

Uradni list

Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **103** Ljubljana, četrtek **24. 12. 2015**

ISSN **1318-0576** Leto **XXV**

VLADA

4100. Uredba o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Radenski d. d. iz vrtin V-G, V-H, V-J, P-Z, Vp-3č, V-L, V-P, V-S in V-T

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Radenski d. d. iz vrtin V-G, V-H, V-J, P-Z, Vp-3č, V-L, V-P, V-S in V-T

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo podzemne vode za proizvodnjo pijač (v nadaljnjem besedilu: koncesija) iz naslednjih vrtin:

- V-G (ID znak 199-405/2-0), koordinate (Y: 579491, X: 167170, Z: 207);
- V-H (ID znak 199-480/6-0), koordinate (Y: 579092, X: 167514, Z: 210);
- V-J (ID znak 199-271/2-0), koordinate (Y: 579418, X: 167969, Z: 209);
- P-Z (ID znak 199-337/23-0), koordinate (Y: 580357, X: 167534, Z: 198);
- Vp-3č (ID znak 199-560/2-0), koordinate (Y: 578097, X: 167465, Z: 215);
- V-L (ID znak 186-217/0-0), koordinate (Y: 578465, X: 168200, Z: 211);
- V-P (ID znak 186-416/4-0), koordinate (Y: 577821, X: 168955, Z: 212);
- V-S (ID znak 186-63/0-0), koordinate (Y: 578807, X: 168714, Z: 202) in
- V-T (ID znak 201-989/4-0), koordinate (Y: 581539, X: 165403, Z: 203).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine V-G, je 34.689 m³/leto, iz vrtine V-H 43.835 m³/leto, iz vrtine V-J 74.109 m³/leto, iz vrtine P-Z 31.536 m³/leto, iz vrtine Vp-3č 94.608 m³/leto, iz vrtine V-L 44.781 m³/leto, iz vrtine

V-P 157.680 m³/leto, iz vrtine V-S 75.686 m³/leto in iz vrtine V-T 74.424 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine V-G 1,1 l/s, iz vrtine V-H je 1,39 l/s, iz vrtine V-J 2,35 l/s, iz vrtine P-Z 1 l/s, iz vrtine Vp-3č 3 l/s, iz vrtine V-L 1,42 l/s, iz vrtine V-P 5 l/s, iz vrtine V-S 2,4 l/s in iz vrtine V-T 2,36 l/s. Največja skupna dovoljena letna prostornina (količina) rabe vode je 631.348 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo podzemne vode za proizvodnjo pijač s klasifikacijsko številko 12.1. v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin V-G, V-H, V-J, P-Z, Vp-3č, V-L, V-P, V-S in V-T iz prvega odstavka tega člena ter zajema podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode »VTPodV 4016 Murska kotlina« in »VTPodV 4017 Vzhodne Slovenske gorice« (Vodno območje Donave) in v okviru tega na območju »Vodnosnega sistema 42816 Slovenske gorice – severni in vzhodni del«, »Vodnosnega sistema 42813 Dolinsko Ravensko« in »Vodnosnega sistema 42814 Gornje Radgonsko polje« – 2. vodonosnik (vodonosniki v terciarnih sedimentih).

(5) Napajalno območje vrtin V-G, V-H, V-J, P-Z, Vp-3č, V-L, V-P, V-S in V-T iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni in fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za proizvodnjo pijač v objektih družbe Radenska d. d.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode;

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti proizvodnje pijač;

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost proizvodnje pijač, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati nasled-

nje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

5. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in prilogo, ki je sestavni del te uredbe;

6. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

7. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odzemajo vodo iz istega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda in

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odzematati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,
- rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, in
- obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto za podzemno vodo, ki se daje v promet kot naravna mineralna voda, namizna voda in brezalkoholna pijača, izračuna na naslednji način:

$$V_{pl.} = 0,01 \times P_{\text{čisti-prihodek}} + V_{\text{koncesija}} \times (2,66 \times Q_{\text{naravna}} + 2 \times Q_{\text{namizna}} + Q_{\text{pijač}}),$$

kjer so:

– $V_{pl.}$: plačilo za koncesijo za podzemno vodo, ki se daje v promet kot naravna mineralna voda, namizna voda in brezalkoholna pijača, izraženo v eurih,

– $P_{\text{čisti-prihodek}}$: čisti letni prihodek od prodaje naravne mineralne vode, namizne vode in brezalkoholnih pijač, ki je izkazan v izkazu poslovnega izida proizvajalca pijač za leto, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražen v eurih,

– Q_{naravna} : letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot naravno mineralno vodo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– Q_{namizna} : letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot namizno vodo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– $Q_{\text{pijač}}$: letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot brezalkoholno pijačo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– $V_{\text{koncesija}}$: višina plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode, izražena v eurih.

(3) Višino plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode ($V_{\text{koncesija}}$) določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, in se izračuna na naslednji način:

$$V_{\text{koncesija}} = \frac{0,08 \times P_{\text{vodno-povračilo}}}{Q_1 + 2 \times Q_2 + 2,66 \times Q_3},$$

kjer so:

– $P_{\text{vodno-povračilo}}$: vsota vseh plačil vodnega povračila, odmerjenega izvajalcem lokalnih gospodarskih javnih služb oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisi, ki urejajo plačevanje vodnih povračil, izražena v eurih,

– Q_1 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet v brezalkoholnih pijačah, izražena v 1.000 litrih,

– Q_2 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet kot izvirna voda, namizna voda ali v pivu, izražena v 1.000 litrih,

– Q_3 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet kot naravna mineralna voda, izražena v 1.000 litrih.

(4) Vrednosti za $P_{\text{vodno-povračilo}}$, Q_1 , Q_2 in Q_3 iz prejšnjega odstavka so izračunane iz podatkov o odmeri vodnih povračil in o proizvodnji pijač v letu, ki je dve leti pred obračunskim letom plačila za koncesijo.

7. člen

(posredovanje podatkov, potrebnih za izračun plačila za koncesijo)

Koncesionar mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, vsako leto najpozneje do 31. marca poslati podatke, potrebne za izračun plačila za koncesijo iz 6. člena te uredbe za preteklo leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravčasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu iz 7. člena te uredbe v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz 7. člena te uredbe.

9. člen

(poračun)

(1) Morebitno razliko med z akontacijama vplačanima zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom

te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročila plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz 7. člena te uredbe v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz 7. člena te uredbe.

10. člen

(hramba dokumentacije)

Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,

2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,

3. način finančnega in strokovnega nadzora,

4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenehanje vodne pravice v primeru, če lastnik objekta za črpanje in odvzem vode izkaže, da koncesionar po tej uredbi, ki ni lastnik objekta za črpanje ali odvzem vode, vodo odvzema brez njegovega soglasja, služnostne ali stavbne pravice,

6. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtnice po prenehanju koncesije in

7. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja podzemne vode na ustju vrtnice,

2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,

3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju za rabo vode)

Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

13. člen

(izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša višina plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode $V_{\text{koncesija}}$ 1,91 eura.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo za rabo vode določi organ iz 7. člena te uredbe na podlagi podatkov o čistem prihodku koncesionarja iz prodaje pijač za leto 2015 in o količini podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet v letu 2015.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka najpozneje do 15. maja 2016.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-89/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0186

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadar koli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtin

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
  - stopnja količinskega obnavljanja,
  - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
  - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vrtin za odvzem vode in
- gladine (tlaka) podzemne vode v vrtinah za odvzem.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščenega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z analizo kemijske sestave podzemne vode iz vrtin za odvzem vode.

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom.

Nabor parametrov:

Iz pipe na ustju vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

kalcij (Ca^{2+})
magnezij (Mg^{2+})
kalij (K^+)
natrij (Na^+)
hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
klorid (Cl^-)
sulfat (SO_4^{2-})
fosfat (PO_4^{3-})
nitrat (NO_3^-)
nitrit (NO_2^-)
amonij (NH_4^+)
železo (Fe (skupno))
mangan (Mn (skupni))
sušni preostanek pri 105 °C
kremenica (SiO_2)
raztopljeni CO_2
mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtin

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev vrtine za odvzem vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vrtinah za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4101. Uredba o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Dani d. o. o. iz vrtine D-2/05

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Dani d. o. o. iz vrtine D-2/05

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo podzemne vode za proizvodnjo pijač (v nadaljnjem besedilu: koncesija) iz vrtine:

– D-2/05 (ID znak 1410-44/0-0), koordinate (X: 89840, Y: 505586, Z: 245).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode, iz vrtine D-2/05 je 29.000 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine D-2/05 je 9,7 l/s.

(3) Koncesija se podeli za rabo podzemne vode za proizvodnjo pijač s klasifikacijsko številko 12.1. v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtine D-2/05 in zajema podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Posavsko hribovje do osrednje Sotle (VTPodV_1008), in sicer iz prvega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtine D-2/05 in meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za proizvodnjo pijač v objektih družbe Dana d. o. o.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode;

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti proizvodnje pijač;

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost proizvodnje pijač, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

5. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in prilogo, ki je sestavni del te uredbe;

6. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

7. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvzemajo vodo iz istega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtino, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda in

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,
2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,
3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali
4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvzemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen (monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtnice v skladu z zahtevami iz priloge te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,
- rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, in
- obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen (opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen (višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto za podzemno vodo, ki se daje v promet kot naravna mineralna voda, namizna voda in brezalkoholna pijača, izračuna na naslednji način:

$$V_{pl.} = 0,01 \times P_{\text{čisti-prihodek}} + V_{\text{koncesija}} \times (2,66 \times Q_{\text{naravna}} + 2 \times Q_{\text{namizna}} + Q_{\text{pijač}}),$$

kjer so:

– $V_{pl.}$: plačilo za koncesijo za podzemno vodo, ki se daje v promet kot naravna mineralna voda, namizna voda in brezalkoholna pijača, izraženo v eurih,

– $P_{\text{čisti-prihodek}}$: čisti letni prihodek od prodaje naravne mineralne vode, namizne vode in brezalkoholnih pijač, ki je izkazan v izkazu poslovnega izida proizvajalca pijač za leto, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražen v eurih,

– Q_{naravna} : letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot naravno mineralno vodo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– Q_{namizna} : letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot namizno vodo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– $Q_{\text{pijač}}$: letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot brezalkoholno pijačo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– $V_{\text{koncesija}}$: višina plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode, izražena v eurih.

(3) Višino plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode ($V_{\text{koncesija}}$) določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, in se izračuna na naslednji način:

$$V_{\text{koncesija}} = \frac{0,08 \times P_{\text{vodno-povračilo}}}{Q_1 + 2 \times Q_2 + 2,66 \times Q_3},$$

kjer so:

– $P_{\text{vodno-povračilo}}$: vsota vseh plačil vodnega povračila, odmerjenega izvajalcem lokalnih gospodarskih javnih služb oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisi, ki urejajo plačevanje vodnih povračil, izražena v eurih,

– Q_1 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet v brezalkoholnih pijačah, izražena v 1.000 litrih,

– Q_2 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet kot izvirna voda, namizna voda ali v pivu, izražena v 1.000 litrih,

– Q_3 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet kot naravna mineralna voda, izražena v 1.000 litrih.

(4) Vrednosti za $P_{\text{vodno-povračilo}}$, Q_1 , Q_2 in Q_3 iz prejšnjega odstavka so izračunane iz podatkov o odmeri vodnih povračil in o proizvodnji pijač v letu, ki je dve leti pred obračunskim letom plačila za koncesijo.

7. člen

(posredovanje podatkov, potrebnih za izračun plačila za koncesijo)

Koncesionar mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, vsako leto najpozneje do 31. marca poslati podatke, potrebne za izračun plačila za koncesijo iz 6. člena te uredbe za preteklo leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu iz 7. člena te uredbe v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz 7. člena te uredbe.

9. člen

(poračun)

(1) Morebitno razliko med z akontacijama vplačanima zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poračuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz 7. člena te uredbe v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz 7. člena te uredbe.

10. člen

(hramba dokumentacije)

Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtine po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju za rabo vode)

Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

13. člen

(izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša višina plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode $V_{\text{koncesija}}$ 1,91 eura.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo za rabo vode določi organ iz 7. člena te uredbe na podlagi podatkov o čistemu prihodu koncesionarja iz prodaje pijač za leto 2015 in o količini podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet v letu 2015.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka najpozneje do 15. maja 2016.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-87/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0177

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odzem vode. Pri tem se spremljajo:

- stopnja količinskega obnavljanja,
- stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
- stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vrtine za odzem vode in
- gladine (tlaka) podzemne vode v vrtini za odzem.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vrtine za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščenega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z analizo kemijske sestave podzemne vode iz vrtine za odvzem vode.

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter

Nabor parametrov:

Iz pipe na ustju vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

kalcij (Ca^{2+})
magnezij (Mg^{2+})
kalij (K^+)
natrij (Na^+)
hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
klorid (Cl^-)
sulfat (SO_4^{2-})
fosfat (PO_4^{3-})
nitrat (NO_3^-)
nitrit (NO_2^-)
amonij (NH_4^+)
železo (Fe (skupno))
mangan (Mn (skupni))
sušni preostanek pri 105 °C
kremenica (SiO_2)
raztopljeni CO_2
mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtin

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev vrtine za odvzem vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtine za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vrtini za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4102. Uredba o koncesiji za rabo podzemne vode za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Čatež d. d. iz vrtin K-1/69, V-3/69, V-16/97, V-17/97, V-1/63, V-4/63 in V-14/72

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za rabo podzemne vode za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Čatež d. d. iz vrtin K-1/69, V-3/69, V-16/97, V-17/97, V-1/63, V-4/63 in V-14/72

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

- vrtina: K-1/69 (ID znak 1307-330/14-0), koordinate (X: 83304, Y: 548859, Z: 142);
- vrtina: V-3/69 (ID znak 1307-323/72-0), koordinate (X: 83171, Y: 548713, Z: 142);
- vrtina: V-16/97 (ID znak 1307-323/72-0), koordinate (X: 83169, Y: 548723, Z: 142);
- vrtina: V-17/97 (ID znak 1307-323/74-0), koordinate (X: 83195, Y: 548690, Z: 141);
- vrtina: V-1/63 (ID znak 1307-330/14-0), koordinate (X: 83471, Y: 548737, Z: 141);
- vrtina: V-4/63 (ID znak 1307-331/2-0), koordinate (X: 83297, Y: 548855, Z: 141);
- vrtina: V-14/72 (ID znak 1307-330/14-0), koordinate (X: 83475, Y: 548740, Z: 140).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode, iz vrtine K-1/69 je 140.000 m³/leto, iz vrtine V-3/69 5.000 m³/leto, iz vrtine V-16/97 5.000 m³/leto, iz vrtine V-17/97 80.000 m³/leto, iz vrtine V-1/63 5.000 m³/leto, iz vrtine V-4/63 10.000 m³/leto in iz vrtine V-14/72 5.000 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine K-1/69 je 33 l/s, iz vrtine V-3/69 25 l/s, iz vrtine V-16/97 15 l/s, iz vrtine V-17/97 15 l/s, iz vrtine V-1/63 8,7 l/s, iz vrtine V-4/63 10,6 l/s in iz vrtine V-14/72 25 l/s. Največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz navedenih vrtin je 250.000 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2 v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin K-1/69, V-3/69, V-16/97, V-17/97, V-1/63, V-4/63 in V-14/72 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Krška kotlina (VTPodV_1003), in sicer iz tretjega vodonosnika – globoki termalni vodonosniki v karbonskih kamninah.

(5) Napajalno območje vrtin K-1/69, V-3/69, V-16/97, V-17/97, V-1/63, V-4/63 in V-14/72 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podat-

kovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za ogrevanje in za izvajanje dejavnosti kopališč v objektih družbe Term Čatež d. d.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi termalna voda za ogrevanje in za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. zagotoviti opazovalno vrtino v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe;

8. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

9. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

10. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtnice, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezovati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtnice v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program

monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod\_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,
 – C : povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtnic odvzete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtnice (vendar ta vrednost za namen obračuna ne presega 41 °C) in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D : faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{\text{koncesija}_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{\text{dej}} - 80\% Q_{\text{vrnjene}}) + (Q_{\text{vod}_\text{prav}} - 80\% Q_{\text{vrnjene}})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– Q_{vrnjena} : letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega oziroma tretjega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena

te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,

2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,

3. način finančnega in strokovnega nadzora,

4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,

2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,

3. rabi podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe na podlagi podatkov

o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vodo, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Meritve gladin vode prek opazovalne vrtine mora koncesionar začeti izvajati najpozneje v enem letu po potrditvi prvega programa monitoringa. V prvem programu monitoringa koncesionar predlaga vrtino, ki se bo uporabljala kot opazovalna vrtina.

(3) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-85/2015
Ljubljana, dne 23. decembra 2015
EVA 2015-2550-0160

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

Koncesionar mora za podatke, za katere je tako določeno v tej prilogi, zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

Koncesionar mora za meritve zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
  - stopnja količinskega obnavljanja,
  - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
  - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).
2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro. Za te meritve morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode in v opazovalni vrtini se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve gladine (tlaka) morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščenega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve temperature odvzete podzemne vode morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode).

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)
- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO_2)
- raztopljeni CO_2
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvajajo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- fluorid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe^{2+} , Fe^{3+})
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki

- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: $\pm 20\%$. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje $^{40}\text{Ar}/^{36}\text{Ar}$, $^3\text{He}/^4\text{He}$, R/Ra in $^{20}\text{Ne}/^{22}\text{Ne}$.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in opazovalnih vrtinah se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4103. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtine RT-1/92 v Rogaški Slatini za ogrevanje in potrebe kopališč ter naravnih zdravilišč

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtine RT-1/92 v Rogaški Slatini za ogrevanje in potrebe kopališč ter naravnih zdravilišč****I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE****1. člen**

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode v hotelih v Rogaški Slatini za ogrevanje in potrebe kopališč in zdravilišč (v nadaljnjem besedilu: koncesija) iz vrtine RT-1/92 z ID znakom 2635-1330/8-0 in koordinatami (X: 120698, Y: 549522, Z: 217).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine RT-1/92 iz prejšnjega odstavka, je 69.379 m³/leto. Največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine RT-1/92 je za družbo Sava Rogaška, d. o. o., 59.918 m³/leto, družbo SLKI, d. o. o., pa 9.461 m³/leto. Največja skupna trenutna dovoljena prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine RT-1/92 je 4,25 l/s.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2 v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtine RT-1/92 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Spodnji del Savinje do Sotle (VTPodV_1009), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtine RT-1/92 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE**2. člen**

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravnim ali fizičnim osebam, ki imajo v posesti in uporabljajo objekte in naprave, s katerimi se rabi ali izkorišča termalna voda za ogrevanje in potrebe kopališč ter zdravilišč v hotelih v Rogaški Slatini, in sicer družbi Hotel Sava Rogaška d. o. o. in SLKI d. o. o. (v nadaljnjem besedilu: koncesionar).

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč,

4. ima soglasje lastnika objekta za črpanje in odvzem termalne termalne vode oziroma pridobljeno služnost ali stavbno pravico za izvajanje vodne pravice po tej uredbi in

5. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s prilogo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in prilogo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odzvemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezovati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezovati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravljata program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod\_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C : povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m^3 oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m^3),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m^3 iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in $12^\circ C$, izražena brez enote za stopinje ($^\circ$),

– D : faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija\_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod\_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega oziroma tretjega odstavka 6. člena te ured-

be, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročila plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročila za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,

2. prenehanje koncesije v primeru, če lastnik objekta za črpanje in odvzem vode izkaže, da koncesionar po tej uredbi, ki ni lastnik objekta za črpanje ali odvzem vode, vodo odvzema brez njegovega soglasja, služnostne ali stavbne pravice,

3. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,

4. način finančnega in strokovnega nadzora,

5. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,

6. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in

7. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,

2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,

3. rabi podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-83/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0157

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadar koli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
  - stopnja količinskega obnavljanja,
  - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
  - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)

- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO₂)
- raztopljeni CO₂
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe²⁺, Fe³⁺)
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: ± 20 %. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje ⁴⁰Ar/³⁶Ar, ³He/⁴He, R/Ra in ²⁰Ne/²²Ne.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odzemanje vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odzemanje vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4104. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin Mt-1/60, Mt-4/74, Mt-5/82, Mt-6/83 in Mt-7/93 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme 3000 – Moravske Toplice

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin Mt-1/60, Mt-4/74, Mt-5/82, Mt-6/83 in Mt-7/93 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme 3000 – Moravske Toplice****I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE****1. člen**

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča Terme 3000 – Moravske Toplice (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

- Mt-1/60 (ID znak 92-3105/4-0), koordinate (X: 171539, Y: 593873, Z: 186);
- Mt-4/74 (ID znak 92-3103/6-0), koordinate (X: 171738, Y: 593860, Z: 186);
- Mt-5/82 (ID znak 92-3103/6-0), koordinate (X: 171763, Y: 593857, Z: 187);
- Mt-6/83 (ID znak 92-3103/6-0), koordinate (X: 171709, Y: 593853, Z: 187);
- Mt-7/93 (ID znak 92-3105/4-0), koordinate (X: 171442, Y: 593917, Z: 186).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode, iz vrtine Mt-1/60 je 88.000 m³/leto, iz vrtine Mt-4/74 100.000 m³/leto, iz vrtine Mt-5/82 50.000 m³/leto, iz vrtine Mt-6/83 469.000 m³/leto in iz vrtine Mt-7/93 299.000 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine Mt-1/60 je 2,8 l/s, iz vrtine Mt-4/74 3,0 l/s, iz vrtine Mt-5/82 6,0 l/s, iz vrtine Mt-6/83 14,9 l/s in iz vrtine Mt-7/93 9,5 l/s. Največja skupna letna prostornina (količina) rabe vode je 1.006.000 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2 v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin Mt-1/60, Mt-4/74, Mt-5/82, Mt-6/83 in Mt-7/93 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Murska kotlina (VtpodV_4016), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtin Mt-1/60, Mt-4/74, Mt-5/82, Mt-6/83 in Mt-7/93 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE**2. člen**

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje

in odvzem termalne vode za ogrevanje in izvajanje dejavnosti kopališč v objektih kopališča Terme 3000 – Moravske Toplice.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
  2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,
  3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi termalna voda za dejavnost kopališč, in
  4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.
- (3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.
- (4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. zagotoviti opazovalno vrtino v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe;

8. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

9. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

10. uporabljati podzemno vodo za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija, in za ogrevanje objektov družbe GREDE Tešanovci, d. o. o.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvijajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtnice, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vodo;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvijati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvijati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtnice v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrjuje program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od pre-

jema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod\_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,
– C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtnic odvzete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtnice (vendar ta vrednost za namen obračuna ne presega 63°C) in 12°C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija\_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjena}) + (Q_{vod\_prav} - 80\% Q_{vrnjena})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega oziroma tretjega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravčasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. rabi podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter
6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva,

pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Meritve gladin vode prek opazovalne vrtine mora koncesionar začeti izvajati najpozneje v enem letu po potrditvi prvega programa monitoringa. V prvem programu monitoringa koncesionar predlaga vrtino, ki se bo uporabljala kot opazovalna vrtina.

(3) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-90/2015
Ljubljana, dne 23. decembra 2015
EVA 2015-2550-0113

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

Koncesionar mora za podatke, za katere je tako določeno v tej prilogi, zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

Koncesionar mora za meritve zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
  - stopnja količinskega obnavljanja,
  - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
  - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).
2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro. Za te meritve morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode in v opazovalni vrtini se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve gladine (tlaka) morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve temperature odvzete podzemne vode morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode).

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)
- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO_2)
- raztopljeni CO_2
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvajajo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- fluorid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe^{2+} , Fe^{3+})
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki

- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: $\pm 20\%$. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje $^{40}\text{Ar}/^{36}\text{Ar}$, $^3\text{He}/^4\text{He}$, R/Ra in $^{20}\text{Ne}/^{22}\text{Ne}$.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in opazovalnih vrtinah se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4105. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe Zdravilišča Radenci iz vrtin V-M in V-50t

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe Zdravilišča Radenci iz vrtin V-M in V-50t

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za potrebe kopališča Zdravilišče Radenci (v nadaljnjem besedilu: koncesija) na naslednjih vrtinah:

– V-M (ID znak 121-1780/2-0), koordinate (X: 167903, Y: 580349, Z: 197);

– V-50t (ID znak 201-151/26-0), koordinate (X: 166516, Y: 581320, Z: 199).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode, iz vrtine V-M je 30.000 m³/leto in iz vrtine V-50t 45.000 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine V-M je 1,83 l/s in iz vrtine V-50t 1,6 l/s. Največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtin V-M in V-50t je 75.000 m³/leto.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za več namenov brez razprijte količin s klasifikacijsko številko 13.1.11 v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtin V-M in V-50t iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Murska Kotlina (VTPodV_4016).

(5) Napajalno območje V-M in V-50t iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavit v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališč v objektih kopališča Zdravilišče Radenci.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč,

4. ima soglasje lastnika objekta za črpanje in odvzem podzemne termalne vode oziroma pridobljeno služnost ali stavbno pravico za izvajanje vodne pravice po tej uredbi in

5. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

8. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

9. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvezemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezovati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezovati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod\_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C : povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja in maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m^3 oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m^3),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m^3 iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine in $12^\circ C$, izražena brez enote za stopinje ($^\circ$),

– D : faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija\_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod\_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega oziroma tretjega odstavka 6. člena te uredbe,

pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poročanje)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročila plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročila za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. rabi podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,

4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-84/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0184

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
  - stopnja količinskega obnavljanja,
  - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
  - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).
2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)

- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO₂)
- raztopljeni CO₂
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe²⁺, Fe³⁺)
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: ± 20 %. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje ⁴⁰Ar/³⁶Ar, ³He/⁴He, R/Ra in ²⁰Ne/²²Ne.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odzemanje vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odzemanje vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4106. Uredba o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Drogi Kolinski d. d. iz vrtine G-4/70

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199. a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Drogi Kolinski d. d. iz vrtine G-4/70

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo podzemne vode za proizvodnjo pijač (v nadaljnjem besedilu: koncesija) iz vrtine:

– G-4/70 (ID znak 1164-764/3-0), koordinate (Y: 544795, X: 125910, Z: 350).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode, iz vrtine G-4/70 je 31.550 m³/leto, Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine G-4/70 1,8 l/s.

(3) Koncesija se podeli za rabo podzemne vode za proizvodnjo pijač s klasifikacijsko številko 12.1. v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtine G-4/70 in zajema podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Spodnji del Savinje ob Sotli (VTPodV_1009), in sicer iz prvega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtine G-4/70 in meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni in fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za proizvodnjo pijač v objektih družbe Droga Kolinska d. d.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode;

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti proizvodnje pijač;

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost proizvodnje pijač, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati nasled-

nje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določene v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

5. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in prilogo, ki je sestavni del te uredbe;

6. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

7. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionari, ki odvzemajo vodo iz istega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda in

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvzemati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in priložo te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s priložo te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametroh, in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto za podzemno vodo, ki se daje v promet kot naravna

mineralna voda, namizna voda in brezalkoholna pijača, izračuna na naslednji način:

$$V_{pl.} = 0,01 \times P_{\text{čisti-prihodek}} + V_{\text{koncesija}} \times (2,66 \times Q_{\text{naravna}} + 2 \times Q_{\text{namizna}} + Q_{\text{pijač}}),$$

kjer so:

– $V_{pl.}$: plačilo za koncesijo za podzemno vodo, ki se daje v promet kot naravna mineralna voda, namizna voda in brezalkoholna pijača, izraženo v eurih,

– $P_{\text{čisti-prihodek}}$: čisti letni prihodek od prodaje naravne mineralne vode, namizne vode in brezalkoholnih pijač, ki je izkazan v izkazu poslovnega izida proizvajalca pijač za leto, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražen v eurih,

– Q_{naravna} : letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot naravno mineralno vodo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– Q_{namizna} : letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot namizno vodo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– $Q_{\text{pijač}}$: letna količina podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet kot brezalkoholno pijačo v letu, za katero se določa plačilo za koncesijo, izražena v 1.000 litrih,

– $V_{\text{koncesija}}$: višina plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode, izražena v eurih.

(3) Višino plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode ($V_{\text{koncesija}}$) določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, in se izračuna na naslednji način:

$$V_{\text{koncesija}} = \frac{0,08 \times P_{\text{vodno-povračilo}}}{Q_1 + 2 \times Q_2 + 2,66 \times Q_3},$$

kjer so:

– $P_{\text{vodno-povračilo}}$: vsota vseh plačil vodnega povračila, odmerjenega izvajalcem lokalnih gospodarskih javnih služb oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisi, ki urejajo plačevanje vodnih povračil, izražena v eurih,

– Q_1 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet v brezalkoholnih pijačah, izražena v 1.000 litrih,

– Q_2 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet kot izvirna voda, namizna voda ali v pivu, izražena v 1.000 litrih,

– Q_3 : letna količina vse odvzete podzemne vode, ki je bila dana v promet kot naravna mineralna voda, izražena v 1.000 litrih.

(4) Vrednosti za $P_{\text{vodno-povračilo}}$, Q_1 , Q_2 in Q_3 iz prejšnjega odstavka so izračunane iz podatkov o odmeri vodnih povračil in o proizvodnji pijač v letu, ki je dve leti pred obračunskim letom plačila za koncesijo.

7. člen

(posredovanje podatkov, potrebnih za izračun plačila za koncesijo)

Koncesionar mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, vsako leto najpozneje do 31. marca poslati podatke, potrebne za izračun plačila za koncesijo iz 6. člena te uredbe za preteklo leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega odstavka 6. člena te uredbe.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravočasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu iz 7. člena te uredbe v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz 7. člena te uredbe.

9. člen

(poračun)

(1) Morebitno razliko med z akontacijama vplačanima zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poračuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz 7. člena te uredbe v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz 7. člena te uredbe.

10. člen

(hramba dokumentacije)

Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen

(sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtine po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. uporabljanju podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter

6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju za rabo vode)

Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

13. člen

(izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz tretjega odstavka 6. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša višina plačila za koncesijo za 1.000 litrov stekleničene podzemne vode $V_{\text{koncesija}}$ 1,91 eura.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo za rabo vode določi organ iz 7. člena te uredbe na podlagi podatkov o čistem prihodu koncesionarja iz prodaje pijač za leto 2015 in o količini podzemne vode, ki jo je koncesionar dal v promet v letu 2015.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka najpozneje do 15. maja 2016.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-86/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0180

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadarkoli preverita.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
  - stopnja količinskega obnavljanja,
  - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
  - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).

2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vrtine za odvzem vode in
- gladine (tlaka) podzemne vode v vrtini za odvzem.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro.

Meritve gladine podzemne vode na vrtini za odvzem vode se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vrtine za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z analizo kemijske sestave podzemne vode iz vrtine za odvzem vode.

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter

Nabor parametrov:

Iz pipe na ustju vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

kalcij (Ca^{2+})
magnezij (Mg^{2+})
kalij (K^+)
natrij (Na^+)
hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
klorid (Cl^-)
sulfat (SO_4^{2-})
fosfat (PO_4^{3-})
nitrat (NO_3^-)
nitrit (NO_2^-)
amonij (NH_4^+)
železo (Fe (skupno))
mangan (Mn (skupni))
sušni preostanek pri 105 °C
kremenica (SiO_2)
raztopljeni CO_2
mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtin

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev vrtine za odvzem vode.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vrtine za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vrtini za odvzem vode se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4107. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča iz vrtine Sob-1/87 – Komunalna d. o. o.

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča iz vrtine Sob-1/87 – Komunalna d. o. o.

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za ogrevanje in dejavnost kopališč iz vrtine Sob-1/87 (v nadaljnjem besedilu: koncesija) z ID znakom 105-981/0-0 in koordinatami (X: 169066, Y: 589233, Z: 190).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe vode iz vrtine Sob-1/87 iz prejšnjega odstavka, je 205.000 m³/leto. Največja dovoljena skupna trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine Sob-1/87 je 14 l/s.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2 v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtine Sob-1/87 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Murska kotlina (VTPodV_4016), in sicer iz tretjega vodonosnika.

(5) Napajalno območje vrtine Sob-1/87 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravnih ali fizičnih osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za izvajanje dejavnosti kopališča v objektih Letnega kopališča Murska Sobota in za ogrevanje objektov.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč in ogrevanja,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi termalna voda za ogrevanje in za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. zagotoviti opazovalno vrtino v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe;

8. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

9. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

10. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odzema vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delovanja

voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezovati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezovati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravlja program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod\_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C: povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m^3 oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m^3),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m^3 iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtine (vendar ta vrednost za namen obračuna ne presega $41^\circ C$) in $12^\circ C$, izražena brez enote za stopinje ($^\circ$),

– D: faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija\_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vrnjene}) + (Q_{vod\_prav} - 80\% Q_{vrnjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $Q_{vrnjena}$: letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m^3 , izražena brez enote za količino (m^3).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega oziroma tretjega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravčasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen (poračun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen (hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen (sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. rabi podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter
6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen

(povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen

(prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen

(prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Meritve gladin vode prek opazovalne vrtine mora koncesionar začeti izvajati najpozneje v enem letu po potrditvi prvega programa monitoringa. V prvem programu monitoringa koncesionar predlaga vrtino, ki se bo uporabljala kot opazovalna vrtina.

(3) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-88/2015
Ljubljana, dne 23. decembra 2015
EVA 2015-2550-0154

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

Koncesionar mora za podatke, za katere je tako določeno v tej prilogi, zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadar koli preverita.

Koncesionar mora za meritve zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
  - stopnja količinskega obnavljanja,
  - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
  - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).
2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro. Za te meritve morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode in v opazovalni vrtini se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve gladine (tlaka) morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve temperature odvzete podzemne vode morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odvzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode).

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)
- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO_2)
- raztopljeni CO_2
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe^{2+} , Fe^{3+})
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki

- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO₂
- raztopljeni H₂S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: $\pm 20\%$. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje $^{40}\text{Ar}/^{36}\text{Ar}$, $^3\text{He}/^4\text{He}$, R/Ra in $^{20}\text{Ne}/^{22}\text{Ne}$.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in opazovalnih vrtinah se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4108. Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Vivat iz vrtine Mt-8g/05

Na podlagi prvega odstavka 137. člena in dvanajstega odstavka 199.a člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) ter 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Vivat iz vrtine Mt-8g/05

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(predmet koncesije)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podeli koncesijo za rabo termalne vode za potrebe kopališča in ogrevanja v Termah Vivat iz vrtine Mt-8g/05 (v nadaljnjem besedilu: koncesija) z ID znakom 92-3073/14-0 in koordinatami (X: 172191, Y: 593278, Z: 28).

(2) Obseg vodne pravice, izražen kot največja dovoljena skupna letna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine Mt-8g/05 iz prejšnjega odstavka, je 196.000 m³/leto. Največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz vrtine Mt-8g/05 je 28 l/s.

(3) Koncesija se podeli za rabo termalne vode za ogrevanje s klasifikacijsko številko 4.2.1 in za potrebe dejavnosti bazenskega kopališča s klasifikacijsko številko 3.1.2 v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo vrst posebne rabe vode in naplavin.

(4) Območje koncesije obsega območje vrtine Mt-8g/05 iz prvega odstavka tega člena in zajema termalno podzemno vodo iz vodnega telesa podzemne vode Murske kotline (VtPodV_4016), in sicer iz tretjega vodonosnika – Termalni vodonosniki v globljih terciarnih sedimentih in predterciarnih podlagah.

(5) Napajalno območje vrtine Mt-8g/05 iz prvega odstavka tega člena ter meja tega območja se prikažeta na digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu in objavita v informacijskem sistemu okolja.

II. POGOJI ZA PRIDOBITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

(pogoji za pridobitev koncesije)

(1) Koncesija se podeli brez javnega razpisa pravni ali fizični osebi, ki ima v posesti in uporablja objekte za črpanje in odvzem termalne vode za ogrevanje in izvajanje dejavnosti kopališča v objektih Term Vivat.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka pridobi koncesijo brez javnega razpisa, če:

1. je vložila pobudo za izdajo koncesijskega akta oziroma vlogo za izdajo koncesije v skladu s predpisi, ki urejajo vode,

2. je tehnično usposobljena in opremljena za izvajanje dejavnosti kopališč,

3. ima pravnomočno uporabno dovoljenje za objekte, v katerih se rabi podzemna voda za dejavnost kopališč, in

4. proti njej ni uveden postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacijski postopek ali ni prenehala poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe.

(3) Koncesija se podeli za obdobje 30 let.

(4) Koncesijsko obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

3. člen

(pogoji izvajanja koncesije)

(1) Oseba, ki pridobi koncesijo (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje okoljevarstvene pogoje, pogoje varstvenega režima in načina rabe podzemne vode:

1. zagotavljati, da največja dovoljena letna prostornina (količina) rabe podzemne vode in največja dovoljena trenutna prostornina (količina) rabe podzemne vode iz drugega odstavka 1. člena te uredbe nista preseženi;

2. zagotavljati, da s svojo dejavnostjo ne povzroči poslabšanja ali ne prepreči doseganja dobrega kemijskega in količinskega stanja vodnega telesa podzemne vode, določenega v skladu s predpisom, ki ureja stanje podzemnih voda;

3. imeti črpališče urejeno tako, da je preprečen vnos onesnaževal v vodonosnik;

4. zagotavljati, da je izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode več kot 70 odstotkov, na način in v roku, ki sta določena s koncesijsko pogodbo. Izkoristek toplotne energije odvzete podzemne vode se izračuna v skladu s priložo 1, ki je sestavni del te uredbe;

5. dejavnost izvajati tako, da pride le do občasnih sprememb toka podzemne vode ali do stalnih sprememb toka le na omejenem prostoru, vendar pa to ne sme povzročiti vdora druge vode ter stalnega in jasno izraženega umetnega trenda v spremembah toka, zaradi katerega bi do takih vdorov lahko prišlo pozneje;

6. zagotavljati monitoring v skladu s 4. členom te uredbe in priložo 2, ki je sestavni del te uredbe;

7. zagotoviti opazovalno vrtino v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe;

8. skrbeti za najmanjšo mogočo porabo podzemne vode, ponovno uporabo podzemne vode ter uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo;

9. izvajati ukrepe iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, in

10. uporabljati podzemno vodo izključno za lastne potrebe, za katere se podeljuje koncesija.

(2) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati naslednje naravovarstvene pogoje:

1. zagotavljati, da ne ogroža naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, in

2. preprečiti škodljive vplive ter ogrožanje naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

(3) Koncesionar mora pri izvajanju koncesije izpolnjevati druge pogoje, in sicer:

1. skrbeti za varstvo objektov in naprav za rabo podzemne vode ter za njihovo redno vzdrževanje;

2. vzpostaviti stalen nadzor nad objekti in napravami za rabo podzemne vode ter zagotavljati dostop samo pooblaščenim osebam koncesionarja;

3. dopustiti izvajanje meritev za potrebe državnega monitoringa podzemnih voda na vseh vrtinah, ki jih upravlja;

4. po navodilu koncedenta sodelovati pri izvajanju kratkotrajne (do 24-urne) popolne prekinitve odvzema vode, ki ga zaradi ocenjevanja količinskega stanja podzemne vode praviloma enkrat letno istočasno izvedejo vsi koncesionarji, ki odvzemajo vodo iz istega termalnega vodonosnika (prekinitveni test);

5. zagotoviti koncedentu brezplačen dostop do podatkov o dosedanjih raziskavah, ki lahko dajo podatke o podzemni vodi;

6. trajno hraniti tehnično, litološko, hidrogeološko dokumentacijo in dokumentacijo, potrebno za izvajanje monitoringa iz 4. člena te uredbe, v tiskani in digitalni obliki;

7. zagotoviti brezplačni dostop do vseh podatkov, ki se nanašajo na rabo vode;

8. vzdrževati ali sanirati vrtine, izvedene pri raziskavah vodnega vira, ki je predmet koncesije;

9. po prenehanju koncesije z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje koncesije, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja vode;

10. sodelovati s koncedentom pri izvajanju izrednih ukrepov, če se poveča stopnja ogroženosti zaradi škodljivega delo-

vanja voda, ali intervencijskih in sanacijskih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda;

11. omogočiti brezplačno uporabo objektov in naprav v primeru suše, nenadnega onesnaženja ali poškodbe sistema za oskrbo s pitno vodo, če je to potrebno zaradi zagotavljanja oskrbe s pitno vodo, in

12. redno odstranjevati plavje in odvezovati naplavine na območju najmanj desetih metrov gorvodno in dolvodno od posameznega izpusta odpadne vode v površinske vode.

(4) Koncesionar mora s tehničnimi ali drugimi ukrepi, vključno z zmanjšanjem dovoljene rabe podzemne vode, v določenem obdobju prilagoditi izvajanje koncesije novim razmeram, če pride do:

1. značilnega trenda zniževanja gladine podzemne vode, ki zajema vsaj šestletno obdobje,

2. značilnega trenda negativnih učinkov dolgoročnih sprememb režima toka podzemne vode,

3. preseganja količinskega obnavljanja vodonosnega sistema ali

4. vdora vode iz sosednjega vodonosnika ali površinske vode.

(5) Pojave iz prejšnjega odstavka ugotovi koncesionar na podlagi podatkov monitoringa iz 4. člena te uredbe ali ga o njih obvesti pristojni upravni organ.

(6) Koncesionar mora odvezovati podzemno vodo in izvajati koncesijo tako, da ne vpliva na drugo dovoljeno posebno rabo vode.

4. člen

(monitoring)

(1) Koncesionar mora zagotavljati izvajanje monitoringa, ki obsega monitoring odvzetih količin podzemne vode ter monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtnice v skladu z zahtevami iz priloge 2 te uredbe.

(2) Monitoring se izvaja po programu, ki ga za obdobje treh zaporednih koledarskih let (v nadaljnjem besedilu: program monitoringa) pripravi koncesionar, potrdi pa Agencija Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Monitoring je treba izvajati v skladu s predpisi, ki urejajo monitoring podzemnih in površinskih voda, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(4) Koncesionar mora predložiti agenciji v potrditev program monitoringa najpozneje do 1. julija zadnjega leta pred začetkom novega obdobja, za katero se pripravljata program monitoringa. Agencija potrdi program monitoringa v enem mesecu po njegovem prejemu. Če agencija ugotovi, da program monitoringa ni pripravljen v skladu s prejšnjim odstavkom in prilogo 2 te uredbe, mora koncesionar v enem mesecu od prejema ugotovitev in priporočil agenciji poslati popravljen program monitoringa.

(5) Koncesionar mora najpozneje do 28. februarja tekočega leta poslati agenciji poročilo o meritvah, obdelavi podatkov in rezultatih izvajanja monitoringa za preteklo leto v skladu s prilogo 2 te uredbe.

(6) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje:

– poročilo o meritvah za preteklo leto, ki vsebuje splošni opis izvajanja monitoringa in posebnosti v obdobju, na katero se poročilo nanaša,

– rezultate monitoringa za preteklo leto, ki vsebujejo rezultate po posameznih sestavnih delih monitoringa in parametrih, posebej pa o vrednostih ΔT in Q_{dej} , in

– obdelavo oziroma analizo ter razlago podatkov monitoringa.

(7) Obrazec poročila iz petega odstavka tega člena je objavljen na spletni strani agencije.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

5. člen

(opredelitev plačila za koncesijo)

Koncesionar plačuje plačilo za koncesijo za vsako leto rabe podzemne vode posebej ves čas trajanja koncesije.

6. člen

(višina plačila za koncesijo)

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej.

(2) Višina plačila za koncesijo se za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} + Q_{vod\_prav}) / 2) \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– $V_{koncesija}$: višina plačila za koncesijo, izražena v eurih,

– C : povprečna letna cena za 1 MJ toplote, ki se pridobi iz ekstra lahkega kurilnega olja ter izračuna iz kurilne vrednosti ekstra lahkega kurilnega olja (ki je 42,6 MJ/kg) in cene ekstra lahkega kurilnega olja v maloprodaji v letu, ki je dve leti pred letom, za katero se določa plačilo za koncesijo. Povprečna letna cena za 1 MJ toplote se izraža v eurih,

– Q_{dej} : letna količina iz vseh vrtin odvzete podzemne vode v m³ oziroma zmogljivost objekta za črpanje za obdobje, ko ni na razpolago meritev načrpane podzemne vode, izražena brez enote za količino (m³),

– Q_{vod_prav} : obseg vodne pravice v m³ iz drugega odstavka 1. člena te uredbe, ki določa največjo dovoljeno letno prostornino (količino) v m³, izražena brez enote za količino (m³),

– ΔT : temperaturna razlika med povprečno letno temperaturo podzemne vode na ustju vrtnice (vendar ta vrednost za namen obračuna ne presega 41 °C) in 12 °C, izražena brez enote za stopinje (°),

– D : faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode.

(3) Višina plačila za koncesijo se v primeru vračanja neonesnažene podzemne vode v vodonosnik za posamezno koledarsko leto izračuna po naslednji enačbi:

$$V_{koncesija\_R} = 0,15 \times C \times ((Q_{dej} - 80\% Q_{vmjene}) + (Q_{vod\_prav} - 80\% Q_{vmjene})) / 2 \times \Delta T \times 4,2 \times D$$

kjer je:

– Q_{vmjena} : letna količina vrnjene podzemne vode v vodonosnik v m³, izražena brez enote za količino (m³).

(4) Poročanje o količini vrnjene neonesnažene podzemne vode iz prejšnjega odstavka se podrobneje uredi s koncesijsko pogodbo.

7. člen

(povprečna cena toplote (C) in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode (D))

(1) Povprečno letno ceno toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) iz prejšnjega člena določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Spremembo povprečne letne cene toplote za 1 MJ toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) določi vlada najpozneje do 31. decembra tekočega leta za naslednje leto.

8. člen

(način plačevanja plačila za koncesijo)

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij na podračun, določen s predpisom, ki ureja podračune in način plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, na podlagi računa.

(2) Akontacija znaša polovico zneska, izračunanega po enačbi iz drugega oziroma tretjega odstavka 6. člena te uredbe, pri čemer se uporabita povprečna cena toplote (C) in faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D), določeni na podlagi prejšnjega člena. Vrednosti ΔT in Q_{dej} se pridobita iz poročila iz petega odstavka 4. člena te uredbe za preteklo leto.

(3) Prva akontacija v letu zapade v plačilo zadnji plačilni dan v juniju, druga akontacija v letu pa zadnji plačilni dan v decembru.

(4) Za nepravčasno plačane zneske akontacij oziroma plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

(5) Koncesionar, ki med letom preneha izvajati koncesijo, mora organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico, v 30 dneh po prenehanju izvajanja koncesije poslati podatke iz drugega odstavka tega člena.

9. člen (poročun)

(1) Koncesionar mora organu iz petega odstavka prejšnjega člena vsako leto najpozneje do 28. februarja poslati podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena za preteklo leto. Morebitno razliko med z akontacijama vplačanimi zneski in višino plačila za koncesijo, določeno v skladu s 6. členom te uredbe, je treba plačati na način iz prvega odstavka prejšnjega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po izdaji poročuna plačil za koncesijo.

(2) Če koncesionar ni poslal podatkov iz drugega odstavka prejšnjega člena v predpisanem roku ali je poslal napačne podatke, se za določitev višine plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prejšnjega odstavka.

10. člen (hramba dokumentacije)

(1) Koncesionar mora dokumentacijo, s katero dokazuje resničnost in pravilnost podatkov iz drugega odstavka 8. člena te uredbe, hraniti še najmanj pet let od prejema računa oziroma poročuna za plačilo za koncesijo.

(2) Koncesionar mora hraniti podatke, pridobljene na podlagi monitoringa iz 4. člena te uredbe, še najmanj pet let po preteku koncesijskega obdobja.

IV. KONCESIJSKA POGODBA

11. člen (sklenitev in vsebina koncesijske pogodbe)

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

(2) Koncesijska pogodba je sklenjena, ko jo podpišeta obe pogodbeni stranki.

(3) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin, ki jih določata zakon, ki ureja vode, in zakon, ki ureja varstvo okolja, določijo zlasti:

1. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem koncesije,
2. razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah,
3. način finančnega in strokovnega nadzora,
4. pogodbene kazni zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
5. prenos oziroma odstranitev objektov in naprav ter sanacija vrtin po prenehanju koncesije in
6. medsebojno obveščanje.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg vsebin iz prejšnjega odstavka podrobneje določijo tudi ukrepi in pogoji iz 3. člena te uredbe na podlagi podatkov o:

1. globini črpanja in temperaturi podzemne vode na ustju vrtine,
2. stanju podzemnih voda na vodnem telesu iz četrtega odstavka 1. člena te uredbe,
3. rabi podzemne vode za oskrbo s pitno vodo,
4. varstvenih območjih v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
5. ukrepov iz predpisa, ki ureja načrt upravljanja voda za vodni območji Donave in Jadranskega morja, ter
6. varstvenih in razvojnih usmeritvah oziroma mnenjih, če se rabi voda na območju naravne vrednote oziroma na območju, varovanem po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

12. člen (višina plačila v prehodnem obdobju)

(1) Plačilo za koncesijo se začne plačevati 1. januarja 2016.

(2) Ne glede na 6. člen te uredbe znaša višina plačila za koncesijo 60 odstotkov za leto 2016, 70 odstotkov za leto 2017, 80 odstotkov za leto 2018 in 90 odstotkov za leto 2019 plačila za koncesijo, izračunanega na način iz 6. člena te uredbe.

13. člen (povprečna letna cena toplote in izhodiščna vrednost enote posebne rabe vode v prehodnem obdobju)

(1) Vlada sprejme sklep iz 7. člena te uredbe v enem letu od uveljavitve te uredbe.

(2) Do uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka znaša povprečna letna cena za 1 MJ toplote (C) 0,026 eura, faktor izhodiščne vrednosti enote posebne rabe vode (D) pa 1.

14. člen (prva akontacija in podatki za izračun do vzpostavitve poročanja o monitoringu)

(1) Višino prve akontacije plačila za koncesijo določi organ iz petega odstavka 8. člena te uredbe na podlagi podatkov o količini odvzete vode iz vrtin iz 1. člena te uredbe za preteklo leto.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poslati organu iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od dokončnosti odločbe o določitvi koncesionarja.

(3) Če podatki iz prejšnjega odstavka niso poslani v roku iz prejšnjega odstavka, se za izračun plačila za koncesijo uporabijo podatki, s katerimi razpolaga organ iz prvega odstavka tega člena.

(4) Do vzpostavitve rednega letnega poročanja v skladu s petim odstavkom 4. člena te uredbe mora koncesionar do 28. februarja tekočega leta pošiljati podatke iz drugega odstavka 8. člena te uredbe organu v sestavi ministrstva, pristojnega za vode, ki je pristojen za pobiranje plačila za vodno pravico.

15. člen (prvi program monitoringa in prvo poročilo o monitoringu)

(1) Koncesionar mora prvi program monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe predložiti agenciji v potrditev najpozneje v šestih mesecih od sklenitve koncesijske pogodbe.

(2) Meritve gladin vode prek opazovalne vrtine mora koncesionar začeti izvajati najpozneje v enem letu po potrditvi prvega programa monitoringa. V prvem programu monitoringa koncesionar predlaga vrtino, ki se bo uporabljala kot opazovalna vrtina.

(3) Koncesionar mora prvič poslati poročilo iz petega odstavka 4. člena te uredbe najpozneje do 28. februarja leta, ki sledi letu potrditve prvega programa monitoringa.

16. člen (začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-79/2015
Ljubljana, dne 23. decembra 2015
EVA 2015-2550-0128

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar i.r.
Predsednik

Priloga 1**Izračun izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode*:**

$$\eta = 100 \times (T_{\text{vodni vir}} - T_{\text{odpadna voda}}) / (T_{\text{vodni vir}} - 12 \text{ } ^\circ\text{C})$$

kjer je:

- η : izkoristek toplotne energije, izražen v %,
- $T_{\text{vodni vir}}$: letna povprečna temperatura vode v $^\circ\text{C}$,
- $T_{\text{odpadna voda}}$: letna povprečna temperatura odpadne vode v $^\circ\text{C}$.

* V primeru dodatnega ogrevanja odvzete podzemne vode se zahteva po doseganju izkoristka toplotne energije odvzete podzemne vode ne upošteva.

Priloga 2

MONITORING

I. Splošno

Monitoring iz 4. člena te uredbe vključuje:

- monitoring odvzetih količin podzemne vode,
- monitoring vpliva rabe in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine.

Koncesionar mora zagotavljati kakovost podatkov z meroslovnim obvladovanjem merilne opreme. Postopek izvajanja meritev mora zagotavljati primerljivost rezultatov v celotnem obdobju programa monitoringa. Koncesionar mora hraniti vse pridobljene podatke v celotnem trajanju koncesije.

Koncesionar mora za podatke, za katere je tako določeno v tej prilogi, zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

II. Monitoring odvzetih količin podzemne vode

Z monitoringom odvzetih količin podzemne vode se spremlja količina odvzete podzemne vode z opravljanjem meritev dejanske količine odvzete podzemne vode z ustreznim merilnikom pretoka vode in elektronskim zapisovanjem tako, da se lahko trenutna količina in skupna odvzeta količina podzemne vode kadar koli preverita.

Koncesionar mora za meritve zagotavljati enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

III. Monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

1. Za ugotavljanje morebitnih sprememb razmer se izvajata monitoring vpliva rabe vode in nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta za odvzem vode. Pri tem se spremljajo:
  - stopnja količinskega obnavljanja,
  - stalnost fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode in
  - stalnost hidravličnih značilnosti objekta za odvzem podzemne vode (v nadaljnjem besedilu: objekt).
2. Spremljanje stopnje količinskega obnavljanja

Stopnjo količinskega obnavljanja podzemne vode je treba ugotavljati s stalnim spremljanjem gladine oziroma tlaka podzemne vode, pretoka odvzete vode in njihovega trenda za posamezne objekte ter to letno vrednotiti v povezavi z rezultati vsakoletne kratkotrajne istočasne in popolne prekinitve odvzema podzemne vode v celotnem termalnem vodonosniku (prekinitveni test).

Ugotavljati je treba:

- razpon gladine podzemne vode ter sezonski in dolgoročni trend,
- odvisnost znižanja gladine in temperature podzemne vode od količine črpanja in hidroloških razmer,
- učinke kratkotrajnih popolnih prekinitvev rabe (odvzema) podzemne vode (prekinitveni test) in
- doseganje kritične vrednosti gladine podzemne vode.

Monitoring spremljanja stopnje količinskega obnavljanja je treba izvajati z meritvami:

- odvzete količine vode iz vsake vrtine za odvzem vode,
- gladine (tlaka) podzemne vode v vsaki vrtini za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah in
- skupne količine odpadne vode iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi.

Meritev pretoka odvzetih količin vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem trenutne količine pretoka in kumulativne količine načrpane vode vsaj enkrat na uro. Za te meritve morata

biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Meritve gladine podzemne vode na vrtinah za odvzem vode in v opazovalni vrtini se izvajajo s tlačno sondo in elektronskim zapisovanjem gladine podzemne vode ali na drug način, ki omogoča primerljivo kakovost rezultatov. Meritev gladine (tlaka) podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve gladine (tlaka) morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

Skupna količina odpadne vode se zapisuje vsaj enkrat dnevno. Mesto in način merjenja se posebej opredelita v programu monitoringa.

3. Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne in odpadne vode

Z analizo fizikalno-kemijskih značilnosti podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode je treba ugotavljati kemijsko sestavo in posredno tudi spremembo količinskega stanja (toplotne vrednosti) izkoriščanega vodonosnika.

Spremljanje fizikalno-kemijskih značilnosti vode je treba izvajati z:

- a) meritvijo temperature podzemne vode na ustju vseh vrtin za odvzem vode,
- b) meritvijo temperature odpadne vode na izpustu iz sistema za mestom, kjer se termalna voda zadnjič uporabi,
- c) analizo izotopske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode in
- č) analizo kemijske sestave podzemne vode iz vseh vrtin za odvzem vode.

k a)

Meritev temperature podzemne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Za meritve temperature odvzete podzemne vode morata biti zagotovljena elektronsko zapisovanje in enkrat dnevni (on-line) prenos podatkov v podatkovno zbirko agencije.

k b)

Meritev temperature odpadne vode mora biti stalna in zvezna z zapisovanjem podatkov vsaj enkrat na uro. Mesto oziroma mesta in način merjenja se posebej opredelijo v programu monitoringa.

k c)

Z analizo izotopske sestave vode je treba ugotoviti vrednosti razmerja med ^{16}O in ^{18}O , razmerje med vodikom in devterijem ter količino tricija. Vzorci za analizo izotopske sestave vode se prvič odvzamejo v prvem letu izvajanja koncesije. Vzorčenje podzemne vode za analizo izotopske sestave vode je treba opraviti vsako leto v prvem triletnem programu monitoringa med ustaljenim režimom odzemanja. V nadaljnjih letih se analiza opravlja vsako tretje leto za razmerje med ^{16}O in ^{18}O ter za razmerje med vodikom in devterijem, za tricij pa le, če je bil zaznan v prvih treh analizah. Vzorčenje za analizo izotopske sestave vode se opravi pogosteje (letno), če se ugotovijo trendi slabšanja stanja (zniževanje gladine podzemne vode). Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

k č)

Ob vsakem vzorčenju za analizo kemijske sestave odvzete podzemne vode je treba na mestu objekta izmeriti osnovne fizikalno-kemijske lastnosti podzemne vode:

- specifično električno prevodnost,
- pH,
- oksidacijsko-redukcijski potencial,
- vsebnost kisika in nasičenost s kisikom ter
- temperaturo vzorčene vode iz vrtine in odpadne vode v izpustu.

Nabor parametrov 1:

Iz pip na ustjih vseh vrtin za odvzem vode morajo biti enkrat letno ugotovljene vsebnosti za naslednje značilne parametre:

- kalcij (Ca^{2+})
- magnezij (Mg^{2+})
- kalij (K^+)
- natrij (Na^+)
- hidrogenkarbonat (HCO_3^-)
- klorid (Cl^-)
- sulfat (SO_4^{2-})
- fosfat (PO_4^{3-})
- nitrat (NO_3^-)
- nitrit (NO_2^-)
- amonij (NH_4^+)
- železo (Fe (skupno))
- mangan (Mn (skupni))
- sušni preostanek pri 105 °C
- kremenica (SiO_2)
- raztopljeni CO_2
- mineralizacija (TDS – skupne raztopljene snovi)

Vzorci vode se odvzamejo iz vrtin, ki se uporabljajo za odzemanje vode, in sicer istočasno oziroma v primerljivih hidroloških razmerah.

Nabor parametrov 2:

V vzorcu odvzete vode je treba v prvem in tretjem letu izvajanja koncesije, nato pa na vsakih šest let ugotoviti tudi naslednje parametre:

- arzen
- flourid
- bromid
- stroncij
- barij
- krom (skupni)
- bor
- litij
- jodid
- železo (Fe^{2+} , Fe^{3+})
- celotni organski ogljik (TOC)
- fenolne snovi
- mineralna olja (skupno)
- policiklični aromatski ogljikovodiki
- aromatski ogljikovodiki
- motnost (NTU)
- prosti CO_2
- raztopljeni H_2S

Parametre iz Nabora parametrov 2 je treba ugotoviti tudi, če se ugotovijo spremembe značilnih parametrov (Nabor parametrov 1), ki so enake ali večje od: $\pm 20\%$. Koncesionar lahko v programu monitoringa predlaga in utemelji konkretnim razmeram prilagojen seznam teh parametrov.

Pri prvem merjenju je treba v odvzeti podzemni vodi ugotoviti tudi koncentracijo in izotopsko sestavo žlahtnih plinov argon, helij in neon: koncentracijo v cc STP/g in ppm, izotopsko sestavo pa kot razmerje $^{40}\text{Ar}/^{36}\text{Ar}$, $^3\text{He}/^4\text{He}$, R/Ra in $^{20}\text{Ne}/^{22}\text{Ne}$.

Pri določanju vsebnosti analiziranih parametrov je treba upoštevati najnižje razpoložljive meje zaznavanja in določanja (meja določljivosti analitske metode). V letnem poročilu o monitoringu je treba navesti meje zaznavnosti in meje določljivosti analitske metode.

Vzorčenje in analizo mora izvajati oseba z laboratorijem, akreditiranim za tovrstne analize.

4. Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi vrtine

Nadzor nad hidravličnimi značilnostmi objekta je treba izvajati z:

- a) vzdrževanjem opreme in objektov za rabo podzemne vode,
- b) meritvami učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode,
- c) meritvami statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in v opazovalnih vrtinah.

k a)

Vsa dela in spremembe, ki so bile narejene v ali pri objektu, merilni opremi ali opremi za rabo podzemne vode, je treba zapisovati in o tem poročati v letnem poročilu o monitoringu odvzetih količin podzemne vode. Enkrat tedensko je treba preverjati pravilno delovanje merilnih naprav.

k b)

Meritve učinkovitosti in specifične izdatnosti vseh vrtin za odvzem vode je treba opraviti po vnaprej izdelanem postopku: gre za kratkotrajen poskus, pri čemer je treba vrtino najprej ugasniti in počakati na kvazistabilizacijo gladine in nato črpati vsaj tri različne količine po nekaj ur, s čimer se preizkusijo učinkovitosti vrtine in njene morebitne izgube (črpalni poskus). Črpalni poskus mora biti prvič izveden v treh mesecih po sklenitvi koncesijske pogodbe, če so od zadnjega poskusa pretekla več kot tri leta, in drugič v tretjem letu prvega triletnega obdobja. Nato se črpalni poskus opravlja vsako šesto leto. Postopek izvajanja črpalnega poskusa se natančneje opredeli v programu monitoringa tako, da se zagotovi primerljivost rezultatov v celotnem časovnem obdobju.

k c)

Meritve statičnih in dinamičnih pogojev v vseh vrtinah za odvzem vode in opazovalnih vrtinah se izvajajo s spremljanjem gladine (tlaka) v času, ko se izvajajo črpalni poskusi iz prejšnje točke ali prekinitveni test iz 4. točke tretjega odstavka 3. člena te uredbe.

4109. Uredba o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav

Na podlagi drugega in tretjega odstavka 17. člena ter enajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o mejnih vrednostih emisije snovi
v zrak iz velikih kurilnih naprav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(splošno)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, str. 17; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/75/EU) določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi v zrak za naprave, in sicer:

- a) mejne vrednosti emisij,
- b) zahteve za obratovanje naprav,
- c) zahteve za obratovalni monitoring emisij snovi v zrak.

(2) Za vprašanja o emisijah snovi v zrak iz naprav, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak pa predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(3) Za vprašanja pogojev za obratovanje, vloge, vsebine dovoljenja, obsega obratovalnega monitoringa, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljajo zahteve predpisa, ki ureja vrste naprav in dejavnosti, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

2. člen

(obseg uporabe)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za vse naprave, katerih skupna vhodna toplotna moč je večja ali enaka 50 MW, ne glede na vrsto uporabljenega goriva, razen za naprave, pri katerih se produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnem procesu, predvsem če gre za:

- a) neposredno segrevanje, sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materialov, kot se to izvaja v pečeh za ponovno segrevanje ali v pečeh za toplotno obdelavo;
- b) naprave za naknadno zgorevanje, ki so namenjene čiščenju odpadnih plinov z naknadnim sežigom in ki ne obratujejo kot samostojna naprava;
- c) naprave za regeneracijo katalizatorjev iz krekning procesov;
- d) naprave za pretvorbo vodikovega sulfida v žveplo;
- e) reaktorje, ki se uporabljajo v kemični industriji;
- f) koksarniške peči;
- g) rekuperatorje toplote pri plavžih;
- h) opremo ali naprave za pogon vozil, ladij in letal;
- i) plinske turbine na naftnih ploščadih;
- j) naprave, ki kot gorivo uporabljajo trdne ali tekoče odpadke, ki niso odpadki iz druge alineje 13. točke 3. člena te uredbe.

(2) Pri gradnji nove ali rekonstrukciji obstoječe naprave mora upravljavec zagotoviti, da se gradnja ali rekonstrukcija načrtuje in izvede z uporabo soproduktne toplotne in električne energije, če se s študijo, izdelano v postopku presoje vplivov na okolje, izkaže, da je to ekonomsko in tehnično izvedljivo, pri

čemer je treba upoštevati možnost prodaje in tehnično izvedljivost distribucije toplote.

3. člen

(izrazi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. naprava je velika kurilna naprava, ki je tehnična naprava, v kateri goriva oksidirajo z namenom, da se nastala toplota uporabi in je njena skupna vhodna toplotna moč večja ali enaka 50 MW;

2. odvodnik je konstrukcijski element, v katerem je ena ali več odvodnih cevi, po katerih se odvajajo odpadni plini, ki so izpuščeni v zrak;

3. mejna vrednost emisij je dovoljena količina snovi v odpadnih plinih iz naprave, ki se lahko izpušča v zrak v danem časovnem obdobju. Mejna vrednost se izraža kot masa snovi na prostornino odpadnih plinov pri temperaturi 273,15 K in tlaku 101,3 kPa ter po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v mg/m³ (v nadaljnjem besedilu: suhi odpadni plini pri normalnih pogojih), pri vsebnosti kisika v odpadnih plinih, izraženo v volumskih odstotkih, ki znaša:

a) 3 vol. % pri tekočih in plinastih gorivih za naprave, ki niso plinske turbine in plinski motorji,

b) 6 vol. % pri trdnih gorivih in

c) 15 vol. % pri plinskih turbinah in plinskih motorjih;

4. stopnja razžveplanja ϵ_s je razmerje med količino žvepla, vsebovano v produktih razžveplanja ter trdnih ostankih, ki ni emitirana v zrak v določenem časovnem obdobju, in celotno količino žvepla, dovedeno z gorivom v napravo, ki je uporabljeno v istem časovnem obdobju. Stopnja razžveplanja se izraža v odstotkih in se izračuna na način:

$$\epsilon_{s[\%]} = \left(\frac{\text{količina žvepla, ki ni emitirana v zrak}}{\text{celotna količina žvepla v gorivu}} \right) \cdot 100 ;$$

5. goriva so vse v napravo dovedene gorljive snovi, razen odpadkov;

6. domače trdno gorivo je naravno nastalo trdno gorivo, ki se uporablja v napravi, posebej namenjeni za to gorivo, in se pridobiva lokalno;

7. odločilno gorivo je gorivo, ki ima med vsemi gorivi, uporabljenimi v napravi s kombinirano kurjavo, ki lahko kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lastne potrebe uporablja tudi ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, najvišjo mejno vrednost emisij, kot so določene v 1. delu priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, oziroma ima v primeru več goriv z enako mejno vrednostjo emisij največjo vhodno toplotno moč med temi gorivi;

8. naprava, v kateri zgoreva več goriv, je tista, v kateri lahko izmenično (kombinirana kurjava) ali hkrati (mešana kurjava) zgorevata dve ali več vrst goriv;

9. obstoječa naprava je naprava, za katero je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje pred 7. januarjem 2013, ali naprava katere upravljavec je predložil popolno vlogo za okoljevarstveno dovoljenje za to napravo do tega datuma, v obeh primerih pa je začela obratovati do 7. januarja 2014. Obstoječa naprava je lahko:

a) obstoječa naprava iz leta 1987: je naprava, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje 1. julija 1987 ali po tem datumu ali katere upravljavec je predložil popolno vlogo za dovoljenja na ta datum ali po njem,

b) obstoječa naprava iz obdobja 2008–2015: je naprava za katero je bilo izdano dovoljenje za gradnjo pred 1. julijem 1987, ali, če dovoljenje za gradnjo ni bilo izdano, pa naprava, ki je začela obratovati pred 1. julijem 1987 in v obdobju med 1. januarjem 2008 in 31. decembrom 2015 skupno ne bo obratovala več kot 20 000 ur,

c) obstoječa naprava iz leta 2002: je naprava, ki ji je bilo pred 27. novembrom 2002 izdano gradbeno dovoljenje ali katere upravljavec je pred tem datumom predložil popolno

vlogo za to dovoljenje, naprava pa je začela obratovati do 27. novembra 2003;

10. nova naprava je naprava, ki ni obstoječa naprava;

11. kurilna naprava je mala ali srednje velika kurilna naprava, kot je določena v predpisu, ki ureja emisije snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav;

12. obratovne ure so čas, izražen v urah, v katerem naprava delno ali v celoti obratuje in izpušča v zrak emisije, razen obdobja zagona in ustavitve;

13. biomasa so:

a) proizvodi, ki vsebujejo v celoti ali delno snovi rastlinskega izvora iz kmetijstva ali gozdarstva in se lahko uporabljajo kot gorivo zaradi izkoriščanja njihove energetske vrednosti, in

b) naslednji odpadki, ki se lahko uporabljajo kot gorivo:

– rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva,

– rastlinski odpadki, ki nastajajo v napravah za proizvodnjo hrane, če se pridobljena toplota uporabi na območju naprave,

– vlaknati rastlinski odpadki iz proizvodnje primarne papirne kaše in iz proizvodnje papirja iz papirne kaše, če gre za sosežig na kraju proizvodnje in se s sosežiganjem pridobljena toplota uporabi na območju naprave,

– odpadna pluta,

– odpadki iz lesa, razen tistih, ki lahko zaradi obdelave lesa z zaščitnimi sredstvi in premazi vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine in so predvsem odpadki pri graditvi ali rušenju objektov;

14. plinske turbine so pogonski rotacijski stroji, ki pretvarjajo toplotno energijo v mehansko delo in imajo enega ali več vrtečih se kompresorjev, gorilnik za izgorevanje goriva in eno ali več turbin;

15. plinski motorji so motorji z notranjim zgorevanjem, ki delujejo na osnovi Ottovega krožnega procesa in za zgorevanje goriv uporabljajo prisilni vžig ali pri motorjih na dvojno gorivo kompresijski vžig;

16. dizelski motorji so motorji z notranjim zgorevanjem, ki delujejo na osnovi Dieslovega krožnega procesa in za zgorevanje goriv uporabljajo kompresijski vžig;

17. zemeljski plin je naravni plin v obliki metana, ki ne vsebuje več kot 20 volumskih odstotkov nečistoč in drugih sestavin;

18. zgornja meja emisij v prehodnem nacionalnem načrtu iz 13. člena te uredbe pomeni najvišjo vrednost skupnih letnih emisij za napravo, ki je zajeta v načrtu;

19. vhodna toplotna moč naprave je toplotna moč, izračunana na podlagi kurilne vrednosti goriva in količine goriva, ki pri trajnem pogonu naprave lahko zgori v časovni enoti. Kurilna vrednost se opredeli za vsako gorivo posebej;

20. minimalna obremenitev pri zagonu za stabilno proizvodnjo je minimalna obremenitev, pri enakomernem obratovanju naprave po začetnem zagonu, po katerem lahko naprava varno in zanesljivo dobavlja proizvedeno energijo v omrežje, toplotnemu akumulatorju ali drugim industrijskim napravam;

21. minimalna obremenitev pri ustavitvi za stabilno proizvodnjo je minimalna obremenitev, pri kateri naprava ne more več varno in zanesljivo dobavljati proizvedene energije v omrežje, toplotnemu akumulatorju ali drugim industrijskim napravam in se šteje, da se naprava ustavlja;

22. avtomatski merilni sistemi pomenijo merilno opremo za avtomatske trajne meritve emisij snovi v zrak.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen, kot so določeni v predpisu, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, in predpisu, ki ureja prve meritve in obratovni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

II. OBRATOVANJE NAPRAV

4. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

Upravljevec naprave mora za njeno obratovanje pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja vrste

dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, in pod pogoji iz te uredbe.

5. člen

(agregacijska pravila)

(1) Upravljevec mora zagotoviti, da se odpadni plini nadzorovano izpuščajo v okolje samo skozi odvodnik odpadnih plinov naprave.

(2) Pri načrtovanju gradnje ali rekonstrukcije naprav mora upravljevec zagotoviti, da se pri izračunu višine odvodnika odpadnih plinov upoštevajo vsi možni vplivi tako, da se varujeta zdravje ljudi in okolje v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(3) Kadar se odpadni plini dveh ali več ločenih naprav ali kurilnih naprav izpuščajo skozi skupni odvodnik, se šteje, da so take naprave ena naprava, njihove zmogljivosti pa se seštevajo za izračun skupne vhodne toplotne moči.

(4) Pri izračunu skupne vhodne toplotne moči naprav iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo kurilne naprave z vhodno toplotno močjo 15 MW ali manj.

(5) Za skupni odvodnik odpadnih plinov iz naprav ali kurilnih naprav se mejne vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe ter najnižje stopnje razžvepljanja iz 3. dela priloge 1 te uredbe upoštevajo glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. Če so v prilogi 1 te uredbe določene mejne vrednosti za del naprave z omejenim številom obratovnih ur, veljajo te mejne vrednosti za tisti del naprave, ki obratuje z omejenim številom obratovnih ur, določijo pa se glede na vhodno toplotno moč celotne naprave.

(6) Pri namestitvi dveh ali več obstoječih naprav iz leta 1987, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 50 MW, se te štejejo kot ena naprava iz tretjega odstavka tega člena, če ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v postopku presoje vplivov na okolje ali izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ugotovi, da je tehnično izvedljivo izpuščati njihove odpadne pline skozi skupni odvodnik odpadnih plinov, in če to ne povzroči več kot 100-odstotne podražitve gradnje v primerjavi s stroški gradnje posamičnih odvodnikov odpadnih plinov.

(7) Določanje obdobja zagonov in ustavitve naprave iz tretjega odstavka tega člena pri vrednotenju trajnih meritev v skladu s tretjim odstavkom 21. člena te uredbe se izvede v skladu s II. točko priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

6. člen

(določitev obdobja zagona in ustavitve v okoljevarstvenem dovoljenju)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju se v skladu s prilogo 2 te uredbe določijo:

a) obdobja zagonov in ustavitve naprave kot:

– končno točko obdobja zagona in začetno točko obdobja ustavitve, izraženi kot prag obremenitve v skladu s točkami III., IV. in V. iz priloge 2 te uredbe, ter ob upoštevanju dejstva, da je minimalna obremenitev pri ustavitvi za stabilno proizvodnjo lahko nižja od minimalne obremenitve pri zagonu za stabilno proizvodnjo, saj lahko naprava obratuje stabilno ob manjši obremenitvi, potem ko po obdobju obratovanja doseže zadostno temperaturo, ali

– ločene procese ali pragove za obratovne parametre, ki so povezani s koncem obdobja zagona in začetkom obdobja ustavitve ter so jasni, jih je mogoče enostavno spremljati in so ustrezni glede na uporabljeno tehnologijo, kot je določeno v točkah VI. in VII. priloge 2 te uredbe,

b) ukrepi za zagotovitev, da sta obdobja zagona in ustavitve čim krajši in

c) ukrepi za zagotovitev, da se naprave za čiščenje ali zmanjševanje odpadnih plinov začnejo uporabljati takoj, ko je to tehnično izvedljivo.

(2) Pri določanju obdobja zagona in ustavitve iz prejšnjega odstavka se upoštevajo tehnične in obratovne značilnosti

naprave in njenih delov ter tehnične zahteve za obratovanje nameščenih naprav za čiščenje ali zmanjševanje odpadnih plinov.

(3) Če se spremeni kateri koli vidik naprave, ki vpliva na obdobji zagona in ustavitve, vključno z nameščenimi napravami za čiščenje ali zmanjševanje emisij v odpadnih plinih, vrsto goriva, vlogo naprave v sistemu in nameščenimi tehnikami zmanjševanja emisij, mora upravljavec spremembo prijaviti ministrstvu.

7. člen

(zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida)

(1) Upravljavec naprave z nazivno električno močjo 300 MW ali več, ki načrtuje gradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida, mora izdelati oceno, s katero ugotovi, ali so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da je na voljo območje, primerno za shranjevanje ogljikovega dioksida,

b) da so transportne zmogljivosti za transport ogljikovega dioksida do območja shranjevanja iz prejšnje alineje tehnično in ekonomsko izvedljive,

c) da je vgradnja opreme za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida iz njegove naprave tehnično in ekonomsko izvedljiva.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki načrtuje gradnjo naprave z nazivno električno močjo 300 MW ali več, ne pa tudi gradnje naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida, mora izdelati oceno o možnosti njihove poznejše vgradnje, s katero ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

(3) Ocena iz prvega ali drugega odstavka tega člena je sestavni del vloge za pridobitev okoljevarstvenega soglasja v skladu s predpisi o presoji vplivov na okolje.

(4) Če ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje za poseg iz drugega odstavka tega člena ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ter pogoji glede varstva okolja in zdravja ljudi v skladu s prepisi, ki urejajo varstvo okolja, v okoljevarstvenem soglasju določi tudi obveznost upravljavca, da na območju naprave zagotovi primeren prostor za poznejšo vgradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za večjo spremembo pri obratovanju naprave, s katero se dosega prag iz prvega odstavka tega člena.

III. MEJNE VREDNOSTI EMISIJ

a) Splošno

8. člen

(mejne vrednosti emisij)

(1) Za obstoječe naprave so mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah določene v 1. delu priloge 1 te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek so za obstoječe naprave iz obdobja 2008–2015 mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah določene v 2. delu priloge 1 te uredbe.

(3) Za nove naprave so mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah določene v 2. delu priloge 1 te uredbe.

(4) Ob spremembi naprave, ki pomeni razširitev naprave s priključitvijo nove naprave ali kurilne naprave na skupni odvodnik, zaradi česar se poveča skupna vhodna toplotna moč naprave, se mejne vrednosti emisij iz 2. dela priloge 1 te uredbe uporabljajo za del naprave, ki ga zadeva sprememba, in se določijo glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave po spremembi.

(5) Pri spremembi naprave, ki bi lahko imela posledice za okolje in zadeva del naprave z vhodno toplotno močjo 50 MW ali več, se mejne vrednosti emisij iz 2. dela priloge 1 te uredbe

določijo za spremenjeni del naprave glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave po spremembi.

(6) Mejne vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe se ne uporabljajo za naslednje naprave:

a) dizelske motorje,

b) rekuperacijske kotle, ki so del naprav za proizvodnjo celuloze, kot so opisani v Zaključkih o BAT, ki urejajo proizvodnjo celuloze, papirja in kartona.

9. člen

(naprava, v kateri zgoreva več goriv)

(1) Za napravo z mešano kurjavo se izračuna mejna vrednost emisij na naslednji način:

a) iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe se odberejo mejne vrednosti emisij, ki veljajo za posamezno vrsto goriva glede na vhodno toplotno moč celotne naprave;

b) za vsako gorivo posebej se izračuna utežena mejna vrednost emisij kot zmnožek mejne vrednosti emisij iz prejšnje točke in deleža vhodne toplotne moči, ki jo pri zgorevanju prispeva posamezno gorivo;

c) mejna vrednost emisije naprave je enaka vsoti uteženih mejnih vrednosti emisij iz prejšnje točke.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka veljajo za obstoječo napravo, v kateri se lahko samostojno ali z drugimi gorivi uporabljajo ostanki destilacij in pretvorb surove nafte, pridobljena energija pa se rabi za lastne potrebe rafinerije, mejne vrednosti iz 1. dela priloge 1 te uredbe za odločilno gorivo, za katero so predpisane največje mejne vrednosti, če je toplotni prispevek tega goriva enak ali večji od 50 %.

(3) Če je toplotni prispevek odločilnega goriva manjši kot 50 %, se izračuna mejna vrednost emisij za napravo iz prvega odstavka tega člena na naslednji način:

a) iz 1. dela priloge 1 te uredbe se odberejo mejne vrednosti emisij, ki veljajo za posamezno vrsto goriva posebej glede na nazivno vhodno toplotno moč naprave;

b) izračuna se mejna vrednost emisije za odločilno gorivo tako, da se iz priloge te uredbe odbrana mejna vrednost za odločilno gorivo pomnoži s faktorjem 2 in od tega zmnožka odšteje mejna vrednost za gorivo, za katero je predpisana najnižja mejna vrednost. Če imata dve ali več goriv enaki mejni vrednosti emisij, se za odločilno gorivo upošteva gorivo z večjim deležem vhodne toplotne moči;

c) izračuna se utežena mejna vrednost emisij za odločilno gorivo tako, da se izračunana mejna vrednost emisije za odločilno gorivo iz prejšnje točke pomnoži z deležem vhodne toplotne moči, ki ga to gorivo prispeva v kurišče,

d) izračunajo se utežene mejne vrednosti emisij za druga goriva, tako da se mejne vrednosti emisije za posamezna goriva iz a) točke tega odstavka pomnožijo z deleži vhodne toplotne moči, ki jih ta goriva prispevajo v kurišče;

e) mejna vrednost emisij naprave je enaka vsoti uteženih mejnih vrednosti emisij iz c) in d) točke tega odstavka.

(4) Ne glede na določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko za obstoječe naprave, v katerih lahko zgoreva več goriv v rafinerijah, razen za plinske turbine in plinske motorje, za emisije žveplovega dioksida uporabijo povprečne mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid:

a) 1000 mg/m³, če gre za obstoječe naprave iz leta 2002,

b) 600 mg/m³, če gre za druge obstoječe naprave.

(5) Za naprave s kombinirano kurjavo veljajo mejne vrednosti emisij za tisto gorivo, ki trenutno zgoreva v napravi.

10. člen

(stopnja razžveplanja)

(1) Ministrstvo, lahko na podlagi vloge upravljavca za napravo, v kateri zgoreva domače trdno gorivo in ki ne more dosežati mejnih vrednosti iz 8. člena te uredbe, v okoljevarstvenem dovoljenju namesto mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, kot so določene v 1. in 2. delu priloge 1 te uredbe, uporablja najnižjo stopnjo razžveplanja iz 3. dela priloge 1 te uredbe, če

na podlagi posebne tehnične študije, priložene k vlogi upravljavca, ugotovi, da mejnih vrednosti emisij za žveplov dioksid iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe zaradi lastnosti goriva ni možno dosegati z ekonomsko upravičenimi postopki čiščenja.

(2) Za naprave iz prejšnjega odstavka, ki sosežigajo odpadke in ki zaradi lastnosti domačega trdnega goriva ne morejo dosegati mejnih vrednosti emisij, kot so določene v predpisu, ki ureja emisije snovi v zrak in vode iz naprav za sežiganje odpadkov, lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju namesto teh mejnih vrednosti emisij določi najnižje stopnje razžveplanja iz 3. dela priloge 1 te uredbe.

b) Motnje v obratovanju naprave

11. člen

(motnje v obratovanju naprave)

(1) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli upravljavcu, katerega naprava uporablja gorivo z nizko vsebnostjo žvepla, začasno preseganje mejnih vrednosti emisij žveplovega dioksida za naprave iz prvega in tretjega odstavka 8. člena te uredbe za največ šest mesecev.

(2) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli upravljavcu, katerega naprava nima vgrajenih naprav za čiščenje ali zmanjševanje odpadnih plinov in ki uporablja kot gorivo samo plin, začasno uporabo druge vrste goriv in preseganje mejnih vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, ogljikov monoksid in prah za naprave iz prvega in tretjega odstavka 8. člena te uredbe za največ deset dni, razen če obstaja nujna potreba po neprekinjeni oskrbi z energijo.

(3) Upravljavec mora vsako spremembo v obratovanju iz prvega in drugega odstavka nemudoma, najpozneje pa v 48 urah, prijaviti ministrstvu in inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja, ter prijavi priložiti dokazila, da na trgu ni možno nabaviti goriva z nizko vsebnostjo žvepla zaradi motenj v dobavi, ki so posledica hudega pomanjkanja, oziroma dokazila, da na trgu ni možno nabaviti plina zaradi nenadnih prekinitev dobave plina.

12. člen

(okvara naprave za čiščenje ali zmanjševanje emisij v odpadnih plinih)

(1) Naprave, ki imajo vgrajene naprave za čiščenje ali zmanjševanje odpadnih plinov, lahko obratujejo brez teh naprav v primeru okvare, motnje ali izpada največ 120 ur v katerem koli 12 – mesečnem obdobju, od tega največ 24 ur nepretrgoma v posameznih primerih.

(2) Če upravljavec ne more vzpostaviti normalnih razmer v 24 urah, mora zmanjšati ali ustaviti obratovanje naprave ali uporabiti drugo gorivo, ki povzroča manjše onesnaževanje, če s tem prepreči preseganje dopustnih mejnih vrednosti emisij.

(3) Ministrstvo lahko v izjemnih primerih dovoli tudi preseganje časovnih omejitev za čas obratovanja brez čistilne naprave iz prvega odstavka tega člena, če:

a) je ogrožena neprekinjena oskrba z energijo ali

b) bi druga naprava ali kurilna naprava, s katero bi za omejen čas nadomestili izpad naprave z okvaro, povzročala večjo obremenitev okolja zaradi emisij v zrak.

(4) Upravljavec mora vsako okvaro, motnjo ali izpad naprave za čiščenje in zmanjševanje odpadnih plinov ter vsako preseganje dopustnih mejnih vrednosti nemudoma, najpozneje pa v 48 urah, prijaviti ministrstvu in inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja.

c) Izjeme za obstoječe naprave

13. člen

(prehodni nacionalni načrt)

(1) Prehodni nacionalni načrt je seznam obstoječih naprav iz leta 2002, ki za posamezno napravo določa zgornjo mejo emisij dušikovih oksidov, žveplovega dioksida in prahu za čas od 1. januarja 2016 do 30. junija 2020.

(2) Prehodni nacionalni načrt vsebuje:

a) seznam vseh naprav, vključno z informacijami o njihovih značilnostih obratovanja;

b) zgornjo mejo emisij za vse naprave iz prejšnje točke skupaj in se prikaže za vsako onesnaževalo posebej;

c) izračunani prispevek posamezne naprave k doseganju zgornjih meja emisij za leti 2016 in 2019;

d) preglednico, ki določa zgornje meje emisij za vsako onesnaževalo, zajeto v načrtu za leta 2016, 2017, 2018, 2019 in prvo polovico leta 2020;

e) podrobnosti izračuna zgornjih meja emisij;

f) spremljanje in poročanje ministrstva skladno s Izvedbenim sklepom Komisije 2012/115/EU z dne 10. februarja 2012 o določitvi pravil glede prehodnih nacionalnih načrtov iz Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta o industrijskih emisijah (notificirano pod dokumentarno številko C(2012) 612) (UL L št. 52 z dne 24. 2. 2012, str. 12; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2012/115/EU);

g) ukrepe za zagotovitev uskladitve z mejnimi vrednostmi emisij, ki bodo začele veljati 1. julija 2020 za vsako posamezno napravo.

(3) V prehodni nacionalni načrt ni mogoče vključiti naprav:

a) za katere se uporablja 15. člen te uredbe;

b) ki obratujejo v sklopu rafinerij in ki kot edino gorivo ali skupaj z drugimi gorivi za lastne potrebe uporabljajo nizkokalorične pline iz uplinjanja ali ostanke destilacij in pretvorb surove nafte;

c) za katere se uporablja 16. člen te uredbe;

d) ki so obstoječe naprave iz obdobja 2008–2015.

(4) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju za naprave iz prehodnega načrta določi zgornje meje emisij za vsako leto v obdobju 2016 do 2020, ob upoštevanju zgornjih mej emisij, kot so za vsako napravo podane v prehodnem nacionalnem načrtu.

(5) Ministrstvo pripravi predlog prehodnega nacionalnega načrta iz prvega odstavka tega člena in ga pošlje Evropski komisiji v odobritev.

(6) Vlada sprejme prehodni nacionalni načrt po odobritvi iz prejšnjega odstavka. Ministrstvo obvesti Evropsko komisijo o naknadnih spremembah že odobrenega načrta iz prejšnjega odstavka.

(7) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena in 10. člena te uredbe se lahko za obstoječe naprave iz leta 2002, iz prehodnega nacionalnega načrta, mejne vrednosti emisij dušikovih oksidov, žveplovega dioksida in prahu v okoljevarstvenem dovoljenju določijo za čas od 1. januarja 2016 do 30. junija 2020, tako da se mejne vrednosti, kot so določene v pravnomočnem okoljevarstvenem dovoljenju za čas do 31. decembra 2015, izdanem pred uveljavitvijo te uredbe, ohranijo nespremenjene, pri čemer naprava lahko obratuje le do zgornje meje emisij iz 14. člena te uredbe.

(8) Upravljavec naprave iz prehodnega nacionalnega načrta mora ministrstvu vsako leto predložiti poročilo o zagotavljanju zgornje meje emisij iz naprave in izvajanju ukrepov iz g) točke drugega odstavka tega člena. Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi pogostost in obseg poročanja, vključno z dodatnimi ukrepi za zagotavljanje obratovanja pod zgornjo mejo emisij predvidenih za napravo.

14. člen

(določanje zgornjih meja emisij v prehodnem nacionalnem načrtu)

(1) Zgornja meja emisij iz b) točke drugega odstavka prejšnjega člena se za vsako od onesnaževal določi na podlagi skupne vhodne toplotne moči vsake naprave na dan 31. decembra 2010, njenih dejanskih letnih obratovalnih ur in uporabe goriva, izražene kot povprečje v obdobju zadnjih desetih let obratovanja do vključno leta 2010.

(2) Zgornje meje emisij se za posamezno leto izračunajo skladno s Sklepom 2012/115/EU.

(3) Če naprava iz predhodnega nacionalnega načrta preneha obratovati ali ni več naprava v skladu s to uredbo, se njen delež zgornjih meja emisij iz tega načrta ne more prenašati na druge naprave iz tega načrta.

15. člen

(odstopanje z omejenim trajanjem)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena in 10. člena te uredbe se za obstoječe naprave, ki niso obstoječe naprave iz obdobja 2008–2015, uporabljajo mejne vrednosti za žveplov dioksid, dušikove okside in prah veljavne za čas do 31. decembra 2015, kot so določene v pravnomočnem okoljevarstvenem dovoljenju izdanem pred uveljavitvijo te uredbe, če naprava preneha obratovati najpozneje 31. decembra 2023, med 1. januarjem 2016 in 31. decembrom 2023 pa skupno ne bo obratovala več kot 17500 obratovalnih ur.

(2) Upravljalavec naprave iz prejšnjega odstavka mora vsako leto ministrstvu predložiti poročilo o času obratovanja in emisijah v zrak v skladu s predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring emisij v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja za čas obratovanja naprave ter o pogojih za njegovo izvajanje.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena in 10. člena te uredbe se za obstoječe naprave, ki niso obstoječe naprave iz obdobja 2008–2015, pa so obstoječe naprave iz leta 1987 s skupno vhodno toplotno močjo več kot 500 MW, ki uporabljajo trdna goriva, uporabljajo mejne vrednosti emisij za dušikove okside iz 1. dela priloge 1 te uredbe.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena znaša čas obratovanja za obstoječe naprave, ki niso obstoječe naprave iz obdobja 2008–2015 in so začele obratovati pred 31. decembrom 1986 ter imajo vhodno toplotno moč večjo od 1500 MW, 32 000 obratovalnih ur, če se v napravi uporabljajo domača trdna goriva z naslednjimi lastnostmi:

- a) neto kurilna vrednost manjša od 5800 kJ/kg, izražena kot spodnja kurilna vrednost,
- b) delež vlage večji od 45 % (m/m),
- c) skupni delež pepela in vlage večji od 60 % (m/m) in
- d) delež kalcijevega oksida večji od 10 % (m/m).

16. člen

(sistemi daljinskega ogrevanja)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 8. člena in 10. člena te uredbe se za obstoječe naprave iz leta 2002 do 31. decembra 2022 uporabljajo mejne vrednosti za žveplov dioksid, dušikove okside in prah, veljavne za čas do 31. decembra 2015, kot so določene v pravnomočnem okoljevarstvenem dovoljenju, izdanem pred uveljavitvijo te uredbe, če:

- a) skupna vhodna toplotna moč naprave ne presega 200 MW;
- b) je naprava vsaj 50 % koristne toplote naprave kot povprečje v obdobju petih let dobavila v obliki pare ali vroče vode v javno omrežje za daljinsko ogrevanje.

(2) Upravljalavec naprave iz prejšnjega odstavka mora vsako leto ministrstvu predložiti poročilo o času obratovanja, deležu koristne toplote naprave, ki ga je dobavila v obliki pare ali vroče vode v javno omrežje za daljinsko ogrevanje, in emisijah v zrak v skladu s predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring emisij v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

IV. OBRATOVALNI MONITORING EMISIJ SNOVI V ZRAK

17. člen

(obratovalni monitoring)

(1) Upravljalavec naprave s skupno vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 50MW mora izvajati trajne meritve ogljikovega monoksida, žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in celotnega prahu za vsako napravo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ministrstvo na podlagi vloge upravljalca dovoli opustitev trajnih meritev koncentracije ene ali več snovi v odpadnih plinih, in sicer:

- a) za naprave z življenjsko dobo, krajšo od 10 000 obratovalnih ur,
- b) za emisije žveplovega dioksida in prahu iz naprav, ki kurijo zemeljski plin,
- c) za emisije žveplovega dioksida iz naprav, ki kurijo olje z znano vsebnostjo žvepla in nimajo vgrajene razžveplevalne naprave,

d) za emisije žveplovega dioksida iz naprav, ki kurijo biomaso, če upravljalavec dokaže, da emisije žveplovega dioksida pod nobenimi pogoji obratovanja ne presegajo dovoljenih mejnih vrednosti ali

e) za naprave, ki obratujejo manj kot 1.500 ur na leto.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se namesto trajnih meritev izvajajo občasne meritve ogljikovega monoksida, žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in celotnega prahu, na najmanj vsakih šest mesecev ali vsaj dvakrat letno v času obratovanja naprave, s presledki, ki ne smejo biti krajši od treh mesecev.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je za naprave, ki obratujejo manj kot 300 ur letno treba zagotoviti izvajanje občasnih meritev v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(5) Občasne meritve žveplovega dioksida in dušikovih oksidov iz tretjega odstavka tega člena se izvedejo v skladu s predpisom, ki ureja o prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

(6) Upravljalavec naprave iz drugega odstavka tega člena, ki mu ministrstvo dovoli opustitev trajnih meritev žveplovega dioksida, mora vsakih šest mesecev, ali vsaj dvakrat letno v času obratovanja naprave, s presledki, ki ne smejo biti krajši od treh mesecev, izvesti analize vsebnosti žvepla v gorivu in jih predloži ministrstvu skupaj s poročilom o obratovalnem monitoringu.

(7) V napravah, ki kurijo premog ali lignit, upravljalavec vsaj enkrat letno izvede meritve celotnih emisij živega srebra.

(8) Trajne meritve iz prvega odstavka tega člena vključujejo tudi meritve volumnske vsebnosti kisika in vodnih hlapov v odpadnih plinih ter temperaturo in tlak odpadnih plinov. Trajne meritve vsebnosti vodnih hlapov v odpadnih plinih niso potrebne, če se vzorec odpadnih plinov pred analizo emisij posuši.

(9) Upravljalavec mora ministrstvo obvestiti o pomembnih spremembah glede vrste uporabljenega goriva ali načina obratovanja naprave.

18. člen

(avtomatski merilni sistemi)

(1) Upravljalavec mora za izvajanje trajnih meritev vgraditi, vzdrževati in uporabljati avtomatski merilni sistem in opremo za avtomatsko zapisovanje ter vrednotenje podatkov v skladu z zahtevami predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

(2) Vzorčenje in analiza onesnaževal, meritev procesnih parametrov in parametrov stanja odpadnih plinov, zagotavljanje kakovosti in redni letni nadzor avtomatskih merilnih sistemov z vzporednimi meritvami z referenčnimi metodami, referenčne merilne metode za kalibracijo teh sistemov in obveščanje ministrstva o rezultatih kalibracije in nadzora kakovosti delovanja teh sistemov se izvedejo skladno s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

19. člen

(področje zaupanja in validiranje meritev)

(1) Vrednost 95 % področja zaupanja posamezne meritve ne sme presegati vrednosti iz predpisa, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje.

(2) Validirane polurne povprečne vrednosti se določijo iz veljavnih povprečnih polurnih vrednosti tako, da se od njih odšteje vrednost področja zaupanja iz prejšnjega odstavka. Validirane dnevne in mesečne povprečne vrednosti se določijo kot povprečje validiranih polurnih povprečnih vrednosti.

(3) Če je v enem dnevu zaradi motenj v delovanju avtomatskega merilnega sistema ali zaradi njegovega vzdrževanja, neveljavnih več kot šest izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti, je meritev dnevne povprečne vrednosti za ta dan neveljavna.

(4) Če so meritve dnevnih povprečnih vrednosti zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka neveljavne več kot desetkrat v letu, mora upravljavec izvesti ustrezne ukrepe za izboljšanje zanesljivosti avtomatskega merilnega sistema.

20. člen

(dokazovanje doseganja stopnje razžveplanja)

(1) Upravljavec, ki obratuje skladno z zahtevami iz 10. člena te uredbe, mora za dokazovanje doseganja predpisanih stopenj razžveplanja zagotoviti merjenje emisij žveplovega dioksida s trajnimi meritvami in redno merjenje vsebnosti žvepla v gorivu, ki je dovedeno v napravo, na vsakih šest mesecev. Upravljavec mora ministrstvo obvestiti o vsaki bistveni spremembi vrste uporabljenega goriva.

(2) Najnižje stopnje razžveplanja, določene v 3. delu priloge 1 te uredbe, veljajo kot mesečne povprečne mejne vrednosti.

21. člen

(vrednotenje meritev emisij)

(1) Pri vrednotenju trajnih meritev emisij se ne upoštevajo rezultati meritev med okvaro, motnjo ali izpadom naprav za čiščenje in zmanjševanje emisij v odpadnih plinih in rezultati meritev ob zagonu in ustavitvi.

(2) Pri občasnih meritvah emisij naprava čezmerno obremenjuje okolje, če ena od vrednosti občasnih meritev presega mejno vrednost emisij.

(3) Pri trajnih meritvah se šteje, da so mejne vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe dosežene, če vrednotenje rezultatov meritev za obratovalne ure v koledarskem letu kaže, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

a) nobena validirana mesečna povprečna vrednost ne presega mejnih vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe;

b) nobena validirana dnevna povprečna vrednost ne presega 110 % mejnih vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe;

c) pri napravah, ki jih sestavljajo samo kotli na premog s skupno vhodno toplotno močjo pod 50 MW, nobena validirana dnevna povprečna vrednost ne presega 150 % mejnih vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe;

d) 95 % vseh validiranih polurnih povprečnih vrednosti v letu ne presega 200 % mejnih vrednosti emisij iz 1. in 2. dela priloge 1 te uredbe.

(4) Validirane povprečne vrednosti iz prejšnjega odstavka se določijo v skladu z drugim odstavkom 19. člena te uredbe.

V. POROČANJE MINISTRSTVU

22. člen

(letno poročanje)

Upravljavec mora v letnem poročilu o obratovalnem monitoringu, izdelanim v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, predložiti tudi podatke o:

a) skupnih letnih količinah emisij (ton/leto) žveplovega oksida, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida in celotnega prahu, izračunanih iz podatkov meritev koncentracij in volumskega pretoka odpadnih plinov. Če se izvajajo občasne meritve,

se ocenijo skupne letne količine emisij na podlagi rezultatov občasnih meritev, ustrezno preračunanih na celoletno obratovalno obdobje,

b) številu obratovalnih ur naprave in

c) skupni letni količini vhodne toplotne energije (TJ/leto) po uporabljenih gorivih (premog, lignit, biomasa, šota in druga trdna goriva, tekoča goriva, zemeljski plin in druga plinasta goriva), izračunanih na podlagi njihovih neto kaloričnih vrednosti.

VI. NADZORSTVO

23. člen

(nadzor)

Nadzorstvo nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

24. člen

(globe za prekrške)

(1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

– ne poroča ministrstvu o obratovanju naprave v skladu z 11., 12., 13. in 15. členom te uredbe,

– ne predloži ministrstvu poročila o skupnih letnih količinah emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, ogljikovega monoksida in prahu, o dnevnih količinah emisije za posamezno snov in o skupni letni količini vhodne toplotne energije v rokih iz 22. člena te uredbe.

(2) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

25. člen

(obstoječa naprava iz leta 1987)

V primeru dveh ali več obstoječih naprav iz leta 1987, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 50 MW, se te naprave štejejo kot ena naprava iz tretjega odstavka 5. člena te uredbe, če je ministrstvo v postopku presoje vplivov na okolje ali izdaje okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi tretjega odstavka 4. člena Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12) o tem že pravnomočno odločilo.

26. člen

(zagotovitev prostora za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida)

Pravnomočna odločba glede zagotovitve primerne prostora za poznejšo vgradnjo naprav za zajemanje in stiskanje ogljikovega dioksida, izdana pred uveljavitvijo te uredbe, se šteje kot odločba iz četrtega odstavka 7. člena te uredbe.

27. člen

(posodobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo po uradni dolžnosti spremeni okoljevarstveno dovoljenje napravam iz prehodnega nacionalnega načrta iz 13. člena te uredbe v roku 30 dni od uveljavitve te uredbe.

(2) Upravljavec, ki želi uveljavljati odstopanje od mejnih vrednosti iz 15. ali 16. člena te uredbe, poda prijavo na ministrstvo v 14 dneh po uveljavitvi te uredbe.

(3) Ministrstvo za nove naprave, ki so obratovale na dan uveljavitve te uredbe in imajo pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje, po uradni dolžnosti preveri to dovoljenje in ga uskla-

di z določbami te uredbe v dvanajstih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

(4) Ministrstvo za obstoječe naprave, ki so obratovale na dan uveljavitve te uredbe in imajo pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje, po uradni dolžnosti preveri to dovoljenje in ga uskladi z določbami te uredbe v šestih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

28. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/05, 92/07 in 68/12), določba 14. člena pa se uporablja do 31. decembra 2015.

29. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določba drugega odstavka 8. člena pa se začne uporabljati 1. januarja 2016.

Št. 00719-77/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0055

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.

Predsednik

PRILOGA 1

1. DEL

Mejne vrednosti emisij za obstoječe naprave

1. Vse mejne vrednosti emisij so podane za suhe odpadne pline pri normalnih pogojih in ustrezni računski vsebnosti kisika, odvisni od vrste goriva in naprave. Izmerjene vrednosti emisij se preračunajo na suhe odpadne pline pri normalnih pogojih in predpisano računsko vsebnost kisika.

2. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa	Šota	Tekoča goriva
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

2.1 Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za obstoječe naprave iz leta 2002, ki ne obratujejo več kot 1500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Trdna goriva	Tekoča goriva
0 - 300	800	850
> 300		400

Opomba: Za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku, lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz tabele glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

3. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Plinasta goriva (splošno)	35
Utekočinjen plin	5
Nizko kalorični plini iz koksarniške peči	400
Nizko kalorični plini iz plavžne peči	200

Opomba: Za obstoječe naprave iz leta 2002, ki uporabljajo nizkokalorične pline iz uplinjanja ostankov destilacij, velja mejna vrednost za emisije žveplovega dioksida $800 \text{ mg}/\text{m}^3$.

4. Mejne vrednosti emisij za dušikove okside (NO_x) se izrazijo kot dušikov dioksid (NO₂). Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za NO_x za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Skupna nazivna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva
50-100	300 450 pri zgorevanju lignitnega prahu	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

Opomba:

⁽¹⁾ Za obstoječe naprave iz leta 2002, ki za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, katerih skupna vhodna toplotna moč ne presega 500 MW, je mejna vrednost za emisije dušikovih oksidov 450 mg/m³.

4.1 Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za NO_x za obstoječe naprave iz leta 2002, ki ne obratujejo več kot 1500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Trdna goriva ⁽¹⁾	Tekoča goriva ⁽¹⁾	Tekoči ostanki proizvodnje v kemičnih napravah (nekomercialno gorivo)
0 - 500	450	450	450
> 500	200	400	150

Opomba: ⁽¹⁾ Za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku, lahko veljajo mejne vrednosti emisij za trda in tekoča goriva iz tabele glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

4.2 Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za NO_x za obstoječe naprave, ki so pridobile dovoljenje pred 1. julijem 1987 in ki ne obratujejo več kot 1500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Trdna goriva
> 500	450

Opomba: Za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz tabele glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

5. Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot tekoča goriva uporabljajo lahke in srednje težke destilate, velja mejna vrednost za emisije NO_x 90 mg/m³ in za CO 100 mg/m³.

Za plinske turbine za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto, se mejne vrednosti emisij iz te točke ne uporabljajo. Upravljevec takih naprav beleži obratovalne ure.

6. Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za NO_x in CO za naprave na plin:

	NO _x	CO
Naprave, ki uporabljajo zemeljski plin, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	100	100
Naprave, ki uporabljajo plavžni plin, pline iz koksarniške peči ali nizkokalorične pline iz uplinjanja ostankov destilacij, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	200 ⁽⁴⁾	—
Naprave, ki uporabljajo druge pline, razen plinskih turbin in plinskih motorjev	200 ⁽⁴⁾	—
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot gorivo uporabljajo zemeljski plin ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot gorivo uporabljajo druge pline	120	—
Plinski motorji	100	100

Opombe:

⁽¹⁾ Zemeljski plin je naravni plin v obliki metana z 20 % (volumskih) ali manj nečistoč in drugih sestavin.

⁽²⁾ 75 mg/m³ v primerih, kadar se izkoristek plinske turbine določi pri pogojih osnovne obremenitve po standardu, ki ureja nabavo plinskih turbin:

(i) plinske turbine za sproizvodnjo toplotne in električne energije s skupnim izkoristkom, večjim od 75 %;

(ii) plinske turbine, ki se uporabljajo v kombiniranem ciklu s povprečnim letnim izkoristkom pri proizvodnji električne energije, večjim od 55 %;

(iii) plinske turbine za mehanske pogone.

⁽³⁾ Za enociklične turbine, ki ne sodijo v nobeno od kategorij iz opombe ⁽²⁾, vendar pa je njihov izkoristek večji od 35 % – določeno pri osnovni obremenitvi po standardu, ki ureja nabavo plinskih turbin – je mejna vrednost emisije za NO_x enaka $50 \times \eta / 35$, kjer je η izkoristek plinske turbine pri osnovni obremenitvi po standardu, ki ureja nabavo plinskih turbin, izražen kot odstotek.

⁽⁴⁾ 300 mg/m³ za obstoječe naprave iz leta 2002, katerih skupna vhodna toplotna moč ne presega 500 MW.

Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), se mejne vrednosti emisij NO_x in CO iz tabele v tej točki uporabljajo le pri več kot 70 % obremenitvi.

Plinskim turbinam in plinskim motorjem za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto, ni treba meriti mejnih vrednosti emisij iz te točke in 6.1 točke. Upravljavca takih naprav beleži obratovalne ure.

6.1 Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za NO_x za plinske turbine, vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom, ki so obstoječe naprave iz leta 2002, ki ne obratujejo več kot 1500 obratovalnih ur na leto kot povprečje v obdobju petih let:

	Zemeljski plin	Drugi plini ali tekoča goriva
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom)	150	200

Opomba: Za plinske turbine, ki odvajajo odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku, lahko veljajo mejne vrednosti emisij iz te tabele glede na skupno vhodno toplotno moč celotne naprave. V takih primerih se emisije skozi vsako izmed odvodnih cevi spremljajo ločeno.

6.2 Za napravo z mešano kurjavo, v kateri lahko hkrati zgorevajo plinasta in tekoča goriva ter obratuje manj kot 1.500 ur na leto, veljajo mejne vrednosti iz prejšnje točke.

7. Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za prah za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva (1)
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Opombe: (1)

Za obstoječe naprave iz leta 2002, ki za lastne potrebe uporabljajo ostanke destilacij in pretvorb surove nafte, je mejna vrednost za emisije 50 mg/m³.

8. Mejne vrednosti emisij (mg/m³) za prah za naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Plinasta goriva (splošno)	5
Plavžni plin	10
Plini iz jeklarske industrije, za nadaljnjo uporabo drugje	30

2. DEL

Mejne vrednosti emisij za nove naprave

1. Vse mejne vrednosti emisij so podane za suhe odpadne pline pri normalnih pogojih in ustrezni računski vsebnosti kisika, odvisni od vrste goriva in naprave. Izmerjene vrednosti emisij se preračunajo na suhe odpadne pline pri normalnih pogojih in predpisano računsko vsebnost kisika.

V primeru plinskih turbin s kombiniranim krožnim procesom z dodatnim kurjenjem lahko ministrstvo opredeli standardizirano računsko vsebnost kisika, pri čemer upošteva posebne značilnosti naprave.

2. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa	Šota	Tekoča goriva
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 pri zgorevanju v zvrtničeni plasti	200
> 300	150 200 pri zgorevanju v zvrtničeni plasti (krožno ali pod tlakom)	150	150 200 pri zgorevanju v zvrtničeni plasti	150

3. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za SO_2 za naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Plinasta goriva (splošno)	35
Utekočinjen plin	5
Nizko kalorični plini iz koksarniške peči	400
Nizko kalorični plini iz plavžne peči	200

4. Mejne vrednosti emisij za dušikove okside (NO_x) se izrazijo kot dušikov dioksid (NO_2).

Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za NO_x za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Premog in lignit ter druga trdna goriva	Biomasa in šota	Tekoča goriva
50-100	300 400 pri zgorevanju lignitnega prahu	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 pri zgorevanju lignitnega prahu	150	100

5. Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), ki kot tekoča goriva uporabljajo lahke in srednje težke destilate, je mejna vrednost za emisije za NO_x $50 \text{ mg}/\text{m}^3$ in za CO $100 \text{ mg}/\text{m}^3$.

Za plinske turbine za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto, se mejne vrednosti emisij iz te točke ne uporabljajo. Upravljavec takih naprav beleži obratovalne ure.

6. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za NO_x in CO za naprave na plin:

	NO_x	CO
Naprave, ki niso plinske turbine in plinski motorji	100	100
Plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom)	50 (1)	100
Plinski motorji	75	100

Opombe:

(1) Za enociklične turbine z izkoristkom, ki je večji od 35 % – določeno pri osnovni obremenitvi po standardu, ki ureja nabavo plinskih turbin – je mejna vrednost emisij za NO_x enaka $50 \times \eta / 35$, pri čemer je η izkoristek plinske turbine pri osnovni obremenitvi po standardu, ki ureja nabavo plinskih turbin, izražen kot odstotek.

Za plinske turbine (vključno s plinskimi turbinami s kombiniranim krožnim procesom), se mejne vrednosti emisij NO_x in CO iz te točke uporabljajo le pri več kot 70 % obremenitvi.

Plinskim turbinam in plinskim motorjem za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 obratovalnih ur na leto, ni treba meriti mejnih vrednosti emisij iz te točke. Upravljavec takih naprav beleži obratovalne ure.

7. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za prah za naprave na trdna ali tekoča goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	
50- 300	20
> 300	10 20 za biomaso in šoto

8. Mejne vrednosti emisij (mg/m^3) za prah za naprave na plinasta goriva, razen za plinske turbine in plinske motorje:

Plinasta goriva (splošno)	5
Plavžni plin	10
Plini iz jeklarske industrije, za nadaljnjo uporabo drugje	30

3. DEL

Najnižja stopnja razžveplanja

1. Najnižja stopnja razžveplanja za obstoječe naprave iz leta 2002:

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Najnižja stopnja razžveplanja	
	Obstoječe naprave iz leta 2002	Druge naprave
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % (*)	96 %

Opombe:

(*) Za naprave, ki kurijo naftni skrilavec, je najnižja stopnja razžveplanja 95 %.

2. Najnižja stopnja razžveplanja za nove naprave

Skupna vhodna toplotna moč (MW)	Najnižja stopnja razžveplanja
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

3. Najnižje stopnje razžveplanja iz prejšnjih točk veljajo kot mesečne povprečne mejne vrednosti.

PRILOGA 2

I. Splošna pravila za določitev obdobja zagona in ustavitve

Za določitev konca obdobja zagona in začetka obdobja ustavitve veljajo naslednja pravila:

- a) merila ali parametri, ki se uporabljajo za določitev obdobja zagona in ustavitve, so pregledni in jih je mogoče preveriti od zunaj;
- b) določitev obdobja zagona in ustavitve temelji na pogojih, ki omogočajo stabilen proces proizvodnje ob upoštevanju zdravstvenih in varnostnih standardov;
- c) obdobja, med katerimi naprava po zagonu obratuje stabilno in varno z oskrbo z gorivom, vendar brez odvajanja toplote ali električne ali mehanske energije, niso vključena v obdobje zagona ali ustavitve.

II. Določitev obdobja zagona in ustavitve za naprave, ki so sestavljene iz dveh ali več delov (naprav ali kurilnih naprav)

II.1 Za izračun povprečnih vrednosti emisij iz 21. člena te uredbe veljajo naslednja pravila za določitev obdobja zagona in ustavitve naprav, ki so sestavljene iz enega ali več delov:

- a) vrednosti, izmerjene med obdobjem zagona prvega dela naprave, ko se ta zaganja, in obdobjem ustavitve zadnje enote, ko se ta ustavlja, se ne upoštevajo;
- b) vrednosti, določene med ostalimi obdobji zagona in ustavitve posameznih delov naprave, se ne upoštevajo le, če so izmerjene ali kadar meritev ekonomsko ali tehnično ni mogoče izvesti izračunane ločeno za vsak zadevni del naprave.

II.2 Za namen 13. točke 3. člena te uredbe sta obdobji zagona in ustavitve naprav, ki so sestavljene iz dveh ali več delov, le obdobje zagona prvega dela, ko se ta zaganja, in obdobje ustavitve zadnjega dela, ko se ta ustavlja.

Za naprave, za katere je v skladu s točkami 2.1, 4.1, 4.2 in 6.1 iz 1. dela priloge 1 te uredbe dovoljena uporaba mejne vrednosti emisij za del naprave, ki odvaja odpadne pline skozi eno ali več posebnih odvodnih cevi v skupnem odvodniku, se lahko obdobji zagona in ustavitve določita ločeno za vsak posamezen del naprave. Obdobji zagona in ustavitve za del naprave sta sestavljeni iz obdobja zagona prve kurilne enote, ki se zaganja znotraj zadevnega dela naprave, in obdobja ustavitve zadnjega dela naprave, ki se ustavlja znotraj zadevnega dela naprave.

III. Določitev obdobja zagona in ustavitve za naprave, ki proizvajajo električno energijo ali dobavljajo energijo za mehanski pogon, na podlagi pragov obremenitve:

- a) za naprave, ki proizvajajo električno energijo, in za naprave za mehanske pogone velja, da se obdobje zagona konča na točki, ko naprava doseže minimalno obremenitev pri zagonu za stabilno proizvodnjo;
- b) za obdobje ustavitve velja, da se začne ob začetku prenehanja oskrbe z gorivom po točki minimalne obremenitve pri ustavitvi za stabilno proizvodnjo, po kateri se proizvedena električna energija ne dobavlja več v omrežje ali proizvedena mehanska energija ne koristi več mehanski obremenitvi;
- c) pragovi obremenitve, ki se uporabljajo za določitev konca obdobja zagona in začetka obdobja ustavitve za naprave, ki proizvajajo električno energijo, in se vključijo v dovoljenje naprave, so določen odstotek nazivne izhodne električne moči naprave;
- d) pragovi obremenitve, ki se uporabljajo za določitev konca obdobja zagona in začetka obdobja ustavitve za naprave za mehanski pogon in se vključijo v dovoljenje naprave, so določen odstotek izhodne mehanske energije naprave.

IV. Določitev obdobja zagona in ustavitve za naprave, ki proizvajajo toploto, na podlagi pragov obremenitve:

- a) za naprave, ki proizvajajo toploto, velja, da se obdobje zagona konča, ko naprava doseže minimalno obremenitev pri zagonu za stabilno proizvodnjo in se lahko toplota varno in zanesljivo dobavlja v distribucijsko omrežje, toplotnemu akumulatorju ali se neposredno uporablja na območju naprave;

- b) za obdobje ustavitve velja, da se začne potem, ko se doseže minimalna obremenitev pri ustavitvi za stabilno proizvodnjo, ko toplote ni več mogoče varno in zanesljivo dobavljati v omrežje ali neposredno uporabljati na območju naprave;
- c) pragovi obremenitve, ki se uporabljajo za določitev konca obdobja zagona in začetka obdobja ustavitve za naprave, ki proizvajajo toploto, in se vključijo v dovoljenje naprave, so določen odstotek nazivne izhodne toplotne moči naprave;
- d) obdobja, ko naprave, ki proizvajajo toploto, segrevajo akumulator ali rezervoar brez odvajanja toplote, se štejejo za obratovalne ure in ne za obdobje zagona ali ustavitve.

V. Določitev obdobji zagona in ustavitve za naprave, ki proizvajajo toploto in električno energijo, na podlagi pragov obremenitve

Za naprave, ki proizvajajo električno energijo in toploto, se obdobji zagona in ustavitve določita v skladu s III. in IV. točko te priloge ob upoštevanju proizvedene električne energije in toplote.

VI. Določitev obdobji zagona in ustavitve na podlagi obratovalnih parametrov ali ločenih procesov

Za določitev minimalne obremenitve pri zagonu in ustavitvi za stabilno proizvodnjo se opredelijo najmanj tri merila, pri čemer je konec obdobja zagona ali začetek obdobja ustavitve dosežen, ko sta izpolnjeni najmanj dve merili.

Ta merila se izberejo izmed naslednjih:

- a) ločeni procesi, določeni v VII. točki te priloge, ali enakovredni procesi, ki ustrezajo tehničnim značilnostim naprave;
- b) pragovi za obratovalne parametre, določeni v VII. točki te priloge, ali enakovredni parametri, ki ustrezajo tehničnim značilnostim naprave.

VII. Ločeni procesi in obratovalni parametri, povezani z obdobjema zagona in ustavitve:

- ločeni procesi, povezani z minimalno obremenitvijo pri zagonu za stabilno proizvodnjo:
  - a) za kotle na trda goriva: celoten prehod z uporabe stabilnostnih pomožnih ali dodatnih gorilnikov na obratovanje le z običajnim gorivom;
  - b) za kotle na tekoča goriva: zagon glavne črpalke za napajanje z gorivom in ko se tlak olja v gorilniku stabilizira ter za katerega se pretok goriva lahko uporabi kot kazalnik;
  - c) za plinske turbine: točka, ko način izgorevanja preklopi na popolnoma vnaprej pripravljeno ustaljeno stanje ali »prosti tek«;
- obratovalni parametri:
  - a) vsebnost kisika v odpadnih plinih;
  - b) temperatura odpadnega plina;
  - c) tlak pare;
  - d) za naprave, ki proizvajajo toploto: entalpija in pretok tekočin za prenos toplote;
  - e) za naprave na tekoča in plinska goriva: pretok goriva kot odstotek nazivne zmogljivosti pretoka goriva;
  - f) za naprave s parnim kotlom: temperatura pare ob izhodu iz kotla.

4110. Uredba o metodologiji za določitev razvitosti občin

Na podlagi prvega in tretjega odstavka 24. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11 in 14/15 – ZUUJFO) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o metodologiji za določitev razvitosti občin

1. člen
(vsebina)

Ta uredba določa metodologijo za določitev razvitosti občin na podlagi:

– kazalnikov razvitosti občine, ki so: bruto dodana vrednost gospodarskih družb na zaposlenega, osnova za dohodnino na prebivalca občine, št.

dnino na prebivalca občine in število delovnih mest na število delovno aktivnega prebivalstva občine,

– kazalnikov ogroženosti občine, ki so: indeks staranja prebivalstva občine ter stopnja registrirane brezposelnosti in stopnja delovne aktivnosti v občini,

– kazalnikov razvojnih možnosti, ki so: oskrbljenost z dobrinami in storitvami javnih komunalnih služb (delež prebivalcev, ki imajo priključek na javno kanalizacijo), opremljenost s kulturno infrastrukturo (kulturni spomeniki in objekti javne kulturne infrastrukture), delež območij Natura 2000 v občini in poseljenost občine.

2. člen

(organi za pripravo podatkov in obdobje, ki se upošteva pri izračunu kazalnikov)

(1) Za določitev kazalnikov iz prejšnjega člena se določijo naslednji organi za pripravo podatkov in obdobje, ki se upošteva pri izračunu kazalnikov:

Kazalnik	Organ, pristojen za pripravo podatkov	Obdobje, ki se upošteva pri izračunu kazalnika
1. Kazalniki razvitosti občine:		
bruto dodana vrednost gospodarskih družb na zaposlenega	Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve	2011, 2012, 2013 in 2014
osnova za dohodnino na prebivalca občine	Finančna uprava Republike Slovenije Statistični urad Republike Slovenije	2010, 2011, 2012 in 2013 2010, 2011, 2012 in 2013
število delovnih mest na število delovno aktivnega prebivalstva občine	Statistični urad Republike Slovenije	2011, 2012, 2013 in 2014
2. Kazalniki ogroženosti občine:		
indeks staranja prebivalstva občine	Statistični urad Republike Slovenije	2012, 2013, 2014 in 2015
stopnja registrirane brezposelnosti na območju občine	Statistični urad Republike Slovenije	2011, 2012, 2013 in 2014
stopnja delovne aktivnosti na območju občine	Statistični urad Republike Slovenije	2011, 2012, 2013 in 2014
3. Kazalniki razvojnih možnosti občine:		
oskrbljenost z dobrinami in storitvami javnih komunalnih služb (delež prebivalcev, ki imajo priključek na javno kanalizacijo)	Geodetska uprava Republike Slovenije Statistični urad Republike Slovenije	2011, 2012, 2013 in 2014 2011, 2012, 2013 in 2014
opremljenost s kulturno infrastrukturo (kulturni spomeniki in objekti javne kulturne infrastrukture)	Ministrstvo za kulturo Statistični urad Republike Slovenije	stanje 20. 11. 2015 (kulturni spomeniki) stanje 24. 9. 2015 (javna kulturna infrastruktura) 2015
delež območij Natura 2000 v občini	Ministrstvo za okolje in prostor	2013
poseljenost občine	Statistični urad Republike Slovenije	2012, 2013, 2014 in 2015

(2) Kazalnik opremljenosti s kulturno infrastrukturo (kulturni spomeniki in objekti javne kulturne infrastrukture) je aritmetično povprečje števila kulturnih spomenikov in števila objektov javne kulturne infrastrukture, preračunano na prebivalca in površino občine.

3. člen

(standardizacija kazalnikov)

(1) Vrednosti posameznih kazalnikov, ki jih zagotavljajo pristojni organi iz prejšnjega člena, se standardizirajo, in sicer na naslednji način:

$$\text{standardizirana vrednost kazalnika za občino} = \frac{(\text{dejanska vrednost kazalnika za občino} - \text{minimalna vrednost kazalnika})}{(\text{maksimalna vrednost kazalnika} - \text{minimalna vrednost kazalnika})}$$

(2) Za kazalnike: indeks staranja prebivalstva občine, stopnja registrirane brezposelnosti v občini, opremljenost s kulturno infrastrukturo (kulturni spomeniki in objekti javne kulturne infrastrukture), delež območij Natura 2000 v občini in poselje-

nost občine, se standardizirana vrednost kazalnika uporabi tako, da se ta vrednost odšteje od vrednosti 1.

4. člen

(izračun koeficienta razvitosti občine)

(1) Koeficient razvitosti občine je razmerje med vrednostjo aritmetičnega povprečja standardiziranih vrednosti kazalnikov v občini in vrednostjo aritmetičnega povprečja standardiziranih vrednosti kazalnikov v državi, pri čemer je koeficient povprečne razvitosti občin v državi 1,00.

(2) Koeficient razvitosti občine se izračuna na naslednji način:

$$\text{koeficient razvitosti občine} = \frac{\text{vsota standardiziranih vrednosti kazalnikov v občini/število kazalnikov}}{\text{vsota standardiziranih vrednosti kazalnikov v državi/število kazalnikov}}$$

(3) Koeficient razvitosti občine se zaokroži navzgor na dve decimalni mesti.

5. člen

(obdobje, za katero se določi razvitost občine)

Ta uredba se uporablja za določitev koeficientov razvitosti občin za leti 2016 in 2017.

6. člen

(koeficient razvitosti nove občine)

Koeficient razvitosti nove občine, za katero podatki o kazalnikih iz 2. člena te uredbe ne obstajajo, se določi v enaki višini, kot je določen za prejšnjo občino.

7. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o metodologiji za določitev razvitosti občin (Uradni list RS, št. 96/14).

8. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2016.

Št. 00712-52/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-1611-0199

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4111. Uredba o cestnini za uporabo cestnega predora Karavanke

Na podlagi drugega odstavka 5. člena Zakona o cestninjenju (Uradni list RS, št. 24/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o cestnini za uporabo cestnega predora Karavanke

1. člen

Ta uredba določa merila za razvrstitev vozil v cestninske razrede, višino cestnine za posamezen cestninski razred in

način plačevanja cestnine na vstopni cestninski postaji predor Karavanke – jug za uporabo cestnega predora Karavanke.

2. člen

(1) Vozila, ki vozijo skozi cestni predor Karavanke, se glede na število osi in največjo dovoljeno maso vozila razvrščajo v štiri cestninske razrede:

– prvi cestninski razred: vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;

– drugi cestninski razred: vozila z dvema osem, katerih največja dovoljena masa presega 3500 kg;

– tretji cestninski razred: vozila s tremi osmi, katerih največja dovoljena masa presega 3500 kg;

– četrti cestninski razred: vozila z več kot tremi osmi, katerih največja dovoljena masa presega 3500 kg.

(2) Za vozila iz prvega cestninskega razreda ter avtobuse in bivalna vozila iz drugega in tretjega cestninskega razreda, ki vlečejo priklopno vozilo, se upošteva samo največja dovoljena masa vlečnega vozila. Za razvrščanje drugih skupin vozil v cestninske razrede pa se upoštevata največja dovoljena masa vlečnega in priklopnega vozila ter skupno število osi na vozilih.

3. člen

(1) Višina cestnine za uporabo cestnega predora Karavanke (v nadaljnjem besedilu: cestnina) je odvisna od cestninskega razreda, v katerega je razvrščeno vozilo ali skupina vozil.

(2) Višina cestnine znaša za prvi cestninski razred 7,20 eura, za drugi cestninski razred 10,50 eura, za tretji cestninski razred 15,00 eura in za četrti cestninski razred 22,50 eura.

(3) Višina cestnine mora biti objavljena na vstopni cestninski postaji predor Karavanke – jug.

4. člen

(1) Uporabnik cestnega predora Karavanke plača cestnino na vstopni cestninski postaji predor Karavanke – jug.

(2) Cestnina se lahko plača z gotovino ali brezgotovinsko na način in pod pogoji, ki so določeni s predpisi, ki urejajo cestnino za uporabo cestninskih cest.

(3) Nerezidenti lahko plačujejo cestnino s tujimi valutami na način in pod pogoji, ki so določeni s predpisi, ki urejajo cestnino za uporabo cestninskih cest.

(4) Cestnina se ne plača za prevoze, ki so iz obveznosti plačila cestnine izvzeti s predpisi, ki urejajo cestnino za uporabo cestninskih cest.

5. člen

(1) Uporabnik, ki večkrat uporablja cestni predor Karavanke, si lahko pri plačevanju cestnine za prvi cestninski razred zagotovi popust z nakupom prenosljive točkovne karte v vrednosti 61,30 eura in z veljavnostjo 18 mesecev od dneva

njene izdaje, po kateri se posamezna vožnja obračunava v vrednosti 4,37 eura.

(2) Točkovno karto lahko uporabnik cestnega predora Karavanke kupi na cestninski postaji predor Karavanke – jug.

(3) Brezgotovinsko plačilo cestnine se lahko na cestninskih postajah predor Karavanke – jug in predor Karavanke – sever opravi s slovensko ali avstrijsko točkovno karto.

6. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe se preneha uporabljati Uredba o cestnini za uporabo cestnega predora Karavanke (Uradni list RS, št. 98/13 in 24/15 – ZCestn).

7. člen

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2016.

Št. 00710-27/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2430-0106

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar i.r.
Predsednik

4112. Uredba o načinu priprave kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna in metodologiji spremljanja njihovega izvajanja za leti 2016 in 2017

Na podlagi petega in sedmega odstavka 62. člena in za izvrševanje 60. člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (Uradni list RS, št. 96/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o načinu priprave kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna in metodologiji spremljanja njihovega izvajanja za leti 2016 in 2017

1. člen

(vsebina)

Ta uredba določa način priprave kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna in metodologijo spremljanja njihovega izvajanja za leti 2016 in 2017.

2. člen

(priprava kadrovskega načrta)

(1) Kadrovske načrte posrednih proračunskih uporabnikov države in občin pripravijo predstojniki.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in občin ob sprejetju programa dela in finančnega načrta sprejmejo tudi kadrovski načrt kot prilogo finančnega načrta, ki mora biti usklajen s finančnim načrtom in ga je mogoče uresničiti v okviru obsega sredstev za stroške dela v finančnem načrtu.

(3) Posredni uporabnik proračuna države in občin pripravi kadrovski načrt tako, da se število zaposlenih prikaže po virih financiranja v skladu z drugim odstavkom 3. člena te uredbe.

(4) Posredni uporabniki proračuna države in občin pripravijo kadrovski načrt za leti 2016 in 2017 tako, da se:

- določi dovoljeno število zaposlenih, ki se financirajo iz 1., 2., 3. in 4. točke drugega odstavka 3. člena te uredbe, pri čemer to število ne sme presegati dovoljenega števila zaposlenih iz teh virov, kot je določeno v kadrovskih načrtih za leto 2015;
- oceni število zaposlenih, ki se financirajo iz 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točke drugega odstavka 3. člena te uredbe.

(5) Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka se zaradi izjemnih oziroma utemeljenih razlogov v kadrovskem načrtu posrednega uporabnika proračuna države in tistega posrednega uporabnika občinskih proračunov, ki se pretežno financira iz državnega proračuna ali sredstev ZZS, lahko določi višje dovoljeno število zaposlenih, vendar le v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela.

3. člen

(vsebina kadrovskega načrta)

(1) Kadrovski načrt ima tabelarni del in obrazložitev ter se pripravi tako, da vsebuje vse elemente, določene v prilogi 1 te uredbe, ki je sestavni del te uredbe.

(2) V tabelarnem delu kadrovskega načrta se navedejo število zaposlenih na dan 1. januarja tekočega leta in načrtovano število zaposlenih na dan 1. januarja naslednjega leta, skupno število zaposlenih po vseh virih financiranja, skupno število zaposlenih po virih financiranja iz 1., 2., 3. in 4. točke tega odstavka ter skupno število zaposlenih iz 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točke tega odstavka. Število zaposlenih iz tega odstavka se prikaže po naslednjih virih financiranja:

1. državni proračun;
2. proračun občin;
3. ZZS in ZPIZ;
4. druga javna sredstva za opravljanje javne službe (npr. takse, pristojbine, koncesnine, RTV prispevek);
5. sredstva od prodaje blaga in storitev na trgu;
6. nejavna sredstva za opravljanje javne službe in sredstva prejetih donacij;
7. sredstva Evropske unije ali drugih mednarodnih virov, vključno s sredstvi sofinanciranja iz državnega proračuna;
8. sredstva ZZS za zdravnike pripravnike in specializante, zdravstvene delavce pripravnike, zdravstvene sodelavce pripravnike in sredstva raziskovalnih projektov in programov ter sredstva za projekte in programe, namenjene za internacionalizacijo in kakovost v izobraževanju in znanosti (namenska sredstva);
9. sredstva iz sistema javnih del;
10. sredstva za zaposlene na podlagi Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 (Uradni list RS, št. 17/14) ne glede na vir, iz katerega se financirajo njihove plače.

(3) Načrtovano število zaposlenih iz prejšnjega odstavka obsega:

- dovoljeno število zaposlenih, katerih plače se financirajo iz virov, določenih v 1., 2., 3. in 4. točki prejšnjega odstavka, in
- oceno predvidenega števila zaposlenih, ki se financirajo iz virov, določenih v 5., 6., 7., 8., 9. in 10. točki prejšnjega odstavka.

(4) Pri pripravi kadrovskih načrtov se upošteva metodologija spremljanja uresničevanja kadrovskih načrtov iz 4. člena te uredbe.

4. člen

(spremljanje uresničevanja kadrovskih načrtov)

(1) V uresničevanje kadrovskih načrtov se štejejo:

1. zaposleni za nedoločen čas, od katerih se zaposleni s krajšim delovnim časom preračunajo na število zaposlenih za polni delovni čas, razen zaposlenih, ki delajo krajši delovni čas na podlagi predpisov, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, starševsko varstvo ter zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje,
2. zaposleni za določen čas, od katerih se zaposleni s krajšim delovnim časom preračunajo na število zaposlenih za polni delovni čas, razen zaposlenih, ki delajo krajši delovni čas, na podlagi predpisov, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, starševsko varstvo ter zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje,
3. delovna mesta zaposlenih, napotenih v mednarodne civilne misije, mednarodne organizacije, druge organizacije in organe Evropske unije.

(2) Število zaposlenih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka se na polni delovni čas izračuna tako, da se delovni čas več zaposlenih, ki delajo krajši delovni čas, sešteva do polnega delovnega časa.

(3) Če se posamezni zaposleni financirajo iz različnih virov financiranja, se v uresničitvi kadrovskih načrtov njihova zaposlitev prikaže v deležih.

(4) V uresničevanje kadrovskih načrtov se ne štejejo:

1. zaposleni za nedoločen čas za popolnitev do polnega delovnega časa zaposlenega, ki dela krajši delovni čas od polnega na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;

2. zaposleni za določen čas, ki nadomeščajo začasno odsotne zaposlene in se sredstva za njihova nadomestila plače ne zagotavljajo iz sredstev uporabnika proračuna za čas:

a) odsotnosti na podlagi predpisov, ki urejajo starševsko varstvo,

b) bolniške odsotnosti nad 30 delovnih dni.

(5) Posredni uporabniki proračuna spremljajo uresničevanje kadrovskega načrta glede na dovoljeno in ocenjeno število zaposlenih iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter najpozneje do 18. dne v mesecu poročajo o stanju števila zaposlenih na dan 1. aprila, 1. julija, 1. oktobra in 1. januarja v Informacijski sistem za posredovanje in analizo podatkov o plačah, drugih izplačilih in številu zaposlenih v javnem sektorju (ISPAP), ki je vzpostavljen pri Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJ PES).

5. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2016.

Št. 00714-30/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-3130-0065

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

PRILOGA 1

Vir financiranja	Število zaposlenih na dan 1. januarja tekočega leta	Dovoljeno ali ocenjeno število zaposlenih na dan 1. januarja naslednjega leta
1. Državni proračun	Število zaposlenih vpiše PUP	Število zaposlenih določi PUP
2. Proračun občin	Število zaposlenih vpiše PUP	Število zaposlenih določi PUP
3. ZZS in ZPIZ	Število zaposlenih vpiše PUP	Število zaposlenih določi PUP
4. Druga javna sredstva za opravljanje javne službe (npr. takse, pristojbine, koncesnine, RTV-prispevek)	Število zaposlenih vpiše PUP	Število zaposlenih določi PUP
5. Sredstva od prodaje blaga in storitev na trgu	Število zaposlenih vpiše PUP	PUP oceni število zaposlenih
6. Nejavna sredstva za opravljanje javne službe in sredstva prejetih donacij	Število zaposlenih vpiše PUP	PUP oceni število zaposlenih
7. Sredstva Evropske unije ali drugih mednarodnih virov, vključno s sredstvi sofinanciranja iz državnega proračuna	Število zaposlenih vpiše PUP	PUP oceni število zaposlenih
8. Sredstva za financiranje javnih del	Število zaposlenih vpiše PUP	PUP oceni število zaposlenih
9. Sredstva ZZS za zdravnike pripravnike in specializante, zdravstvene delavce pripravnike, zdravstvene sodelavce pripravnike in sredstev raziskovalnih projektov in programov ter sredstev za projekte in programe, namenjenih za internacionalizacijo in kakovost v izobraževanju in znanosti (namenska sredstva)	Število zaposlenih vpiše PUP	PUP oceni število zaposlenih
10. Sredstva za zaposlene na podlagi Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 (Uradni list RS, št. 17/14)	Število zaposlenih vpiše PUP	PUP oceni število zaposlenih

Skupno število vseh zaposlenih (od 1. do 10. točke)		
Skupno število zaposlenih pod točkami 1, 2, 3 in 4		
Skupno število zaposlenih pod točkami 5, 6, 7, 8, 9 in 10		

PUP – posredni uporabnik proračuna

4113. Uredba o izvajanju izvedbene uredbe (EU) o določitvi pravil v zvezi z metodami za identifikacijo enoprstih kopitarjev

Na podlagi sedmega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o izvajanju izvedbene uredbe (EU) o določitvi pravil v zvezi z metodami za identifikacijo enoprstih kopitarjev

1. člen

(vsebina)

S to uredbo se določajo pristojna organa, odgovorni veterinar, pregledniki, roki za identifikacijo enoprstih kopitarjev (v nadaljnjem besedilu: kopitar), pooblaščen osebe za vstavitve transponderja, izvajalci ukrepov in nadzor pri zakolu in poginu kopitarjev, nadzor in kazenske določbe za izvajanje izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/262 z dne 17. februarja 2015 o določitvi pravil v skladu z direktivama Sveta 90/427/EGS in 2009/156/ES v zvezi z metodami za identifikacijo enoprstih kopitarjev (uredba o potnih listih za enoprste kopitarje) (UL L št. 59 z dne 3. 3. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 262/2015/EU).

2. člen

(pristojna organa)

(1) Pristojni organ iz točke (i) 2. člena Uredbe 262/2015/EU je Uprava Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: uprava).

(2) Pristojni organ za zootehniko iz točke (j) 2. člena Uredbe 262/2015/EU je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

3. člen

(odgovorni veterinar)

Odgovorni veterinar iz 37. člena Uredbe 262/2015/EU je veterinar veterinarske organizacije, ki ima v skladu s predpisom, ki ureja veterinarstvo, podeljeno koncesijo za izvajanje dejavnosti javne veterinarske službe, ki niso financirane iz proračuna Republike Slovenije.

4. člen

(pregledniki)

(1) Za zagotavljanje kakovostnega opisa kopitarja ter natančnega orisa individualnih in značilnih znamenj mora organ izdaje zagotoviti, da opis in oris kopitarjev opravljajo osebe, ki imajo najmanj visokošolsko izobrazbo veterinarske ali zootehniške smeri in so usposobljene za označevanje kopitarjev (v nadaljnjem besedilu: pregledniki).

(2) Usposabljanje za preglednika izvede organ izdaje ali organizacija iz zakona, ki ureja živinorejo, ki je druga priznana organizacija v konjereji. Usposabljanje traja najmanj 16 ur in vključuje najmanj naslednje vsebine:

– osnove anatomije in fiziologije kopitarjev;

– genetske osnove dedovanja barv in znamenj pri kopitarjih;

– teoretične in praktične osnove opisa in orisa kopitarjev, ki upoštevajo dobre prakse in smernice, ki jih objavijo mednarodno priznane konjeniške in konjerejske organizacije (kot npr. Fédération Équestre Internationale in Weatherbys);

– predpisi s področja identifikacije in registracije kopitarjev.

(3) Po končanem usposabljanju morajo kandidati za preglednika opraviti teoretični in praktični preizkus poznavanja vsebin iz prejšnjega odstavka.

(4) Organ izdaje mora zagotoviti, da se pregledniki z opravljenim preizkusom znanja iz prejšnjega odstavka najmanj vsaka tri leta udeležijo 8-urnega izobraževanja, ki obsega zlasti vsebine iz tretje in četrte alineje drugega odstavka tega člena.

5. člen

(roki za identifikacijo kopitarja)

(1) Vloga iz prvega odstavka 11. člena Uredbe 262/2015/EU se vloži pri ustreznem organu izdaje ali prek elektronske aplikacije centralnega registra kopitarjev najpozneje v 30 dneh po rojstvu kopitarja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek imetnik kopitarja vloži vlogo za identifikacijo kopitarja, ki ni bil rojen v Republiki Sloveniji in je v Republiko Slovenijo prišel s kobilo kot neodstavljen mladič, tako, kot to določa prejšnji odstavek, najpozneje v 30 dneh po prihodu v Republiko Slovenijo.

(3) Organ izdaje podatke iz vloge za identifikacijo kopitarja, vključno z datumom prejema vloge, vnese v centralni register kopitarjev najpozneje v sedmih dneh po prejemu vloge za identifikacijo kopitarja.

6. člen

(pooblaščen osebe za vstavitve transponderja)

Posege iz drugega odstavka 18. člena Uredbe 262/2015/EU lahko opravljajo samo veterinarji, ki izvajajo veterinarsko dejavnost pri veterinarski organizaciji, ki ima koncesijo za opravljanje dejavnosti označevanja živali in vodenje registra živali kot javne veterinarske službe v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarstvo.

7. člen

(izvajalci ukrepov ter nadzor pri zakolu in poginu kopitarja)

Ukrepe iz prvega odstavka 34. člena Uredbe 262/2015/EU za kopitarje v primeru zakola izvaja nosilec dejavnosti zakola v obratu za zakol, za kopitarje v primeru pogina pa nosilec dejavnosti veterinarsko-higienske službe. Ukrepi iz tega odstavka se v skladu z drugim odstavkom 34. člena Uredbe 262/2015/EU opravljajo pod nadzorom uradnega veterinarja.

8. člen

(nadzor)

(1) Za nadzor nad izvajanjem Uredbe 262/2015/EU in te uredbe je pristojna uprava.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo izvaja nadzor nad izvajanjem Uredbe 262/2015/EU v delu, ki se nanaša na vodenje hlevskih in rodovniških knjig ter predpisano rejsko dokumentacijo.

9. člen

(kazenske določbe)

(1) Z globo od 1.200 do 6.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. izdaja identifikacijske dokumente v nasprotju s 7. členom Uredbe 262/2015/EU;

2. izdaja identifikacijske dokumente v nasprotju z 9. členom Uredbe 262/2015/EU;

3. ne opravi identifikacije kopitarjev v predpisanem roku (12. člen Uredbe 262/2015/EU);

4. ne vloži vloge v skladu s prvim odstavkom 15. člena Uredbe 262/2015/EU;

5. ne izvede predpisanih ukrepov pred izdajo identifikacijskega dokumenta (16. in 17. člen Uredbe 262/2015/EU);

6. ravna v nasprotju z 18. členom Uredbe 262/2015/EU;

7. ne vnese informacij v identifikacijski dokument (20. člen Uredbe 262/2015/EU);

8. izdaja identifikacijske dokumente v nasprotju z 22. členom Uredbe 262/2015/EU;

9. premika ali prevoza kopitarja ne spremlja identifikacijski dokument v skladu s 23. členom Uredbe 262/2015/EU;

10. opravi premik ali prevoz kopitarja v nasprotju s 24. členom Uredbe 262/2015/EU;

11. opravi premik ali prevoz kopitarja za zakol v nasprotju s 26. členom Uredbe 262/2015/EU;

12. ne predloži identifikacijskega dokumenta (drugi in tretji odstavek 27. člena Uredbe 262/2015/EU);

13. ravna v nasprotju z 28. členom Uredbe 262/2015/EU;

14. ne izvede ukrepov iz prvega odstavka 34. člena Uredbe 262/2015/EU;

15. ne ravna v skladu s prvim odstavkom 35. člena Uredbe 262/2015/EU;

16. ne ravna v skladu s četrtem in šestim odstavkom 37. člena Uredbe 262/2015/EU.

(2) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 120 do 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 120 do 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi posameznik.

(5) Z globo od 400 do 800 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki ne vloži vloge v roku iz prvega oziroma drugega odstavka 5. člena te uredbe.

(6) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(7) Z globo od 80 do 120 eurov se za prekršek iz petega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(8) Z globo od 40 do 80 eurov se za prekršek iz petega odstavka tega člena kaznuje tudi posameznik.

10. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o izvajanju Uredbe Komisije (ES) št. 504/2008 z dne 6. junija 2008 o izvajanju direktiv Sveta 90/426/EGS in 90/427/EGS v zvezi z metodami za identifikacijo kopitarjev (Uradni list RS, št. 36/09).

11. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2016.

Št. 00715-54/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2330-0120

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4114. Uredba o določitvi višine in začetku plačevanja obveznega prispevka za promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov za zavezanca sektorja pridelave in predelave mesa za goveje in perutninsko meso

Na podlagi tretjega in četrtega odstavka 9. člena Zakona o promociji kmetijskih in živilskih proizvodov (Uradni list RS, št. 26/11 in 57/12) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o določitvi višine in začetku plačevanja obveznega prispevka za promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov za zavezanca sektorja pridelave in predelave mesa za goveje in perutninsko meso

1. člen

(vsebina)

Ta uredba določa višino in začetek plačevanja obveznega prispevka za promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: prispevek) za zavezanca iz sektorja pridelave in predelave mesa za goveje in perutninsko meso (v nadaljnjem besedilu: sektor mesa za goveje in perutninsko meso).

2. člen

(plačevanje prispevka)

Prispevek se plačuje za obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018.

3. člen

(višina prispevka za govedo do prvega leta starosti)

(1) Prispevek za goveje meso za govedo do enega leta starosti znaša 0,70 eura na glavo živali.

(2) Prispevek iz prejšnjega odstavka zavezanca obračunata do polovice vrednosti, tako da znaša:

- za nosilca kmetijskega gospodarstva 0,35 eura na glavo živali,
- za kupca 0,35 eura na glavo živali.

4. člen

(višina prispevka za govedo nad prvim letom starosti)

(1) Prispevek za goveje meso za govedo nad prvim letom starosti znaša 2,40 eura na glavo živali.

(2) Prispevek iz prejšnjega odstavka zavezanca obračunata do polovice vrednosti, tako da znaša:

- za nosilca kmetijskega gospodarstva 1,20 eura na glavo živali,
- za kupca 1,20 eura na glavo živali.

5. člen

(višina prispevka za perutnino)

(1) Prispevek za perutninsko meso za perutnino znaša 0,003 eura na glavo živali.

(2) Prispevek iz prejšnjega odstavka zavezanca obračunata do polovice vrednosti, tako da znaša:

- za nosilca kmetijskega gospodarstva 0,0015 eura na glavo živali,
- za kupca 0,0015 eura na glavo živali.

6. člen

(sektorska navodila za plačilo prispevka za sektor mesa za goveje in perutninsko meso)

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, pripravi sektorska navodila za plačilo prispevka in jih objavi na svojih spletnih straneh najpozneje en mesec pred dnevom začetka plačevanja prispevka.

7. člen

(začetek plačevanja)

(1) Prispevek se začne plačevati prvi dan naslednjega meseca po objavi obvestila o pridobitvi sklepa Evropske komisije o združljivosti sheme državne pomoči za promocijo.

(2) Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano objavi obvestilo iz prejšnjega odstavka v Uradnem listu Republike Slovenije.

8. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-35/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2330-0131

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4115. Uredba o prenehanju uporabe Uredbe o določitvi višine deleža, ki pripada državnemu proračunu za pokrivanje stroškov Davčne uprave Republike Slovenije v letu 2005 iz naslova pobiranja davkov in drugih obveznih dajatev

Na podlagi prvega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) in v zvezi z drugim in četrtem odstavkom 105. člena Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o prenehanju uporabe Uredbe o določitvi višine deleža, ki pripada državnemu proračunu za pokrivanje stroškov Davčne uprave Republike Slovenije v letu 2005 iz naslova pobiranja davkov in drugih obveznih dajatev

1. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe se preneha uporabljati Uredba o določitvi višine deleža, ki pripada državnemu proračunu za pokrivanje stroškov Davčne uprave Republike Slovenije v letu 2005 iz naslova pobiranja davkov in drugih obveznih dajatev (Uradni list RS, št. 103/05 in 25/14 – ZFU).

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00712-48/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-1611-0174

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4116. Uredba o prenehanju uporabe Uredbe o določitvi izpostav, kot notranjih organizacijskih enot carinske službe v Republiki Sloveniji, in njihovem delovnem področju

Na podlagi prvega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) in v zvezi z drugim in četrtem odstavkom 105. člena

Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) izdaja Vlada Republike

U R E D B O

o prenehanju uporabe Uredbe o določitvi izpostav, kot notranjih organizacijskih enot carinske službe v Republiki Sloveniji, in njihovem delovnem področju

1. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe se preneha uporabljati Uredba o določitvi izpostav, kot notranjih organizacijskih enot carinske službe v Republiki Sloveniji, in njihovem delovnem področju (Uradni list RS, št. 44/07, 23/08, 119/08, 16/09, 96/09, 30/11, 75/11, 22/13, 51/13 in 25/14 – ZFU).

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00712-47/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-1611-0172

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4117. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o normativih in standardih za določanje sredstev za izvajanje raziskovalne dejavnosti, financirane iz Proračuna Republike Slovenije

Na podlagi 13. člena Zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti (Uradni list RS, št. 22/06 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 112/07, 9/11 in 57/12 – ZPOP-1A) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o normativih in standardih za določanje sredstev za izvajanje raziskovalne dejavnosti, financirane iz Proračuna Republike Slovenije

1. člen

V besedilu Uredbe o normativih in standardih za določanje sredstev za izvajanje raziskovalne dejavnosti, financirane iz Proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 103/11, 56/12 in 15/14), se v tretji alineji drugega odstavka 3. člena, v napovednem stavku, prvi in drugi alineji 11. člena in napovednem stavku prvega odstavka, tretjem in četrtem odstavku 24. člena in tabelah v 27. členu besedi »materialni strošek« nadomestita z besedama »strošek materiala« v ustreznem sklonu.

2. člen

V III. poglavju Cena ekvivalenta polne zaposlitve se za naslovom poglavja in pred 15. členom doda nov 14.a člen, ki se glasi:

»14.a člen

(Ekvivalent polne zaposlitve)

(1) Ekvivalent polne zaposlitve pomeni izvajanje raziskovalne dejavnosti ene osebe za polni delovni čas za eno leto, kar pomeni 1700 učinkovitih ur raziskovalnega dela.

(2) Preračun raziskovalnega dela v ekvivalent polne zaposlitve se opravi z zaokrožitvijo na dve decimalni mesti.

(3) Oznaka, ki se uporablja za ekvivalent polne zaposlitve, je FTE.«.

3. člen

Prva in druga alineja prvega odstavka 24. člena se spremenita tako, da se glasita:

»– neposredni stroški materiala v zvezi z raziskovalnim delom, ki pomenijo stroške nakupa materiala, polproizvodov in drobnega inventarja, neposredno potrebnih za izvedbo programa oziroma projekta;

– neposredni stroški storitev v zvezi z raziskovanim delom, ki pomenijo stroške potovanj, avtorsko delo in druge storitve, neposredno potrebne za izvedbo programa oziroma projekta;«.

4. člen

V drugem odstavku 29. člena se besedilo »blago in storitev ter amortizacija« nadomesti z besedilom »materiala in storitev ter amortizacije«.

5. člen

V prvem odstavku 30. člena se za besedama »cenovne kategorije« doda besedilo »A,«.

V drugem odstavku se besedi »(režijski)« in »D« črtata.

6. člen

V prvem odstavku 32. člena se besedilo »financerju« nadomesti z besedilom »posameznemu financerju (v nadaljnjem besedilu: financer)«.

Drugi odstavek 32. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Namenska poraba sredstev za izvajanje programov oziroma projektov se preverja tako, da se računovodsko izkazana poraba za posamezne stroškovne elemente v strukturi cene ekvivalenta polne zaposlitve za posamezen program oziroma projekt primerja z nakazanimi sredstvi programa oziroma projekta.«.

Tretji odstavek se črta.

7. člen

V tretjem odstavku 33. člena se besedilo »materialnih in nematerialnih stroškov« nadomesti z besedilom »stroškov materiala in storitev«, besedilo »materialne in nematerialne stroške« pa nadomesti z besedilom »stroške materiala in storitev«.

V petem odstavku se besedilo »materialne stroške in stroške storitev« nadomesti z besedilom »stroške materiala in storitev«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Pri programih oziroma projektih je dodatno dovoljena poraba sredstev za pokrivanje povračil stroškov v zvezi z delom in drugimi osebnimi prejemki izvajalcev programov in projektov, ki jih financira agencija v sorazmernem delu glede na obseg financiranja s strani agencije, če obveznosti niso poravnane iz drugih proračunskih virov.«.

Dosedanji šesti do deseti odstavek postanejo novi sedmi do enajsti odstavek.

8. člen

V drugem odstavku 35. člena se besedi »materialnih stroškov« nadomestita z besedilom »stroškov materiala in storitev«.

9. člen

Prvi odstavek 36. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dodatna odstopanja oziroma izjeme, poleg navedenih v 33. členu te uredbe, so dovoljena v soglasju s financerjem, ki se ga izda v obliki sklepa na podlagi utemeljitve, podane skupaj s finančnim poročilom. Pri tem je potrebno upoštevati, da skupna vsota porabe sredstev za pokrivanje stroškov materiala in storitev ter stroškov amortizacije projekta oziroma programa, ki se nameni za pokrivanje posrednih stroškov na

nivoju celotne organizacije ali v posamezni članici, če je izvajalka univerza, ne sme preseči 15 odstotkov teh sredstev, razen na podlagi predhodnega soglasja agencije.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta novi drugi in tretji odstavek.

V novem tretjem odstavku se besedilo »materialnih stroškov in« nadomesti z besedilom »stroškov materiala in storitev ter«.

10. člen

Za IV. poglavjem Spremljanje porabe sredstev se dodata novo IV.a poglavje in nov 36.a člen, ki se glasita:

»IV.a IZVAJANJE DOPOLNILNIH UKREPOV

36.a člen

(izvajanje dopolnilnih ukrepov)

Določbe te uredbe se uporabljajo tudi v primeru, ko je ministrstvo, pristojno za znanost, izvajalec ukrepov iz Raziskovalne in inovacijske strategije Slovenije, ukrepov, financiranih iz sredstev evropske kohezijske politike, in ukrepov, pri katerih je postopek za dodelitev sredstev izveden na evropski oziroma transnacionalni ravni.

Minister, pristojen za znanost, sprejme program za izvajanje ukrepov iz prejšnjega odstavka, ki se objavi na spletni strani ministrstva.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

11. člen

Določbe drugega odstavka 6. člena, tretjega odstavka 7. člena in drugega odstavka 9. člena te uredbe se uporabljajo tudi za vsa sredstva, dodeljena za leto 2015.

12. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00727-8/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-3330-0051

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4118. Uredba o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo

Na podlagi drugega odstavka 17. člena, drugega odstavka 19. člena ter petega in sedmega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo

1. člen

V Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr.,

18/14 in 57/15) se naslov 1. člena spremeni tako, da se glasi: »(vsebina in namen)«.

V prvem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ta uredba z namenom zagotavljanja visoke ravni varstva okolja in delovanja notranjega trga določa pravila ravnanja v proizvodnji ter pri dajanju v promet in pri uporabi embalaže ter pravila ravnanja in druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže za preprečevanje ali zmanjševanje kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje ter za preprečevanje trgovinskih ovir ter izkrivljanja in omejevanja konkurence v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremembi Direktive 94/62/ES glede zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk (UL L št. 115 z dne 6. 5. 2015, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/62/ES), in v skladu z naslednjimi odločbami Komisije, izdanimi v zvezi z izvajanjem Direktive 94/62/ES:«.

2. člen

Četrty odstavek 4. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za doseganje ciljev iz prvega odstavka 1. člena te uredbe se v program ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, kot sestavni del vključi načrt ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, v katerem se določijo tudi ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, vključno z ukrepi za spodbujanje sistemov za ponovno uporabo embalaže, ki jo je mogoče ponovno uporabiti na okolju varen način.«.

3. člen

V Prilogi 2B se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. Podatki o masi embalaže, dane v promet v prvem četrtletju tekočega koledarskega leta, se pridobijo iz evidence, ki se vodi v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, in sicer:

- papir: masa embalaže A1,
- steklo: masa embalaže A6,
- plastika in kovine (mešana embalaža): vsota mas embalaže A2, A3, A5 in B,
- les: masa embalaže A4.«.

4. člen

V Uredbi o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 57/15) se za 9. členom doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen

(1) Vlada Republike Slovenije prvič določi deleže prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe na način iz spremenjenega šestega odstavka 19. člena uredbe za leto 2016.

(2) Ne glede na spremenjeni šesti odstavek 19. člena uredbe so deleži prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2015 naslednji:

- za družbo Embakom d. o. o. znaša delež prevzemanja 2,60%,
- za družbo Gorenje Surovina d. o. o. znaša delež prevzemanja 10,05%,
- za družbo Interseroch d. o. o. znaša delež prevzemanja 11,96%,
- za družbo Recikel d. o. o. znaša delež prevzemanja 33,86%,
- za družbo Slopak d. o. o. znaša delež prevzemanja 16,71% in
- za družbo Unirec d. o. o. znaša delež prevzemanja 24,82%.

(3) Delež prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2015 iz prejšnjega odstavka je za posamezno družbo iz prejšnjega odstavka izračunan na podlagi naslednje enačbe:

$$W (\text{DROEx}) = m (\text{DROEx}) / m,$$

pri čemer je:

– W (DROEx): delež prevzemanja odpadne embalaže, ki jo mora posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo prevzeti od vsakega izvajalca javne službe v letu 2015,

– m (DROEx): masa embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavljala ravnanje v prvem četrtletju leta 2015,

– m: skupna masa embalaže, za katero so ravnanje v prvem četrtletju leta 2015 zagotavljale vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo skupaj.

(4) Podatki o družbah za ravnanje z odpadno embalažo iz drugega odstavka tega člena so podatki o teh družbah iz registra varstva okolja, na dan 2. septembra 2015.

(5) Podatki o masi embalaže iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena so podatki na dan 8. oktobra 2015 o masi embalaže, dane v promet v prvem četrtletju leta 2015, za katero je bila obračunana okoljska dajatev v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže. Pri tem se ne upošteva masa embalaže nagrobnih sveč, danih v promet v tem obdobju.«.

5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-80/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0173

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4119. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z baterijami in akumulatorji ter odpadnimi baterijami in akumulatorji

Na podlagi drugega odstavka 19. člena, petega, šestega in sedmega odstavka 20. člena ter za izvrševanje 36., 104. člena in četrtega odstavka 157. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z baterijami in akumulatorji ter odpadnimi baterijami in akumulatorji

1. člen

V Uredbi o ravnanju z baterijami in akumulatorji ter odpadnimi baterijami in akumulatorji (Uradni list RS, št. 3/10, 64/12 in 93/12) se v drugem, četrtem in petem odstavku 13. člena, drugem odstavku 14. člena, drugem, četrtem in petem odstavku 22. člena, drugem odstavku 23. člena, prvem odstavku 24. člena, drugem, četrtem in petem odstavku 28. člena, drugem odstavku 29. člena, prvem odstavku 30. člena besedilo »nosilec izvajanja skupnega načrta« v različnih sklonih nadomesti z besedilom »nosilec skupnega načrta« v ustreznem sklonu.

V četrtem odstavku 13. člena, četrtem odstavku 22. člena, četrtem odstavku 28. člena in tretjem odstavku 40. člena se besedilo »nosilec izvajanja tega načrta« v različnih sklonih nadomesti z besedilom »nosilec skupnega načrta« v ustreznem sklonu.

2. člen

Drugi odstavek 1. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ta uredba vsebinsko povzema Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L št. 266 z dne 26. 9. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2013/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih glede dajanja na trg prenosnih baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo kadmij, namenjenih za brezžično električno orodje, in gumbastih celic z nizko vsebnostjo živega srebra ter o razveljavitvi Odločbe Komisije 2009/603/ES (UL L št. 329 z dne 10. 12. 2013, str. 5), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/66/ES).«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

3. člen

V prvem odstavku 2. člena se črta beseda »motornimi«.

4. člen

V 3. členu se 13. točka spremeni tako, da se glasi:

»13. izvorni proizvajalec baterij ali akumulatorjev je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki proizvaja baterije ali akumulatorje na ozemlju Republike Slovenije.«.

V 28. točki se pika nadomesti s podpičjem in dodata novi 29. in 30. točka, ki se glasita:

»29. izvorni proizvajalec naprav je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki na ozemlju Republike Slovenije proizvaja naprave, ne glede na to, ali se naprave tržijo z vgrajenimi baterijami ali akumulatorji ali brez njih;

30. uvoznik naprav je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki na ozemlje Republike Slovenije uvaža iz tretjih držav naprave, ki se tržijo z vgrajenimi baterijami ali akumulatorji ali brez njih.«.

5. člen

V tretjem odstavku 4. člena se besedilo »Odločbo 2008/763/ES« nadomesti z besedilom »Odločbo Komisije z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi skupne metodologije za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom v skladu z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 262 z dne 1. 10. 2008, str. 39; Odločba 2008/763/ES).«.

6. člen

Prvi odstavek 5. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na določbe predpisa, ki ureja vsebnost nevarnih snovi v materialih in sestavnih delih motornih vozil, je prepovedano dajati v promet:

– baterije ali akumulatorje, ne glede na to, ali so vgrajene v naprave ali ne, ki vsebujejo več kakor 0,0005 % živega srebra glede na celotno maso, in

– prenosne baterije ali akumulatorje, vključno z vgrajenimi v naprave, ki vsebujejo več kakor 0,002 % kadmija glede na celotno maso.«.

Drugi odstavek se črta.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se na koncu 1. točke podpičje nadomesti z vejico in besedo »in«.

Na koncu 2. točke se beseda »ali« nadomesti s piko.

3. točka se črta.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek, se vejica in besedilo »drugega in tretjega« nadomesti z besedilom »in drugega«.

Dosedanji peti odstavek, ki postane četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za uvožene baterije in akumulatorje njihov proizvajalec pridobi dokumentacijo iz prejšnjega odstavka od izvirnega proizvajalca baterij ali akumulatorjev iz države uvoza in jo posreduje pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.«.

Šesti odstavek se črta.

7. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

»7. člen

(zahteve za naprave)

(1) Izvorni proizvajalec naprav mora načrtovati naprave tako, da lahko odpadne baterije ali akumulatorje iz naprave brez težav odstrani končni uporabnik ali za to usposobljena oseba, ki je neodvisna od izvirnega proizvajalca naprav.

(2) Izvorni proizvajalec naprav mora naprave opremiti z navodili, ki vsebujejo:

1. navedbo, kdo lahko iz naprave odstrani odpadne baterije in akumulatorje (končni uporabnik ali usposobljena oseba iz prejšnjega odstavka),

2. prikaz postopka varnega odstranjevanja baterij in akumulatorjev iz naprave ter

3. navedbo vrste baterij ali akumulatorjev, vgrajenih v napravo, kadar se naprava trži z vgrajenimi baterijami ali akumulatorji ali pa so baterije ali akumulatorji napravi priloženi in lahko odpadne baterije ali akumulatorje iz naprave odstrani končni uporabnik sam.

(3) Uvoznik naprav zagotovi, da so izpolnjene zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena za naprave, ki jih uvozi.

(4) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljata, kadar je treba zaradi varnostnih razlogov, zaradi delovanja ali iz razlogov medicinske ali podatkovne celovitosti stalno dovajati energijo, ki zahteva neprekinjeno povezavo med napravo in baterijo ali akumulatorjem.«.

8. člen

Prvi odstavek 9. člena se črta.

Dosedanji drugi, tretji in četrti odstavek postanejo prvi, drugi in tretji odstavek.

9. člen

V četrtem odstavku 10. člena se beseda »tretjega« nadomesti z besedo »drugega«.

10. člen

V petem odstavku 26. člena se črtata beseda »motorna« in beseda »motornimi«.

11. člen

V petem odstavku 28. člena se v prvi alineji beseda »industrijske« nadomesti z besedo »avtomobilске«.

12. člen

V tretjem odstavku 29. člena se beseda »industrijskimi« nadomesti z besedo »avtomobilskimi«.

13. člen

V drugem odstavku 31. člena se črtata beseda »motornih« in beseda »motornimi«.

14. člen

33. člen se spremeni tako, da se glasi:

»33. člen

(označevanje baterij in akumulatorjev)

(1) Izvorni proizvajalec baterij ali akumulatorjev zagotovi, da so vse baterije, akumulatorji in baterijski sklopi označeni z znakom iz Priloge 2 te uredbe.

(2) Izvorni proizvajalec prenosnih in avtomobilskih baterij ali akumulatorjev zagotovi, da je na prenosnih in avtomobilskih baterijah in akumulatorjih navedena zmogljivost v vidni, čitljivi in neizbrisni obliki.

(3) Izvorni proizvajalec prenosnih sekundarnih ali avtomobilskih baterij in akumulatorjev mora določiti njihovo zmogljivost in jo navesti na teh baterijah in akumulatorjih v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1103/2010 z dne 29. novembra 2010 o določitvi, na podlagi Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta, pravil glede označevanja zmogljivosti prenosnih sekundarnih (možna ponovna polnitev) ter avtomobilskih baterij in akumulatorjev (UL L št. 313 z dne 30. 11. 2010, str. 3).

(4) Izvorni proizvajalec baterij ali akumulatorjev zagotovi, da so baterije, akumulatorji in gumbaste celice, če vsebujejo več kakor 0,0005 % živega srebra, več kakor 0,002 % kadmija ali več kakor 0,004 % svinca, označene s kemijskim simbolom za ustrezno kovino, in sicer Hg, Cd ali Pb. Simbol, ki označuje vsebnost težke kovine, mora biti natisnjen pod znakom iz Priloge 2 te uredbe na površini, ki je enaka vsaj eni četrtini površine tega znaka.

(5) Izvorni proizvajalec baterij ali akumulatorjev zagotovi, da znak iz Priloge 2 te uredbe pokriva najmanj 3 % površine največje ploskve baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa in ne presega velikosti 5 × 5 cm. Pri valjastih celicah proizvajalci zagotovijo, da pokriva znak iz Priloge 2 te uredbe najmanj 1,5 % površine telesa baterije ali akumulatorja, ne sme pa presegati velikosti 5 × 5 cm.

(6) Če je zaradi velikosti baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa površina znaka manjša od 0,5 × 0,5 cm, izvorni proizvajalec baterij ali akumulatorjev namesto označevanja baterij, akumulatorjev ali baterijskih sklopov zagotovi označevanje z znakom s površino najmanj 1 × 1 cm, ki je natisnjen na embalaži.

(7) Izvorni proizvajalec baterij ali akumulatorjev zagotovi, da so baterije, akumulatorji, gumbaste celice in baterijski sklopi označeni s čitljivo oznako, natisnjeno na vidnem mestu tako, da je ni mogoče izbrisati.

(8) Izpolnjevanje določb prvega do sedmega odstavka tega člena za uvožene baterije in akumulatorje zagotavlja njihov proizvajalec.

(9) Proizvajalci prenosnih baterij in akumulatorjev, distributerji iz 10. člena te uredbe in nosilci skupnega načrta iz drugega odstavka 13. člena te uredbe ne smejo ob prodaji prenosnih baterij in akumulatorjev končnemu uporabniku prikazovati stroškov zbiranja, obdelave in recikliranja ločeno od prodajne cene prenosnih baterij in akumulatorjev.«.

15. člen

V drugem odstavku 35. člena se v 2. točki črtata beseda »motornih« in beseda »motornimi«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Izvajalec obdelave izračuna učinkovitost recikliranja postopka recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev ter stopnjo recikliranega vsebovanega svinca in kadmija in o tem vsako leto poroča ministrstvu v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 493/2012 z dne 11. junija 2012 o določitvi podrobnih pravil za izračun učinkovitosti recikliranja postopkov recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev v skladu z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 151 z dne 12. 6. 2012, str. 9).«.

V dosedanem šestem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »petega odstavka tega člena«.

16. člen

V prvem odstavku 37. člena se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Ko-

misije (EU) št. 2015/2002 z dne 10. novembra 2015 o spremembi priloge IC in V k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov (UL L št. 294 z dne 11. 11. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1013/2006/ES).«.

Tretja alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– Uredbo Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja (UL L št. 316 z dne 4. 12. 2007, str. 6), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) št. 733/2014 z dne 24. junija 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1418/2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo v nekatere države, ki niso članice OECD (UL L št. 197 z dne 4. 7. 2014, str. 10).«.

17. člen

39. člen se spremeni tako, da se glasi:

»39. člen

(evidenca proizvajalcev baterij in akumulatorjev)

(1) Ministrstvo za spremljanje in nadzor izvajanja obveznosti proizvajalcev vodi in vzdržuje evidenco proizvajalcev baterij in akumulatorjev.

(2) Proizvajalec mora biti vpisan v evidenco proizvajalcev baterij in akumulatorjev in je lahko v to evidenco vpisan samo enkrat.

(3) Evidenca iz prvega odstavka tega člena vsebuje podatke o:

1. firmi in sedežu ali osebno imenu in naslovu stalnega ali začasnega prebivališča proizvajalca (ulica in hišna številka, poštna številka in kraj, država),

2. matični in davčni številki proizvajalca,

3. vrsti baterij in akumulatorjev, ki jih proizvajalec daje na trg,

4. načinu izpolnjevanja obveznosti proizvajalca (načrt ali skupni načrt) in

5. dodeljeni številki iz evidence.

(4) Ministrstvo vpiše proizvajalca v evidenco proizvajalcev baterij in akumulatorjev na podlagi njegove pisne ali elektronske prijave, ki mora poleg podatkov od 1. do 4. točke prejšnjega odstavka vsebovati še datum prijave, podatke o njegovi telefonski številki, številki telefaksa, elektronskem naslovu proizvajalca, kontaktni osebi ter blagovni znamki baterij in akumulatorjev, ki jih daje na trg (kadar obstaja blagovna znamka). K prijavi iz prejšnjega stavka mora biti priložena izjava proizvajalca o tem, da so predloženi podatki točni in resnični.

(5) Ministrstvo proizvajalcu na njegovo zahtevo izda izpisek iz evidence proizvajalcev baterij in akumulatorjev, ki vsebuje podatke iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Proizvajalec mora o prenehanju izvajanju dejavnosti ali drugih spremembah podatkov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena pisno ali v elektronski obliki obvestiti ministrstvo najpozneje v 30 dneh od nastale spremembe.

(7) Ministrstvo na podlagi obvestila o spremembah podatkov iz prejšnjega odstavka spremeni podatke oziroma izbrši proizvajalca iz evidence proizvajalcev baterij in akumulatorjev.

(8) Podatki iz evidence proizvajalcev baterij in akumulatorjev so javno dostopni na spletnih straneh ministrstva.«.

18. člen

Prvi odstavek 41. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ministrstvo pošlje Komisiji poročilo o izvajanju Direktive 2006/66/ES v skladu z Odločbo Komisije z dne 25. novembra 2009 o uvedbi vprašalnika za poročila držav članic o izvajanju Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih (UL L št. 312 z dne 27. 11. 2009, str. 56; Odločba 2009/851/ES).«.

V drugem odstavku se za besedo »prvega« doda beseda »poročevalskega«.

19. člen

Prvi odstavek 43. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

– v nasprotju s prvim odstavkom 5. člena te uredbe daje na trg baterije ali akumulatorje, ne glede na to, ali so vgrajene v naprave ali ne, ki vsebujejo več kakor 0,0005 % živega srebra glede na celotno maso, prenosne baterije ali akumulatorje, vključno z vgrajenimi v naprave, ki vsebujejo več kakor 0,002 % kadmija glede na celotno maso, ali gumbaste celice, ki vsebujejo več kakor 0,0005 % in manj kakor 2 % živega srebra glede na celotno maso;

– ne zagotovi, da je v skladu s tretjim odstavkom 5. člena te uredbe na zahtevo pristojnega inšpektorja omogočen vpogled v dokumentacijo o izpolnjevanju zahtev iz prvega in drugega odstavka 5. člena te uredbe;

– za uvožene baterije in akumulatorje ne zagotovi, da je v skladu s četrtem odstavkom 5. člena te uredbe dokumentacija iz tretjega odstavka 5. člena te uredbe pridobljena od izvirnega proizvajalca baterij ali akumulatorjev iz države uvoza in posredovana pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo;

– daje prenosne baterije in akumulatorje prvič na trg na ozemlju Republike Slovenije, ne da bi na svoje stroške zagotovil zbiranje odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev od končnih uporabnikov, distributerjev in izvajalcev javne službe ter obdelavo in recikliranje tako zbranih odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev v skladu s prvim odstavkom 11. člena te uredbe;

– ne izpolnjuje svojih obveznosti na podlagi le enega načrta ravnanja z odpadnimi prenosnimi baterijami in akumulatorji ali le enega skupnega načrta ravnanja v skladu z drugim odstavkom 11. člena;

– ne zagotovi, da mu v skladu s četrtem odstavkom 11. člena te uredbe zbiralec odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev redno pošilja podatke o zbranih ter oddanih v obdelavo in recikliranje odpadnih prenosnih baterijah in akumulatorjih oziroma da te podatke pošilja nosilcu skupnega načrta ravnanja z odpadnimi prenosnimi baterijami in akumulatorji, če je to skupni načrt ravnanja z odpadnimi prenosnimi baterijami in akumulatorji;

– ne prijavi ministrstvu v skladu s tretjim odstavkom 14. člena te uredbe vsake spremembe načrta ravnanja z odpadnimi prenosnimi baterijami in akumulatorji, ki ima vpliv na izpolnjevanje njegovih obveznosti po tej uredbi;

– ne zagotovi zbiranja odpadnih industrijskih baterij in akumulatorjev od končnih uporabnikov ter obdelave in recikliranja zbranih odpadnih industrijskih baterij in akumulatorjev v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe;

– ne izpolnjuje svojih obveznosti na podlagi le enega načrta ravnanja z odpadnimi industrijskimi baterijami in akumulatorji ali le enega skupnega načrta ravnanja v skladu z drugim odstavkom 20. člena;

– ne zagotovi, da mu v skladu s četrtem odstavkom 20. člena te uredbe zbiralec odpadnih industrijskih baterij in akumulatorjev redno pošilja podatke o zbranih ter oddanih v obdelavo in recikliranje odpadnih industrijskih baterijah in akumulatorjih oziroma da te podatke pošilja nosilcu skupnega načrta ravnanja z odpadnimi industrijskimi baterijami in akumulatorji, če je to skupni načrt ravnanja z odpadnimi industrijskimi baterijami in akumulatorji;

– ne prijavi ministrstvu v skladu s tretjim odstavkom 23. člena te uredbe vsake spremembe načrta ravnanja z odpadnimi industrijskimi baterijami in akumulatorji, ki ima vpliv na izpolnjevanje njegovih obveznosti po tej uredbi;

– ne zagotovi, da se v skladu s prvim odstavkom 25. člena te uredbe odpadne industrijske baterije in akumulatorji prevzemajo od končnih uporabnikov brezplačno ne glede na njihovo

kemijsko sestavo ali izvor, ali če prevzem odpadne industrijske baterije ali akumulatorja pogojuje z nakupom nove industrijske baterije ali akumulatorja;

– zbira odpadne industrijske baterije in akumulatorje, ne da bi pridobil odločbo ministrstva o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 25. člena te uredbe;

– ne zagotovi zbiranja odpadnih avtomobilskih baterij in akumulatorjev od končnih uporabnikov ter oddaje v obdelavo in recikliranje zbranih odpadnih avtomobilskih baterij in akumulatorjev v skladu s prvim odstavkom 26. člena te uredbe;

– ne izpolnjuje svojih obveznosti na podlagi le enega načrta ravnanja z odpadnimi avtomobilskimi baterijami in akumulatorji ali le enega skupnega načrta ravnanja v skladu z drugim odstavkom 26. člena;

– ne zagotovi, da mu v skladu s četrtem odstavkom 26. člena te uredbe zbiralec odpadnih avtomobilskih baterij in akumulatorjev redno pošilja podatke o zbranih ter oddanih v obdelavo in recikliranje odpadnih avtomobilskih baterijah in akumulatorjih oziroma da te podatke pošilja nosilcu skupnega načrta ravnanja z odpadnimi avtomobilskimi baterijami in akumulatorji, če je to skupni načrt ravnanja z odpadnimi avtomobilskimi baterijami in akumulatorji;

– ne prijavi ministrstvu v skladu s tretjim odstavkom 29. člena te uredbe vsake spremembe načrta ravnanja z odpadnimi avtomobilskimi baterijami in akumulatorji, ki ima vpliv na izpolnjevanje njegovih obveznosti po tej uredbi;

– ne zagotovi, da se v skladu s prvim odstavkom 31. člena te uredbe odpadne avtomobilske baterije in akumulatorji prevzemajo od končnih uporabnikov brezplačno ne glede na njihov izvor, ali če prevzem odpadne avtomobilske baterije ali akumulatorja pogojuje z nakupom nove avtomobilske baterije ali akumulatorja;

– zbira odpadne avtomobilske baterije in akumulatorje, ne da bi pridobil odločbo ministrstva o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 31. člena te uredbe;

– ne zagotavlja obveščanja javnosti, zlasti končnih uporabnikov, v skladu s prvim, drugim in četrtem odstavkom 32. člena te uredbe;

– ne zagotavlja financiranja vseh stroškov, ki nastanejo zaradi informacijskih kampanj za obveščanje javnosti o zbiranju, obdelovanju in recikliranju odpadnih baterij in akumulatorjev v skladu s tretjim odstavkom 32. člena te uredbe;

– v nasprotju z osmim odstavkom 33. člena te uredbe za uvožene baterije in akumulatorje ne zagotovi izpolnjevanja določb prvega do sedmega odstavka 33. člena te uredbe, če na ozemlju Republike Slovenije daje prvič v promet baterije ali akumulatorje, uvožene iz tretjih držav;

– v nasprotju z devetim odstavkom 33. člena te uredbe končnemu uporabniku prikazuje ob prodaji prenosnih baterij in akumulatorjev stroške zbiranja, obdelave in recikliranja ločeno od prodajne cene prenosnih baterij in akumulatorjev;

– ne zagotovi, da se v skladu z drugim odstavkom 35. člena te uredbe:

1. omogoči obdelava in recikliranje odpadnih baterij in akumulatorjev z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik in

2. odpadne baterije in akumulatorje, prevzete v skladu s to uredbo, ki se jih da identificirati, vključno s tistimi, prevzetimi od izvajalcev obdelave odpadnih naprav v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo, in tistimi, prevzetimi od izvajalcev razgradnje izrabljenih vozil v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z izrabljenimi vozili, obdelajo in reciklirajo na način, ki ni v skladu s predpisi na področju varstva okolja, predvsem glede zdravja ljudi, varstva in ravnanja z odpadki;

– ni vpisan v evidenco proizvajalcev iz prvega odstavka 39. člena te uredbe;

– v roku iz šestega odstavka 39. člena te uredbe ne obvesti ministrstva o opustitvi dejavnosti ali drugih spremembah v zvezi s podatki iz tretjega in četrtega odstavka 39. člena te uredbe;

– ne posreduje poročila o ravnanju z odpadnimi prenosnimi, industrijskimi oziroma avtomobilskimi baterijami ministrstvu za preteklo koledarsko leto v roku in obliki, ki jo objavi ministrstvo na svojih spletnih straneh, v skladu s prvim odstavkom 40. člena te uredbe.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje izvorni proizvajalec baterij in akumulatorjev, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

– ne zagotovi, da so baterije, akumulatorji in baterijski sklopi označeni v skladu s prvim odstavkom 33. člena te uredbe;

– ne zagotovi, da je na prenosnih in avtomobilskih baterijah ali akumulatorjih navedena zmožljivost v skladu z drugim odstavkom 33. člena te uredbe, če je izvorni proizvajalec prenosnih ali avtomobilskih baterij ali akumulatorjev;

– ne določi zmožljivosti prenosnih sekundarnih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev v skladu s tretjim odstavkom 33. člena te uredbe, če je izvorni proizvajalec prenosnih sekundarnih ali avtomobilskih baterij ali akumulatorjev;

– ne zagotovi, da so baterije, akumulatorji in gumbaste celice, ki vsebujejo več kakor 0,0005 % živega srebra, več kakor 0,002 % kadmija ali več kakor 0,004 % svınca, označene v skladu s četrtem odstavkom 33. člena te uredbe;

– ne zagotovi, da v skladu s petim odstavkom 33. člena te uredbe znak iz Priloge 2 te uredbe pokriva najmanj 3 % površine največje ploskve baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa in ne presega velikosti 5 x 5 cm oziroma pri valjastih celicah najmanj 1,5 % površine telesa baterije ali akumulatorja in ne presega velikosti 5 x 5 cm;

– ne zagotovi, da so baterije, akumulatorji ali baterijski sklopi, katerih površina znaka je manjša od 0,5 x 0,5 cm, označeni v skladu s šestim odstavkom 33. člena te uredbe;

– ne zagotovi, da so baterije, akumulatorji, gumbaste celice in baterijski sklopi označeni v skladu s sedmim odstavkom 33. člena te uredbe.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, če:

– ne zagotovi, da je v skladu s prvim odstavkom 9. člena te uredbe končnim uporabnikom za odpadne prenosne baterije in akumulatorje, ki se razvrščajo med ločeno zbrane frakcije komunalnih odpadkov, dana možnost brezplačnega prepuščanja v zbirnih centrih ločeno zbranih frakcij komunalnih odpadkov ali v premični zbiralnici ločeno zbranih nevarnih frakcij komunalnih odpadkov;

– ne oddaja zbranih odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev zbiralca odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev brez zahteve za plačilo zaradi morebitne vrednosti materialov v njih v skladu s tretjim odstavkom 9. člena te uredbe;

– ne priznava stroškov ravnanja z odpadnimi prenosnimi baterijami in akumulatorji ob oddaji odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev zbiralca prenosnih baterij in akumulatorjev in pri obračunu teh stroškov ne upošteva meril iz prvega odstavka 19. člena te uredbe.«.

V petem odstavku se v osmi alinei besedilo »s sedmim« nadomesti z besedilom »z devetim«.

V šestem odstavku se v prvi alinei besedilo »prenosnih akumulatorjev« nadomesti z besedo »akumulatorjev«, v tretji alinei se beseda »kupcem« nadomesti z besedilom »končnim uporabnikom« in v šesti alinei se besedilo »s sedmim« nadomesti z besedilom »z devetim«.

V sedmem odstavku se v peti alinei za besedilom »razvrščanje in« doda beseda »predhodno«.

V devetem odstavku:

– se v prvi alinei v 1. točki za besedo »iz« doda beseda »odpadnih«,

– se za prvo alineo doda nova druga alinea, ki se glasi:

»v nasprotju s šestim odstavkom 35. člena te uredbe ne izračuna učinkovitosti recikliranja postopka recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev ter stopnje recikliranega

vsebovanega svınca in kadmija ali o tem ne poroča ministrstvu;« in

– dosedanja druga alinea postane tretja alinea.

Za devetim odstavkom se dodata nova deseti in enajsti odstavek, ki se glasita:

»(10) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje izvorni proizvajalec naprav, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

– ne zagotovi, da so naprave načrtovane v skladu s prvim odstavkom 7. člena te uredbe;

– ne zagotovi, da so naprave opremljene z navodili v skladu z drugim odstavkom 7. člena te uredbe ali ne zagotovi navodil, kot so predpisana v drugem odstavku 7. člena te uredbe.

(11) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje uvoznik naprav, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če v nasprotju s tretjim odstavkom 7. člena te uredbe ne zagotovi izpolnjevanja določb prvega in drugega odstavka 7. člena te uredbe.«.

Dosedanji deseti odstavek, ki postane dvanajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(12) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba proizvajalca, za prekršek iz drugega odstavka tega člena odgovorna oseba izvornega proizvajalca baterij in akumulatorjev, za prekršek iz tretjega odstavka tega člena odgovorna oseba končnega uporabnika baterij in akumulatorjev, ki je pravna oseba, ali samostojni podjetnik posameznik, za prekršek iz četrtega odstavka tega člena odgovorna oseba izvajalca javne službe, za prekršek iz petega odstavka tega člena odgovorna oseba nosilca skupnega načrta ravnanja z odpadnimi baterijami in akumulatorji, za prekršek iz šestega odstavka tega člena odgovorna oseba distributerja, za prekršek iz sedmega odstavka tega člena odgovorna oseba zbiralca odpadnih baterij in akumulatorjev, za prekršek iz osmega odstavka tega člena odgovorna oseba končnega uporabnika brez predhodnega dobavitelja, ki je pravna oseba, ali samostojni podjetnik posameznik, za prekršek iz devetega odstavka tega člena odgovorna oseba izvajalca obdelave odpadnih baterij in akumulatorjev, za prekršek iz desetega odstavka tega člena odgovorna oseba proizvajalca naprav ter za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba uvoznika naprav.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

20. člen

(1) Prepoved iz druge alinee spremenjenega prvega odstavka 5. člena uredbe se do 31. decembra 2016 ne uporablja za prenosne baterije in akumulatorje, namenjene za brezžično električno orodje.

(2) Prenosne baterije in akumulatorji, namenjeni za brezžično električno orodje, ki vsebujejo več kakor 0,002 % kadmija glede na celotno maso ter so dani v promet do 31. decembra 2016, se lahko tržijo do odprodaje zalog.

(3) Gumbaste celice, ki vsebujejo več kakor 0,0005 % in manj kakor 2 % živega srebra glede na celotno maso ter so bile dane v promet pred uveljavitvijo te uredbe, se lahko tržijo do odprodaje zalog.

21. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-78/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0024

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4120. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o shemah neposrednih plačil

Na podlagi 10. in 11. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14 in 32/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o spremembah in dopolnitvah Uredbe o shemah neposrednih plačil****1. člen**

V Uredbi o shemah neposrednih plačil (Uradni list RS, št. 2/15, 13/15 in 30/15) se v 1. členu druga in tretja alineja spremenita tako, da se glasita:

»– Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 608), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/851 z dne 27. marca 2015 o spremembi prilog II, III in IV k Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 135 z dne 2. 6. 2015, str. 8), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1307/2013/EU);

– Delegirane uredbe (EU) št. 639/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi (UL L št. 181 z dne 20. 6. 2014, str. 1) zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/1378 z dne 28. maja 2015 o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 639/2014 glede pogojev za upravičenost do vezane podpore v povezavi z zahtevami glede identifikacije in registracije živali v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 214 z dne 13. 8. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 639/2014/EU);«.

2. člen

V 2. členu se v 8. točki druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– vzdrževanje kmetijskih zemljišč v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, brez pripravljalnih ukrepov, ki presegajo uporabo običajnih kmetijskih metod in strojev, in sicer:

a) katerikoli agrotehnični ukrep, ki preprečuje semenitev plevelov, kadar gre za orno zemljišče,

b) košnja vsaj enkrat do 15. oktobra v tekočem letu, kadar gre za trajne nasade,

c) košnja vsaj enkrat do 15. oktobra v tekočem letu, kadar gre za trajno travinje,

č) Ne glede na prejšnjo točko, košnja vsaj enkrat do 15. oktobra naslednjega leta, kadar gre za trajno travinje, za katero se v tekočem letu uveljavlja ukrep kmetijsko-okoljska-podnebna plačila v okviru operacij »Trajno travinje I« z obvezno zahtevo TRZ_I_NPAS, »Trajno travinje II« z izbirno zahtevo TRZ_II_NPAS, »Posebni traviščni habitati« z izbirno zahtevo HAB_NPAS, »Traviščni habitati metuljev« z obvezno zahtevo MET_NPAS, »Habitati ptic vlažnih ekstenzivnih travnikov« z izbirno zahtevo VTR_NPAS oziroma »Steljniki« z obvezno zahtevo STE_NPAS iz predpisa, ki ureja ukrep kmetijsko-okoljska-podnebna plačila iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2014–2020;«.

14. točka se spremeni tako, da se glasi:

»14. trave ali druge zelene krmne rastline so trave, travno-deteljne mešanice, deteljno-travne mešanice, westerwoldska ljuljka ali mnogocvetna ljuljka, razen če so namenjene pridelavi semen;«.

V 15. točki se pika na koncu točke nadomesti s podpičjem in se za 15. točko doda nova 16. točka, ki se glasi:

»16. Praha je neobdelano orno zemljišče, na katerem je treba v tekočem letu izvesti katerikoli agrotehnični ukrep, ki preprečuje semenitev plevelov v skladu z drugo alinejo 8. točke tega člena. Če je to zemljišče prijavljeno kot površina z ekološkim pomenom v skladu z drugim odstavkom 22. člena te uredbe, na njej ni kmetijske proizvodnje vsaj v času od 1. januarja do 31. julija tekočega leta.«.

3. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

(pristojni organi)

(1) Akreditirana plačilna agencija iz prvega odstavka 7. člena Uredbe 1306/2013/EU, ki je pristojna za izvajanje shem neposrednih plačil, določenih v tej uredbi, je Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Certifikacijski organ iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 1306/2013/EU je Urad Republike Slovenije za nadzor proračuna, ki je organ v sestavi Ministrstva za finance.«.

4. člen

V prvem odstavku 4. člena se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– za shemo osnovnega plačila se nameni za leto 2015 do 54,21% ter za leto 2016 in za nadaljnja leta do 53,71%, pri čemer je uporabljena možnost iz drugega odstavka 22. člena Uredbe 1307/2013/EU;«.

Tretja alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– za plačilo za mlade kmete se nameni za leto 2015 do 1%, za leto 2016 in za nadaljnja leta do 1,5%;«.

5. člen

Za 7. členom se doda nov 7.a člen, ki se glasi:

»7.a člen

(povračilo v zvezi s finančno disciplino za preteklo koledarsko leto)

(1) Višina povračila v zvezi s finančno disciplino za preteklo koledarsko leto je v skladu s prvim odstavkom 8. člena Uredbe 1307/2013/EU in petim odstavkom 26. člena Uredbe 1306/2013/EU enaka zmnožku stopnje povrnitve in vsote neposrednih plačil za tekoče koledarsko leto, do katerih je upravičen nosilec kmetijskega gospodarstva po uporabi drugega odstavka 6. člena Uredbe 809/2014/EU ter pred uporabo znižanj iz tretjega in četrtega odstavka 6. člena Uredbe 809/2014/EU, ki je zmanjšana za 2.000 eurov.

(2) Stopnja povrnitve iz prejšnjega odstavka je razmerje med zneskom povrnitve v zvezi s finančno disciplino za preteklo leto za Republiko Slovenijo iz izvedbenega akta iz šestega odstavka 26. člena Uredbe 1306/2013/EU in vsote neposrednih plačil za tekoče koledarsko leto v Republici Sloveniji, do katerih so upravičeni nosilci kmetijskih gospodarstev po uporabi drugega in tretjega odstavka 6. člena Uredbe 809/2014/EU ter pred uporabo znižanja iz četrtega odstavka 6. člena Uredbe 809/2014/EU, ki je zmanjšana za vsoto neposrednih plačil za tekoče koledarsko leto v višini do vključno 2.000 eurov, do katerih so upravičeni nosilci kmetijskih gospodarstev po uporabi drugega odstavka 6. člena Uredbe 809/2014/EU ter pred uporabo znižanj iz tretjega in četrtega odstavka 6. člena Uredbe 809/2014/EU.

(3) Stopnja povrnitve iz prvega odstavka tega člena objavi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, na svoji spletni strani <http://www.mkgp.gov.si/>.

6. člen

Za devetim odstavkom 14. člena se dodata nova deseti in enajsti odstavek, ki se glasita:

»(10) Za vloge za dodelitev plačilnih pravic iz nacionalne rezerve na podlagi prve in druge alineje drugega odstavka tega člena za leto 2016 ali za nadaljnja leta, se število plačilnih

pravic določi v skladu s prvim in drugim odstavkom 28. člena Uredbe 639/2014/EU.

(11) Za vloge za dodelitev plačilnih pravic iz nacionalne rezerve na podlagi prve alineje petega odstavka tega člena za leto 2016 ali nadaljnja leta je število plačilnih pravic enako številu hektarjev vseh ugotovljenih upravičenih površin, določenih v 12. členu te uredbe, ki jih nosilec kmetijskega gospodarstva prijavi v zbirni vlogi v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče leto, in so vpisane v RKG na dan, ki je določen kot zadnji datum za posredovanje sprememb zbirne vloge v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče leto.«.

7. člen

Drugi odstavek 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prenos plačilnih pravic, ki se upošteva za izplačilo plačilnih pravic za tekoče leto, prijavi nosilec kmetijskega gospodarstva, ki prenaša plačilne pravice, agenciji v enem mesecu po sklenitvi dogovora o prenosu plačilnih pravic oziroma najpozneje do datuma, ki je kot zadnji datum za posredovanje sprememb zbirne vloge za tekoče leto določen s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike.«.

8. člen

Drugi do šesti odstavek 21. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(2) Območja okoljsko občutljivega trajnega travinja iz prejšnjega odstavka so območja, ki so grafično prikazana v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Za okoljsko občutljivo trajno travinje iz prvega odstavka tega člena se štejejo površine, ki izpolnjujejo enega izmed naslednjih pogojev:

– na datum, ki se za stanje podatkov iz RKG uporabi za leto 2015 na vnaprej pripravljenih obrazcih v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, so trajno travinje glede na razpoložljive ortofote in razpoložljive podatke RKG, z vsaj 50 % površine ležijo na območju iz prejšnjega odstavka ter so prijavljene in ugotovljene kot GERK katerekoli vrste kmetijske rabe v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za leto 2015;

– na datum, ki se za stanje podatkov iz RKG uporabi za leto 2015 na vnaprej pripravljenih obrazcih v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, niso prijavljene v RKG, z vsaj 50 % površine ležijo na območju iz prejšnjega odstavka ter so kot trajno travinje prijavljene in ugotovljene v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za leto 2015;

– so prvič prijavljene in ugotovljene kot trajno travinje v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za leto 2016 ali za nadaljnje leto;

– kot GERK z rabo 1100 – njiva, na katerem pridelava trav ali drugih zelenih krmnih rastlin, so prijavljene in ugotovljene v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče leto in za preteklih pet let.

(4) Območja okoljsko občutljivega trajnega travinja iz drugega odstavka tega člena in površine okoljsko občutljivega trajnega travinja iz prejšnjega odstavka so razvidne v javnem pregledovalniku grafičnih podatkov MKGP dostopnem na spletni strani MKGP.

(5) Okoljsko občutljivo trajno travinje iz tretjega odstavka tega člena se lahko med dvema zaporednima letoma spremeni v mejah tolerance iz predpisa, ki ureja metode merjenja zemljišč in tehnične tolerance meritev.

(6) Če je za tekoče leto z upravnimi pregledi ali s pregledi na kraju samem v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, ugotovljeno, da je nosilec kmetijskega gospodarstva spremenil ali zoral okoljsko občutljivo trajno travinje iz prvega odstavka tega člena, mora najpozneje do oddaje zbirne vloge v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za naslednje leto, te površine ponovno spremeniti v trajno travinje z eno izmed vrst rab GERK iz prvega odstavka tega člena.«.

V sedmem odstavku se v napovednem stavku beseda »četrti« nadomesti z besedo »tretji« in se črta besedilo »na datum iz prve alineje tretjega odstavka tega člena«.

V drugi alineji se pika nadomesti s podpičjem in se doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– jim je bilo pred datumom, ki je kot zadnji datum za posredovanje sprememb zbirne vloge določen s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za leto 2015, izdano dovoljenje za obnovo vinograda v skladu s predpisom, ki ureja register pridelovalcev grozdja in vina.«.

9. člen

Besedilo 23. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V skladu z 51. členom Uredbe 1307/2013/EU se za plačilo za mlade kmete nameni za leto 2015 1 % nacionalne letne zgornje meje iz priloge II Uredbe 1307/2013/EU ter za leto 2016 in nadaljnja leta do 1,5 % nacionalne letne zgornje meje iz priloge II Uredbe 1307/2013/EU.«.

10. člen

Tretji odstavek 24. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Kot dokazilo za prvo alinejo prejšnjega odstavka se štejejo statut pri delniški družbi oziroma družbena pogodba pri družbi z neomejeno odgovornostjo, družbi z omejeno odgovornostjo, komanditni delniški družbi in dvojni družbi oziroma drugi ustanovitveni akti pri drugih pravnorganizacijskih oblikah.«.

11. člen

Tretji odstavek 35. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za posamezno žival se podpora dodeli le enkrat v življenju te živali. Kot dodelitev podpore se šteje tudi uporaba zmanjšanja plačil, nedodelitev podpore ali dodatna kazen iz 31. člena Uredbe 640/2014/EU zaradi neizpolnjevanja pogojev iz 34. člena te uredbe, ki je ugotovljeno pri pregledu na kraju samem.«.

12. člen

Za prvim odstavkom 44. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Razlika iz drugega odstavka 65. člena Uredbe 1307/2013/EU se za tekoče leto financira v skladu s točko a), nato točko b) in nato točko c) drugega odstavka 65. člena Uredbe 1307/2013/EU do porabe razpoložljivih sredstev.«.

Drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

13. člen

V prilogi 2 se naslov spremeni tako, da se glasi:

»Območja okoljsko občutljivega trajnega travinja (območja so označena z rumeno barvo)«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

14. člen

(1) Postopki, začeti na podlagi Uredbe o shemah neposrednih plačil (Uradni list RS, št. 2/15, 13/15 in 30/15), se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se postopki, ki vsebujejo zahteve glede ohranjanja okoljsko občutljivega trajnega travinja, začeti na podlagi Uredbe o shemah neposrednih plačil (Uradni list RS, št. 2/15, 13/15 in 30/15), končajo v skladu s spremenjenim 21. členom uredbe.

15. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-55/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2330-0136

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

4121. Odlok o razglasitvi Obhodov kurentov za živo mojstrovino državnega pomena

Na podlagi 20. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/08, 123/08, 8/11 – ORZVKD39, 30/11 – odl. US, 90/12 in 111/13) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K**o razglasitvi Obhodov kurentov za živo mojstrovino državnega pomena**

1. člen

Za živo mojstrovino državnega pomena se razglasi enota žive dediščine *Obhodi kurentov, EID 2-00006* (v nadaljnjem besedilu: živa mojstrovina).

2. člen

Vrednote, ki utemeljujejo razglasitev za živo mojstrovino, so:

- obhodi kurentov spadajo med vidnejše tradicionalne pustne šege v Sloveniji;
- s Kurentovanjem na Ptuj, ki poteka od šestdesetih let 20. stoletja, je kurent postal najbolj množičen tradicionalen pustni lik na Ptujskem in Dravskem polju, v Halozah in Slovenskih goricah ter danes tudi najbolj prepoznaven slovenski pustni lik;
- kurentov izvor še ni pojasnjen, obstaja nekaj domnev, povezanih z ilirsko-keltskim izročilom; kot del pustnih oračev se kurent dokumentirano pojavlja vsaj že od 1880; leta 1884 se kurenti v literaturi že omenjajo kot samostojni pustni liki;
- pustno skupino sestavljajo kurenti, ki so opravljeni v kurentijo, katere videz se z leti nekoliko spreminja, vendar ohranja osnovne elemente (kožuh, veriga z zvonci, kapa z rogovi ali perjem in naličjem s poudarjenim šilastim nosom in dolgim jezikom, ježevka);
- za hranjenje in prezentacijo kurentij tako iz preteklosti kot tudi iz sedanjosti skrbi Pokrajinski muzej Ptuj - Ormož;
- lik kurenta in njihovi pustni obhodi so močno zasidrani v krajevno tradicijo, so pomemben del lokalne in regionalne identitete ter vplivajo na prepoznavnost krajev in regije; lik kurenta, ki po ljudskem verovanju odganja vse slabo in prinaša srečo ter zadovoljstvo, je tudi eden od simbolov slovenske identitete.

3. člen

Živa mojstrovina se razglasi zato, da se poveča zavedanje o njenem pomenu na lokalni, regionalni in državni ravni, da se povečata njena prepoznavnost in javna dostopnost ter da se spodbudi njeno ohranjanje.

4. člen

Za celostno ohranjanje žive mojstrovine in podpiranje posameznikov in skupin, ki so njeni nosilci, veljajo naslednji varstveni ukrepi:

- spodbujanje nosilcev s Ptujkega in Dravskega polja, iz Haloz in Slovenskih goric h kontinuiranemu izvajanju pustne šege,
- spodbujanje k ohranjanju znanja izdelovanja kurentij v lokalnem okolju,
- spodbujanje prenašanja tradicije na mlajše generacije v lokalnem okolju,
- omogočanje seznanjanja s šego tudi zunaj pustnega časa,
- spodbujanje prezentacije nesnovnih in materialnih prvin šege v lokalnem okolju, na razstavah, strokovnih srečanjih, festivalih,
- zagotavljanje pogojev za hranjenje, varovanje, dokumentiranje, raziskovanje in interpretacijo nesnovnih, materialnih in prostorskih prvin šege pri izvajalcih javne službe varstva žive dediščine,
- dokumentiranje šege in hranjenje dokumentacije pri nosilcih,

– preprečevanje komercializacije in globalizacije, ki bi ogrozili tradicionalno šego v lokalnem okolju.

5. člen

Nosilci ohranjanja žive mojstrovine se evidentirajo v registru žive dediščine.

Nosilci zagotavljajo kontinuiteto izvajanja in ohranjanje šege.

6. člen

Strokovne naloge v zvezi z ohranjanjem žive mojstrovine opravlja koordinator varstva žive dediščine v sodelovanju s krajevno pristojno organizacijo za varstvo premične dediščine.

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00716-17/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-3340-0002

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.

Predsednik

4122. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Vodnogospodarskega inštituta, družbe za gospodarjenje z vodami, d. o. o., v javni zavod »Inštitut za vode Republike Slovenije«

Na podlagi 8. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP) in 159. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrI-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Vodnogospodarskega inštituta, družbe za gospodarjenje z vodami, d. o. o., v javni zavod »Inštitut za vode Republike Slovenije«**

1. člen

V Odloku o preoblikovanju Vodnogospodarskega inštituta, družbe za upravljanje z vodami, d. o. o., v javni zavod »Inštitut za vode Republike Slovenije« (Uradni list RS, št. 26/03 in 6/12) se v petem odstavku 4. člena besedilo »Litostrojska cesta 54« nadomesti z besedilom »Dunajska 156«.

2. člen

Prvi odstavek 6. člena se spremeni tako, da se glasi:
»Inštitut na podlagi zakona, ki ureja vode, opravlja nalogi:
– sodelovanje pri pripravi metodologij, povezanih z izdelavo načrtov upravljanja voda, in
– sodelovanje pri pripravi metodologij, povezanih z določanjem ekološko sprejemljivega pretoka.«.

3. člen

Na koncu drugega odstavka 30. člena se doda nov stavek, ki se glasi:

»Osnova za izračun sredstev iz prejšnjega stavka so splošni stroški poslovanja (vključno s stroški za najem poslovnih prostorov in opreme), stroški za plačilo dela v skladu s

kadrovskim načrtom, programski materialni stroški ter stroški investicijskega vzdrževanja, pri čemer se pri določitvi višine sredstev za posamezno leto upošteva načrtovani delež odhodkov in prihodkov inštituta za izvajanje nalog iz prvega odstavka 6. člena tega odloka.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Sredstva iz prejšnjega odstavka določi ustanovitelj in se zagotavljajo po postopku, določenem z zakonom, ki ureja javne finance, za posredne proračunske uporabnike.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

Direktor mora v 30 dneh od uveljavitve tega odloka zagotoviti vpis spremembe sedeža v sodni register v skladu s spremenjenim petim odstavkom 4. člena odloka.

5. člen

Ta odlok začne veljati 1. januarja 2016.

Št. 00719-91/2015

Ljubljana, dne 23. decembra 2015

EVA 2015-2550-0193

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.

Predsednik

4123. Sklep o soglasju za odprtje Konzulata Kraljevine Belgije v Republiki Sloveniji s sedežem v Ljubljani

Na podlagi drugega odstavka 66. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD in 31/15) je Vlada Republike Slovenije na seji 75. dopisni seji dne 30. 9. 2015 sprejela naslednji

S K L E P

o soglasju za odprtje Konzulata Kraljevine Belgije v Republiki Sloveniji s sedežem v Ljubljani

I

Vlada Republike Slovenije daje soglasje za odprtje Konzulata Kraljevine Belgije s sedežem v Ljubljani, na čelu s častnim konzulom.

II

Konzularno območje Konzulata Kraljevine Belgije s sedežem v Ljubljani obsega celotno ozemlje Republike Slovenije.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 55100-4/2015

Ljubljana, dne 30. septembra 2015

EVA 2015-1811-0182

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.

Predsednik

OBČINE

KOPER

4124. Odlok o proračunu Mestne občine Koper za leto 2015

Na podlagi 180. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/2000, 30/2001 in 29/2003 ter Uradni list RS, št. 90/05, 67/06 in 39/08)

**RAZGLAŠAM
ODLOK****o proračunu Mestne občine Koper za leto 2015**

Št. 410-77/2015

Koper, dne 22. decembra 2015

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLS-UPB2, 27/08 – Odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13 in 55/15 – ZFisP) in 27. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01, 29/03 in Uradni list RS, št. 90/05, 67/06 in 39/08) je Občinski svet Mestne občine Koper na seji dne 22. decembra 2015 sprejel

ODLOK**o proračunu Mestne občine Koper za leto 2015**

1. člen

S tem odlokom se določa višina in postopki izvrševanja proračuna Mestne občine Koper za leto 2015.

2. člen

Sredstva proračuna se razporeja v skladu s spodaj navedenimi bilančnimi shemami, katerih vrednosti v letu 2015 znašajo:

			v EUR
A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV			
KONTO	I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	51.206.684
		TEKOČI PRIHODKI (70+71)	42.550.975
70		DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	35.244.956
700		DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	22.953.956
703		DAVKI NA PREMOŽENJE	10.478.500
704		DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	1.812.500
71		NEDAČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	7.306.019
710		UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	6.226.141
711		TAKSE IN PRISTOJBINE	43.000
712		GLOBE IN DENARNE KAZNI	286.000
713		PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	59.000
714		DRUGI NEDAČNI PRIHODKI	691.878
72		KAPITALSKI PRIHODKI (720+722)	2.589.308
720		PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	1.133.757
722		PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEMATERIALNEGA PREMOŽENJA	1.455.551
73		PREJETE DONACIJE (730)	49.300
730		PREJETE DONACIJE IN DARILA OD DOMAČIH PRAVNIH OSEB	49.300
74		TRANSFERNI PRIHODKI	5.543.628
740		TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	2.215.390
741		PREJETA SREDSTVA IZ DRŽ. PRORAČUNA IZ SREDSTEV PRORAČUNA EU	3.328.238
78		PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	473.473
786		OSTALA PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	65.678
787		PREJETA SREDSTVA IZ DRUGIH EVROPSKIH INSTITUCIJ	407.795
	II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	48.363.370
40		TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	9.432.715
400		PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	3.683.009
401		PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	542.865
402		IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	4.273.128
403		PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	841.516

409		SREDSTVA, IZLOČENA V REZERVE	92.197
41		TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	25.451.336
410		SUBVENCije	1.274.650
411		TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	10.382.599
412		TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	2.725.896
413		DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	11.068.191
42		INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	11.221.892
420		NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	11.221.892
43		INVESTICIJSKI TRANSFERI	2.257.427
431		INVESTICIJSKI TRANSFERI PRAVNIM IN FIZIČNIM OSEBAM, KI NISO PU	461.325
432		INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	1.796.102
	III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.-II.)	2.843.314
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB			
75	IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (751+752)	27.000
751		PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	15.000
752		SREDSTVA KUPNIN IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	12.000
44	V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	0
	VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	27.000
C. RAČUN FINANCIRANJA			
50	VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
500		DOMAČE ZADOLŽEVANJE	0
55	VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	2.302.668
550		ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	2.302.668
	IX.	POVEČANJE (ZMANJSANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)**	567.646
	X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-2.302.668
	XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.) = III.*	-2.843.314
	XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. 2014	7.616.067

3. člen

Podrobnejša razčlenitev proračuna je podana v posebnem delu proračuna, ki je sestavni del proračuna. Sestavljajo ga finančni načrti neposrednih uporabnikov proračuna.

Finančni načrti so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na konte, določene s predpisanim kontnim planom.

Načrt razvojnih programov sestavljajo naložbeni projekti in aktivnosti na področju državnih pomoči v prihodnjih štirih letih.

4. člen

Namenski prihodki proračuna po tem odloku so prihodki od zamenjave občinskega stvarnega premoženja, požarna taksa, taksa za obremenjevanje voda in taksa za obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov. Prihodki krajevnih skupnosti, ki niso zagotovljeni iz občinskega proračuna so izvorni prihodki posamezne krajevne skupnosti in se obravnavajo kot namenska sredstva, ki jih krajevna skupnost razporeja v svoj finančni načrt skladno z zakonom.

Kot namenska sredstva se s tem odlokom opredeli tudi prihodke drugih javnofinančnih institucij in prispevke fizičnih ali pravnih oseb za sofinanciranje posameznih investicij ali drugih projektov, ter sredstva donacij EU in drugih mednarodnih institucij.

Komunalni prispevek je namenski vir financiranja gradnje komunalne opreme.

Če se po sprejemu proračuna vplača namenski prejemek, ki zahteva sorazmeren namenski izdatek, ki v proračunu ni

izkazan ali ni izkazan v zadostni višini, se v višini dejanskih prejemkov povečata obseg izdatkov finančnega načrta neposrednega uporabnika in proračuna.

Če so namenski prejemki vplačani v proračun v nižjem obsegu kot je izkazan v proračunu, se prevzema in plačuje obveznosti samo do višine dejansko vplačanih namenskih virov oziroma razpoložljivih sredstev.

Namenski viri sredstev, ki v tekočem proračunskem letu niso porabljeni, se prenesejo v naslednje leto in izkazujejo kot črpanje sredstev na računih za naloge oziroma projekte, za katere so opredeljeni.

5. člen

Sredstva proračuna se smejo uporabljati le za namene, ki so določeni s proračunom.

Proračunski uporabniki so dolžni koristiti sredstva le za namene, določene v posebnem delu proračuna in letnem načrtu razvojnih programov.

Uporabniki ne smejo prevzemati na račun občinskega proračuna obveznosti, ki bi presegle z občinskim proračunom določena sredstva za posamezne namene.

6. člen

Sredstva proračuna se lahko uporabljajo le, če so izpolnjeni vsi z zakonom in tem odlokom predpisani pogoji za uporabo sredstev. Uporabniki proračunskih sredstev so dolžni upoštevati določbe zakona o javnih naročilih.

7. člen

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna neposrednega proračunskega uporabnika – občinski

organi in uprava, odloča župan. O prerazporeditvah pravic porabe v finančnem načrtu krajevne skupnosti odloča svet krajevne skupnosti ali predsednik sveta, če ga za to pooblasti svet krajevne skupnosti.

Prerazporeditev sredstev proračuna oziroma posamezne postavke proračuna je možna na račun ustreznega zmanjšanja druge postavke v finančnem načrtu neposrednega proračunskega uporabnika oziroma projekta v načrtu razvojnih programov.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ni dovoljeno izvajati prerazporeditev iz postavk, kjer so opredeljeni investicijski nameni porabe na postavke, ki opredeljujejo tekoče namene porabe.

Med izvrševanjem proračuna Mestne občine Koper se lahko odpre nov konto oziroma poveča obseg sredstev na kontu za izdatke na postavki, kjer pri planiranju proračuna ni bilo mogoče predvideti prejemnika proračunskih sredstev ali načina izvedbe posamezne naloge. Nov konto se odpre v okviru že odprte proračunske postavke in v okviru finančnega načrta neposrednega proračunskega uporabnika.

Če se pri izvajanju proračuna ugotovi, da posamezne proračunske postavke v posebnem delu proračuna, ki so planirane na nivoju konta, ne zajemajo samo kontov te podskupine, ampak konte več različnih podskupin, se zaradi razporeditve sredstev v okviru določenih postavk, poslovni dogodki v bilanci A, B in C izkazujejo v skladu s pravilnikom o enotnem kontnem načrtu za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava, istočasno pa se zagotovi izkazovanje proračunskih postavk skladno s sprejetim proračunom in njegovo strukturo v posebnem delu proračuna.

8. člen

Ne glede na določbe 5. člena tega odloka se v breme proračuna lahko prevzema obveznosti s pogodbami, ki zahtevajo plačilo v prihodnjih letih, za posamezno tekočo ali investicijsko nalogo, če so za ta namen že planirana sredstva v proračunu tekočega leta.

Skupaj prevzete obveznosti, ki bodo zahtevale plačilo v naslednjih letih iz naslova investicijskih odhodkov in investicijskih transferov, ne smejo presežati 25 % teh pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika oziroma ne smejo presežati 50 % pravic porabe posamezne investicijske naloge ali projekta opredeljene v načrtu razvojnih programov za tekoče leto.

Za investicije, katerih izvedba presega višino dovoljenega obsega pravice porabe v tekočem proračunu in možnost predobremenitve v proračunu naslednjega leta iz zgornjega odstavka, se lahko razpiše javno naročilo v okviru vrednosti investicijskega programa, ki ga potrdi občinski svet. Proračunski uporabnik lahko s tem predobremeni proračun prihodnjih let za posamezen projekt oziroma investicijsko nalogo do načrtovane višine sredstev v investicijskem programu, pod pogojem, da je investicija vključena v proračun tekočega leta.

Skupaj prevzete obveznosti, ki bodo zahtevale plačilo v naslednjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne smejo presežati 15 % teh pravic porabe posamezne postavke v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika znotraj namena.

Ne glede na navedene določbe v prejšnjem odstavku tega člena lahko neposredni uporabnik sklepa večletne pogodbe za:

1. najem prostorov in opreme, dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev, računalniških storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov;

2. izdatke, ki izhajajo iz sofinanciranja iz naslova namenskih sredstev.

Obveznosti po prejšnjih odstavkih, ki bodo zahtevale plačilo v prihodnjih letih, se prioritarno vključuje v proračun leta, na katerega se nanašajo.

9. člen

Če se med letom znatno spremeni delovno področje ali pristojnost proračunskega uporabnika, se mu sorazmerno zmanjša oziroma poveča obseg sredstev, za kar se izvede ustrezna prerazporeditev v okviru sprejetega proračuna in evidentira skladno s predpisi.

Neposredni uporabniki občinskega proračuna lahko medsebojno dogovarjajo izvajanje strokovno-upravnih nalog znotraj občinske uprave ali pri drugem neposrednem proračunskemu uporabniku, če se s tem zagotavlja racionalnejša izvedba.

10. člen

Sredstva proračuna se proračunskim uporabnikom razporejajo s pogodbo in se zagotavljajo v skladu s predpisi, ki urejajo posamezno področje s programi izvajalcev javnih služb.

Drugi prejemniki proračunskih sredstev so fizične ali pravne osebe, ki na podlagi pogodbe, odločbe ali sklepa prejmejo proračunska sredstva. Poraba sredstev in sofinanciranje prejemnikov proračunskih sredstev za posamezno nalogo, ki ni izrecno opredeljena z drugimi predpisi, se razporedi z javnim razpisom oziroma s kriteriji, ki jih določi župan.

Vrednost programov izvajalcev javnih služb, ki niso posredni uporabniki določi župan v roku 30 dni po sprejemu proračuna in se oddajo s pogodbo.

11. člen

Dinamika izvrševanja investicijskih namenov, opredeljenih v finančnem načrtu posameznega neposrednega uporabnika se usklajuje v okviru razpoložljivih prilivov in ob upoštevanju namenskih sredstev.

O izdatkih investicijskega značaja, opredeljenih v finančnem načrtu neposrednega uporabnika – občinski organi in uprava, odloča župan v okviru letnega načrta razvojnih programov. Na osnovi tega lahko župan spreminja in dopolnjuje tudi načrt razvojnih programov za projekte, ki so že uvrščeni v letni načrt razvojnih programov. Župan lahko v načrt razvojnih programov uvrsti nov projekt, če investicijsko dokumentacijo potrdi občinski svet ali če gre za plačilo pogodbene obveznosti iz preteklih let.

O izdatkih investicijskega značaja, opredeljenih v finančnem načrtu neposrednega uporabnika – krajevna skupnost, odloča svet krajevne skupnosti ali predsednik sveta, če ga za to pooblasti svet krajevne skupnosti.

12. člen

Sredstva od prodaje in zamenjave občinskega stvarnega premoženja in odškodnine iz naslova zavarovanj le-tega, proračunski uporabniki uporabijo samo za vzdrževanje ali nakup stvarnega premoženja.

13. člen

Župan lahko odpiše plačilo dolga do višine 1.000 EUR, če bi bili stroški postopka izterjave v nesorazmerju z višino terjatve.

Kot dolgovi po tem členu se skladno s četrtem odstavkom 77. člena ZJF ne štejejo dolgovi do občine iz naslova obveznih dajatev.

14. člen

Župan je pooblaščen, da odloča:

- v primeru neenakomernega pritekanja prihodkov o kratkoročni zadolžitvi, največ do 5 % sprejetega proračuna;
- o začasnem zadržanju izvrševanja proračuna skladno z zakonom.

15. člen

Sredstva obvezne proračunske rezerve se izločajo praviloma mesečno iz tekočih prihodkov do višine določene s proračunom in se vodijo kot sredstva proračunskega sklada v okviru enotnega zakladniškega računa občine.

O uporabi sredstev proračunske rezerve v posameznem primeru do višine 42.000 EUR odloča župan, na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave in o uporabi sredstev obvešča občinski svet s pisnimi poročili. V drugih primerih uporabe sredstev proračunske rezerve, ki presega zgoraj navedeni znesek, odloča občinski svet občine s posebnim odlokom.

16. člen

Posredni proračunski uporabniki občinskega proračuna so dolžni pristojnim organom občinske uprave predložiti program dela in finančni načrt za leto 2015 ter poročila o realizaciji programov in o porabi sredstev po namenih za preteklo leto v skladu s predpisi oziroma metodologijo ekonomske klasifikacije javnofinančnih tokov. Posredni proračunski uporabniki, ki se pretežno financirajo iz proračuna uskladijo svoje finančne načrte s sprejetim proračunom v 30 dneh po uveljavitvi proračuna.

Posredni proračunski uporabniki so dolžni dodatno predložiti podatke za analizo poslovanja, ki jih zahteva župan, nadzorni odbor ali za finance pristojen organ občinske uprave.

17. člen

Pravni posli, ki jih prevzame krajevna skupnost in prese-gajo 42.000 EUR, se lahko sklepajo le s predhodnim soglasjem župana, sicer so nični. Soglasje župana ni potrebno za pravne posle, kjer je občina vključena kot sofinancer.

18. člen

Za zakonito in namensko uporabo sredstev, ki so proračunskemu uporabniku oziroma prejemniku proračunskih sredstev razporejena iz proračuna, je odgovoren predstojnik organa, zavoda, javnega sklada, društva oziroma poslovodni organ prejemnika sredstev.

19. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan. Župan lahko za izvrševanje proračuna pooblasti tudi druge osebe.

Za izvrševanje finančnega načrta krajevne skupnosti je odgovoren svet krajevne skupnosti ali predsednik sveta, če ga za to pooblasti svet krajevne skupnosti.

20. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Sprejeti proračun in načrt razvojnih programov se objavi na spletni strani Mestne občine Koper.

Št. 410-77/2015

Koper, dne 22. decembra 2015

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Ai sensi dell'articolo 180 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino ufficiale, n. 40/00, 30/01 e 29/03 e la Gazzetta ufficiale della RS, n. 90/05, 67/06 e 39/08)

**PROMULGO
IL DECRETO
sul bilancio di previsione del Comune citta' di
Capodistria per l'anno 2015**

N. 410-77/2015

Capodistria 22 dicembre 2015

Il sindaco
Comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

Visto l'articolo 29 della Legge sull'autonomia locale (Gazzetta ufficiale della RS, n. 94/07 – ZLS – UPB2, 27/08 – sentenza della C.C., 76/08, 79/09, 51/10 e 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), l'articolo 29 della Legge sulle finanze pubbliche (Gazzetta ufficiale della RS n. 11/11 – UPB, 14/13 – rett. 101/13 e 55/15 – ZFisP) e l'articolo 27 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00, 30/01, 29/03 e Gazzetta ufficiale della RS, n. 90/05, 67/06 e 39/08), il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria, nella sua seduta del 22 dicembre 2015 ha approvato il

**DECRETO
sul bilancio di previsione del Comune citta' di
Capodistria per l'anno 2015**

Articolo 1

Il presente decreto definisce l'importo e le modalità d'esecuzione del bilancio di previsione del Comune città di Capodistria per l'anno 2015.

Articolo 2

I fondi del bilancio di previsione si ripartiscono in armonia con lo schema di bilancio sotto riportato, i valori per l'anno 2015 ammontano:

			in EUR
A. BILANCIO DELLE ENTRATE E DELLE USCITE			
CONTO	I.	TOTALE ENTRATE (70+71+72+73+74+78)	51.206.684
		ENTRATE CORRENTI (70+71)	42.550.975
70		ENTRATE TRIBUTARIE (700+703+704+706)	35.244.956
700		IMPOSTE SUL REDDITO E SUGLI UTILI	22.953.956
703		IMPOSTE PATRIMONIALI	10.478.500
704		IMPOSTE LOCALI SU BENI E SERVIZI	1.812.500
71		ENTRATE EXTRATRIBUTARIE (710+711+712+713+714)	7.306.019
710		PARTECIPAZIONE AI PROFITTI ED ALLE ENTRATE PATRIMONIALI	6.226.141
711		TASSE E CONTRIBUTI	43.000
712		SANZIONI PECUNIARIE	286.000
713		ENTRATE DA VENDITA DI BENI E SERVIZI	59.000
714		ALTRE ENTRATE EXTRATRIBUTARIE	691.878

72		ENTRATE PROVENIENTI DA CAPITALE (720+722)	2.589.308
720		ENTRATE RICAVATE DALLA VENDITA DI BENI STRUMENTALI	1.133.757
722		ENTRATE RICAVATE DALLA VENDITA DI TERRENI E DEL PATRIMONIO IMMATERIALE	1.455.551
73		DONAZIONI RICEVUTE (730)	49.300
730		DONAZIONI ED ELARGIZIONI DA PERSONE GIURIDICHE NAZIONALI	49.300
74		ENTRATE DA TRASFERIMENTI ERARIALI	5.543.628
740		TRASFERIMENTI ERARIALI DA ALTRI ENTI FINANZIARI PUBBLICI	2.215.390
741		FONDI PERCEPITI DAL BILANCIO DELLO STATO E DAL BILANCIO DELL'UNIONE EUROPEA	3.328.238
78		FONDI ACQUISITI DALL'UNIONE EUROPEA	473.473
786		ALTRI FONDI DAL BILANCIO UNIONE EUROPEA	65.678
787		FONDI PERCEPITI DA ALTRE ISTITUZIONI COMUNITARIE	407.795
	II.	TOTALE SPESE (40+41+42+43)	48.363.370
40		SPESE CORRENTI (400+401+402+403+409)	9.432.715
400		SALARI ED ALTRE EROGAZIONI AL PERSONALE DIPENDENTE	3.683.009
401		CONTRIBUTI PREVIDENZIALI DEI DATORI DI LAVORO	542.865
402		SPESE PER BENI E SERVIZI	4.273.128
403		SPESE PER INTERESSI IN AMBITO NAZIONALE	841.516
409		FONDI DI ACCANTONAMENTO	92.197
41		STANZIAMENTI CORRENTI (410+411+412+413)	25.451.336
410		SOVVENZIONI	1.274.650
411		SOVVENZIONI A FAVORE DEI SINGOLI E DELLE FAMIGLIE	10.382.599
412		TRASFERIMENTI DI FONDI A FAVORE DELLE ORGANIZZAZIONI ED ENTI NO – PROFIT	2.725.896
413		ALTRI TRASFERIMENTI CORRENTI IN AMBITO NAZIONALE	11.068.191
42		SPESE PER INVESTIMENTI (420)	11.221.892
420		ACQUISTO E COSTRUZIONE DI MEZZI FONDAMENTALI	11.221.892
43		TRASFERIMENTI D'INVESTIMENTO	2.257.427
431		TRASFERIMENTI D'INVESTIMENTO A PERSONE FISICHE E GIURIDICHE NON FRUITORI DI BILANCIO	461.325
432		TRASFERIMENTI D'INVESTIMENTO A FRUITORI DEL BILANCIO	1.796.102
	III.	AVANZO (DISAVANZO) (I. – II.)	2.843.314
	B.	CONTO CREDITI E INVESTIMENTI FINANZIARI	
75	IV.	RIMBORSO DI CREDITI ED ALIENAZIONE DI QUOTE IN CAPITALE (751+752)	27.000
751		VENDITA DI QUOTE IN CAPITALE	15.000
752		RICAVATO IN SEGUITO A PRIVATIZZAZIONE	12.000
44	V.	CONCESSIONE DI PRESTITI ED AUMENTO DI QUOTE IN CAPITALE (440+441)	0
	VI.	PRESTITI CONTRATTI MENO QUELLI CONCESSI E MUTAMENTI DELLE QUOTE IN CAPITALE (IV. – V.)	27.000
	C.	CONTO FINANZIARIO	
50	VII.	INDEBITAMENTO (500)	0
500		INDEBITAMENTO NAZIONALE	0
55	VIII.	RIMBORSI DEI DEBITI (550)	2.302.668
550		RIMBORSI DEI DEBITI ASSUNTI IN AMBITO NAZIONALE	2.302.668
	IX.	INCREMENTO (RIDUZIONE) DEI FONDI DI CASSA (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)**	567.646
	X.	INDEBITAMENTO NETTO (VII.-VIII.)	-2.302.668
	XI.	FINANZIAMENTO NETTO (VI.+VII.-VIII.-IX.)=III.*	-2.843.314
	XII.	DISPONIBILITÀ DEI FONDI SUI CONTI AL 31. 12. 2014	7.616.067

Articolo 3

L'elaborazione più dettagliata della ripartizione dei fondi di bilancio è oggetto di una parte separata, che costituisce parte integrante del bilancio, costituita dai piani finanziari dei diretti fruitori del bilancio.

I detti piani finanziari sono strutturati come segue: settori di utilizzo del bilancio, principali programmi e sottoprogrammi prescritti dalla ripartizione programmatica delle spese del bilancio di previsione comunali.

Il sottoprogramma è suddiviso in capitolati di spesa, i quali a loro volta sono segmentati in conti di spesa, stabiliti dal piano di conti.

Il piano dei programmi di sviluppo è costituito dai progetti d'investimento e dalle attività attinenti agli aiuti di stato nei prossimi quattro anni.

Articolo 4

Si ritengono fondi finalizzati ai sensi del presente decreto le entrate dalla permuta del patrimonio materiale comunale, quelle ottenute dalle tasse sul rischio incendio, di inquinamento delle acque e dell'ambiente in seguito allo smaltimento dei rifiuti. Fanno parte delle entrate finalizzate ai sensi del presente decreto tutte le entrate delle comunità locali non rientranti tra i fondi trasferiti dal bilancio comunale ed inseriti nel piano finanziario della comunità locale, nel rispetto di quanto previsto dalla vigente normativa.

Rientrano tra i fondi finalizzati anche le entrate d'altri enti finanziari pubblici, come pure i contributi delle persone fisiche o giuridiche, destinati al cofinanziamento degli investimenti o d'altri progetti, le donazioni provenienti dall'UE e da altre istituzioni internazionali.

I fondi raccolti tramite riscossione della quota attinente le opere d'urbanizzazione primaria sono destinati alla costruzione di tali opere.

Se dopo l'approvazione del bilancio sopraggiunge il versamento di un'entrata finalizzata, che richiede la corrispondente uscita, la quale, però, non è riportata nel bilancio o lo è solo in parte, le uscite del piano finanziario del fruitore diretto e conseguentemente del bilancio subiscono la maggiorazione equivalente all'eccedente delle entrate rilevate inizialmente.

Nel caso in cui il bilancio di competenza preveda delle entrate superiori a quelle effettivamente riscosse, l'impegno di spesa non deve superare gli importi riscossi ovvero quelli disponibili.

I residui attivi del bilancio sono oggetto del cumulo nell'anno successivo e vengono spesi per le finalità ovvero progetti per i quali erano stati destinati.

Articolo 5

I fondi di bilancio possono essere impegnati esclusivamente per le finalità definite nello stesso.

I fruitori del bilancio hanno l'obbligo di destinare i fondi unicamente per le finalità definite nella parte separata del bilancio e nel piano finanziario dei programmi di sviluppo.

I fruitori non devono assumere a carico del bilancio comunale impegni di spesa che superano i mezzi già stanziati allo scopo dal bilancio comunale.

Articolo 6

Il singolo impegno di spesa a carico del bilancio, è ammesso unicamente a condizione che siano soddisfatti i requisiti previsti dalla legge e dal presente decreto. Nell'attingere ai fondi di bilancio, i fruitori sono tenuti a rispettare le disposizioni della legge sugli appalti pubblici.

Articolo 7

Della redistribuzione dei diritti d'utilizzo, previsti nella parte separata del bilancio di previsione, riferita al diretto fruitore – organi e amministrazione comunale – decide il sindaco. Della redistribuzione dei diritti d'utilizzo, previsti dal piano finanziario della comunità locale, decide il consiglio della medesima oppure il suo presidente se investito di tale potere dal consiglio stesso.

La redistribuzione dello stanziamento per la singola voce del bilancio è possibile a condizione che venga operata una diminuzione di spesa di un'altra voce, nel piano finanziario del fruitore diretto del bilancio ovvero del progetto contenuto nel piano dei programmi di sviluppo.

A prescindere della disposizione di cui al comma precedente, non sono ammesse redistribuzioni degli stanziamenti destinati agli investimenti a favore di quelli destinati alle spese correnti.

Nel corso dell'esecuzione del bilancio di previsione del Comune città di Capodistria è ammessa l'apertura di un nuovo capitolo ovvero l'integrazione dello stanziamento ove durante la compilazione del bilancio non era possibile prevedere il destinatario dei fondi di bilancio ossia il modo d'esecuzione del singolo compito. Il nuovo capitolo si apre nell'ambito dello stanziamento già previsto ed entro i limiti dei fondi destinati al singolo fruitore diretto del bilancio.

Se durante l'attuazione del bilancio si accerta che le singole voci, contenute nella parte separata del bilancio ed inserite a livello di conto, comprendano oltre ai conti di tale sotto capitolo anche altri conti, si procede, ai fini di stanziamento dei fondi per finalità funzionali e voci, alla presentazione dei capitoli A, B e C in conformità del regolamento sul piano contabile unitario per il bilancio, i fruitori di bilancio ed altre persone di diritto pubblico; nello stesso tempo si garantisce la classificazione delle voci di bilancio in armonia col bilancio di previsione e la rispettiva struttura, approvati nella parte specifica del medesimo.

Articolo 8

A prescindere dalle disposizioni di cui all'articolo 5 del presente decreto, è ammessa a carico del bilancio l'assunzione degli obblighi derivanti da contratti rimborsabili negli anni a venire, riguardo al singolo impegno o investimento, sempre che tale finalità sia stata prevista nel bilancio dell'anno in corso.

Gli impegni di spesa complessivi così assunti, assolti negli anni successivi a titolo di spesa e trasferimento d'investimento, non devono superare il 25% dei rispettivi impegni di spesa previsti nel piano finanziario del fruitore diretto ovvero il 50% dell'impegno di spesa del singolo investimento o progetto definito nel piano di sviluppo per l'anno in corso.

In caso d'investimenti la cui attuazione superi l'impegno consentito nel bilancio in corso, tenendo conto del limite posto all'anticipazione d'impegno nel bilancio dell'anno successivo di cui al comma precedente, è ammesso il bando di concorso per l'assegnazione del pubblico appalto entro i limiti del succitato programma d'investimento, approvato dal consiglio comunale. Il fruitore di bilancio può pertanto impegnare il bilancio preventivo degli anni successivi, relativamente al singolo progetto d'investimento, fino alla concorrenza dei fondi previsti per i programmi di sviluppo pianificati, sempre che il detto investimento sia stato inserito nel bilancio di previsione per l'anno in corso.

Gli impegni di spesa complessivi che richiederanno la liquidazione negli anni successivi e si riferiscono all'acquisto di beni e servizi ovvero a trasferimenti correnti, non devono superare il 15% dello stanziamento previsto dalla singola voce del piano finanziario approvato del fruitore diretto in ambito della finalità stabilita.

Eccettuando le disposizioni precedenti del presente articolo, il fruitore diretto del bilancio può stipulare contratti pluriennali per:

1. l'affitto degli immobili e delle attrezzature, l'erogazione dell'energia elettrica, la fornitura del servizio telefonico, l'approvvigionamento d'acqua potabile, lo smaltimento delle acque reflue e dei rifiuti, dei servizi informatici e di altri servizi necessari all'attività operativa delle singole utenze;

2. contratti che prevedono il cofinanziamento con l'utilizzo di fondi finalizzati.

Gli impegni di cui ai commi precedenti, che saranno liquidati negli anni a venire, hanno carattere prioritario nei confronti dell'esercizio al quale si riferiscono.

Articolo 9

Se durante l'anno, le attribuzioni o le competenze del singolo fruitore di bilancio subiscano notevoli cambiamenti, si procede all'adeguamento degli stanziamenti inizialmente previsti, operando la necessaria redistribuzione in ambito al bilancio approvato, ed alla rispettiva registrazione in armonia con la vigente normativa.

I diretti fruitori del bilancio possono accordarsi reciprocamente in merito all'attuazione di compiti tecnici ed amministrativi in ambito all'amministrazione comunale oppure con altro fruitore diretto del bilancio, se tale soluzione contribuisce a una maggiore razionalizzazione d'uso dei fondi di bilancio.

Articolo 10

I singoli fruitori del bilancio attingono ai fondi in base ad un contratto ed in conformità della normativa disciplinante il singolo settore, come pure in armonia con i programmi di lavoro dei vari erogatori di servizi pubblici.

Altri fruitori dei fondi di bilancio sono le persone fisiche o giuridiche che attingono a tali fondi in base a contratto, delibera o decisione. L'impegno dei fondi a carico del bilancio ed il cofinanziamento dei vari fruitori riguardo al singolo compito non espressamente regolato da apposita normativa, avviene in seguito al pubblico concorso ovvero secondo i criteri stabiliti dal sindaco.

Il sindaco determina il valore dei programmi degli esecutori di pubblici servizi, che non sono indiretti fruitori del bilancio, entro 30 giorni dall'approvazione del bilancio assegnando tali programmi tramite apposito contratto.

Articolo 11

Il programma temporale di attuazione degli investimenti, definiti nel piano finanziario del singolo diretto fruitore, viene adeguata alle entrate disponibili e nel rispetto dei relativi stanziamenti.

La decisione in materia di spese d'investimento, definite nel piano finanziario del diretto fruitore – organi e amministrazioni comunali, spetta al sindaco, in ambito al programma di sviluppo annuale. A tale riguardo, il sindaco ha altresì la facoltà di apportare modifiche ed integrazioni anche al programma annuale di sviluppo riguardo ai progetti già inseriti nel medesimo. Il sindaco può inserire un nuovo progetto nel programma annuale di sviluppo purché la documentazione d'investimento sia approvata dal consiglio comunale, oppure nei casi in cui si tratti di onorare gli impegni contrattuali assunti negli anni passati.

La decisione in materia di spese d'investimento, definite nel piano finanziario del diretto fruitore – comunità locale, spetta al consiglio della medesima ovvero al suo presidente se investito di tali poteri dal consiglio stesso.

Articolo 12

I fondi ricavati dalla vendita o permuta del patrimonio reale del comune, come pure gli indennizzi a titolo di garanzia del medesimo, sono spesi esclusivamente per la manutenzione ovvero per l'acquisizione di tale patrimonio.

Articolo 13

Nel caso in cui le spese di riscossione sarebbero sproporzionate all'importo del debito, il Sindaco può cancellare tale debito fino all'importo di Euro 1.000.

I debiti secondo questo articolo, in conformità al IV comma dell'articolo 77 della Legge sulle finanze pubbliche, non vengono considerati debiti verso il comune le tasse obbligatorie.

Articolo 14

È competenza del Sindaco decidere in merito alle seguenti questioni:

- in caso di irregolarità nelle entrate, in merito all'assunzione di prestiti a breve termine, non eccedenti, tuttavia, il 5% dell'intero ammontare del bilancio approvato;
- la sospensione temporanea dell'esecuzione del bilancio, in armonia con i termini di legge.

Articolo 15

L'accantonamento dei fondi di riserva obbligatori avviene, di regola, mensilmente, dalle entrate correnti di bilancio, fino alla concorrenza stabilita nel medesimo, e va a costituire il fondo di riserva del bilancio in ambito al rispettivo conto tesoro.

Il sindaco, su proposta dell'organo amministrativo comunale decide dell'utilizzo dei fondi accantonati e costituenti la riserva di bilancio, fino a un tetto massimo di Euro 42.000 nei singoli casi. Il sindaco informa per iscritto il consiglio comunale dell'uso dei fondi di cui sopra. In altri casi di prelievo dal fondo di riserva, che superino l'ammontare sopra citato, decide il consiglio comunale con particolare decreto.

Articolo 16

I fruitori indiretti del bilancio hanno l'obbligo di sottoporre agli organi competenti dell'amministrazione comunale il proprio programma di lavoro ed il piano finanziario per l'anno 2015, oltre alle relazioni sull'attuazione dei rispettivi programmi e sulle spese ripartite per finalità, realizzate nell'anno precedente in ottemperanza della classificazione economica dei flussi finanziari pubblici. Entro 30 giorni dall'entrata in vigore del decreto sul bilancio di previsione, i fruitori indiretti del bilancio provvedono ad adeguare i propri piani finanziari al bilancio approvato.

I fruitori indiretti del bilancio hanno l'obbligo di fornire altri dati necessari all'analisi della rispettiva gestione, richiesti dal Sindaco, dal comitato di controllo e dall'organo amministrativo preposto alle finanze.

Articolo 17

I negozi giuridici sottoscritti della singola comunità locale e che impegnano una spesa complessiva superiore a Euro 42.000, possono essere stipulati solamente previo consenso del sindaco, pena la loro nullità. Il consenso del sindaco non si richiede per i negozi giuridici ai quali il comune aderisce come cofinanziatore.

Articolo 18

Della legalità e della giusta imputazione dei fondi del bilancio assegnati al singolo fruitore ovvero beneficiario di tali fondi, risponde il dirigente dell'organo, ente, fondo pubblico o associazione, oppure l'organo amministrativo del fruitore.

Articolo 19

Dell'esecuzione del bilancio risponde il Sindaco. Egli può conferire deleghe anche ad altre persone.

Dell'esecuzione del piano finanziario della comunità locale risponde il consiglio della comunità medesima oppure il suo presidente se investito di tali poteri dal consiglio stesso.

Articolo 20

Il presente decreto assume efficacia il giorno successivo alla sua pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della Repubblica di Slovenia.

Il bilancio approvato ed il piano dei programmi di sviluppo sono pubblicati sul sito web del Comune città di Capodistria.

N. 410-77/2015

Capodistria, 22 dicembre 2015

Il sindaco
Comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

4125. Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Mestni občini Koper

Na podlagi 180. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/2000, 30/2001 in 29/2003 ter Uradni list RS, št. 90/05, 67/06 in 39/08)

**RAZGLAŠAM
ODLOK****o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča
v Mestni občini Koper**

Št. 422-219/2015

Koper, dne 22. decembra 2015

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Na podlagi 218., 218.a do 218.d člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – ZGO-1-UPB1, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – Odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – Odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 110/13 in 19/15), 179. in 180. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr., 58/03 – ZZK-1, 33/07 – ZPNačrt, 108/09 – ZGO-1C in 80/10 – ZUPUDPP), 61. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr., 33/89, Uradni list RS, št. 24/92, 29/95 – ZPDF, 44/97 – SZS in 101/13 – ZDavNepr), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLS-UPB2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – ZP-1-UPB8, 21/13, 111/13, 74/14 – Odl. US in 92/14 – Odl. US) in 27. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01, 29/03 in Uradni list RS, št. 90/05, 67/06 in 39/08) je Občinski svet Mestne občine Koper na seji dne 22. decembra 2015 sprejel

ODLOK**o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča
v Mestni občini Koper****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

V Mestni občini Koper se za uporabo stavbnega zemljišča na območjih in pod pogoji, ki jih določa ta odlok, plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju: nadomestilo).

2. člen

Nadomestilo se plačuje za zazidano in nezazidano stavbno zemljišče.

Za zazidana stavbna zemljišča se štejejo tista zemljišča, na katerih so gradbene parcele z zgrajenimi stavbami in gradbenimi inženirskimi objekti, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tista zemljišča, na katerih se je na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja začelo z gradnjo stavb in gradbeno inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture. Če določena stavba gradbene parcele še nima določene, se do njene določitve za zazidano stavbno zemljišče šteje tisti del površine zemljiške parcele, na kateri stoji takšna stavba (fundus), pomnožena s faktorjem 1,5, preostali del površine takšne zemljiške parcele pa se šteje za nezazidano stavbno zemljišče.

Za nezazidana stavbna zemljišča se štejejo tista zemljišča, za katere je z izvedbenim prostorskim aktom določeno, da je na njih dopustna gradnja objektov oziroma stanovanjskih in poslovnih stavb, ki niso namenjene za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave in da je na njih dopustna gradnja gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tudi niso namenjeni za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave.

Za poslovne površine po tem odloku se štejejo tudi nepokrita skladišča, interna parkirišča in javna parkirišča trajnej-

šega značaja, za katere se plačuje parkirna ali najemnina, delavnice na prostem, tržnice, kioski, gostinski vrtovi, sejmišča, kampi, teniška igrišča, odprti bazeni in kopališča ter vse odprte športno-rekreativne površine namenjene pridobitni dejavnosti, kamnolomi ter peskokopi, bazne postaje mobilne telefonije, marine, pristanišča in pristaniške naprave, mandračji in druge manipulativne površine ter vsi ostali infrastrukturni objekti, ki po predpisih niso objekti gospodarske javne infrastrukture ter vse preostale poslovne površine, katere v zemljiškem katastru niso zavedene kot zelenice in se jih točkuje po vrsti rabe oziroma namembnosti, kot to določa odlok. Sem ne spadajo objekti, ki imajo značaj mestne opreme.

Javna infrastruktura so objekti in omrežja, ki so neposredno namenjeni izvajanju gospodarskih javnih služb na področju komunalnega in vodnega gospodarstva, varstva okolja, energetike, prometa in zvez ter drugi objekti, če je tako določeno z zakonom.

Javna infrastruktura so tudi komunalni objekti, katerih uporaba je pod enakimi pogoji namenjena vsem, kot so ulice, tržnice, igrišča, parkirišča, pokopališča, parki, zelenice, rekreacijske površine ter ostale javne površine.

Objekt gospodarske javne infrastrukture je tisti gradbeni inženirski objekt, ki tvori omrežje, ki služi določeni vrsti gospodarske javne službe državnega ali lokalnega pomena ali tvori omrežje, ki je v javno korist.

II. OBMOČJA, KJER SE PLAČUJE NADOMESTILO**3. člen**

Območja stavbnih zemljišč, na katerih se plačuje nadomestilo, so določena po kriterijih, ki upoštevajo lokacijske in druge prednosti posameznih stavbnih zemljišč:

- gostota javnih funkcij in poslovnih dejavnosti,
  - izkoriščenost območja,
  - degradacija urbanega območja,
  - dostopnost z javnimi prometnimi sredstvi,
  - splošna opremljenost z infrastrukturo,
  - ustrezna namenska raba po prostorskem dokumentu,
  - konfiguracija terena ter
  - strategija razvoja posameznih območij.
- Območja iz prvega odstavka tega člena so:

I. Območje

Območje starega mestnega jedra Kopra.

II. Območje

Obalni pas od izliva reke Rižane do občinske meje z občino Izola, kar zajema območje izliva reke Rižane, Severne obvoznice, Marine Koper, Mestnega kopališča, stavbe v starem mestnem jedru s frontno linijo od Mestnega kopališča do Hotela Koper, stara Smedelska vpadnica, hotel Žusterna s kopališčem ter obalni pas do občinske meje z občino Izola.

III. Območje

Območje naselij oziroma delov naselij Barizoni, Kolomban, Hrvatini pod slemensko cesto, Na Baredih, Pri Biščaku, Moretini, Forteca, Valmarin v naselju Sp. Škofij, Zgornjih Škofij, priobalni pas od bolnice Izola, Žusterne, Za gradom, Markovca, Smedele, del naselja Koper od mestnega pokopališča do Bertokov, strnjene naselja Bertoki nad avtocesto ter naselja Prade.

IV. Območje

Stavbna zemljišča ob starem mestnem jedru Kopra, območja centralnih in proizvodno poslovnih dejavnosti ter območja mešane urbane rabe, in sicer:

Območje IV/A – Primestni del mesta Koper
 Območje IV/B – Primestna območja centralnih dejavnosti
 Območje IV/C – Pristanišče južni del s tovorno postajo

Sermin

Območje IV/D – Območje za energetiko in komunalno

Sermin

Območje IV/E – Naravni rezervat Škocjanski zatok.

V. Območje

Stavbna zemljišča s strnjeno pozidavo v razvojno pomembnejših lokalnih središčih ter primestnih predelih Kopra: preostali del naselja Sp. Škofije in strnjeni deli naselij Dekani, Pobegi, Čežarji, Šalara in Olmo.

VI. Območje

Pretežno zazidana stavbna zemljišča v strnjenih naseljih in lokalnih središčih: Gažon, Šmarje, Pomjan, Marezige, Sv. Anton ter območje Manžana, Kampela, Vanganela in Bošamarina.

VII. Območje

Pretežno zazidana stavbna zemljišča izven strnjenih naselij in lokalnih središč.

VIII. Območje

Lokalna naselja s pretežno zazidanimi stavbnimi zemljišči.

IX. Območje

Manjša lokalna naselja z redkeje zazidanimi stavbnimi zemljišči.

X. Območje

Območje obrtno industrijske cone na Serminu.

4. člen

Podrobnejše meje območij iz prejšnjega člena, na katerih se za uporabo stavbnega zemljišča plačuje nadomestilo, so razvidna iz grafičnih prilog, ki so sestavni del tega odloka.

Grafični prikazi območij po prvem odstavku tega člena so na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za nadomestilo.

III. MERILA ZA DOLOČITEV VIŠINE NADOMESTILA

5. člen

Za določitev višine nadomestila se upoštevajo naslednja merila:

1. opremljenost stavbnega zemljišča s komunalnimi in drugimi objekti in napravami ter možnost priključitve na te objekte in naprave,
2. lega in namembnost ter smotrna izkoriščenost stavbnega zemljišča,
3. izjemne ugodnosti v zvezi s pridobivanjem dohodka ter
4. merila za oprostitev plačevanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

6. člen

Opremljenost stavbnega zemljišča s komunalno infrastrukturo individualne ter kolektivne rabe ter možnost priključitve se ovrednoti z naslednjim številom točk:

Naziv infrastrukture	Zgradbe ter stavbna zemljišča v skupinah					
	a,b	c	d	e	f	g
1. Opremljenost s cestami						
a. makadamska utrditev cestišča (javna pot odmaknjena več kot 25 m od roba parc. do asfaltirane utrditve cestišča)	5	10	15	15	20	20
b. asfaltirana utrditev cestišča	10	15	20	20	25	25
c. asfaltirana utrd. cestišč z vsaj enim hodnikom za pešce (oddaljenost do 70 m od osi cestišča)	15	20	25	25	30	30
d. sodobno urejene prometnice z robniki, obojestranskim hodnikom za pešce, zelenimi ločitvenimi pasovi oziroma drevoredi (oddaljenost do 70 m od osi cestišča)	20	25	30	30	35	35
2. Opremljenost z javno razsvetljavo						
a. urejena javna razsvetljava v kabelski ali podometni izvedbi (oddaljenost od svetila do 100 m)	35	40	45	50	55	55
b. urejena javna razsvetljava v prostozračni izvedbi (oddaljenost od svetila do 100 m)	25	30	35	40	45	45
c. delno urejena javna rasvetljava v kabelski in prostozračni izvedbi (oddaljenost od svetila do 200 m)	15	20	15	30	35	35
3. Opremljenost s parkirišči						
a. možno parkiranje ob vozišču	15	10	5	15	10	5
b. posebej urejena parkirišča (v oddaljenosti do 200 m)	40	25	10	40	25	10
4. Opremljenost z zelenimi površinami						
a. urejene zelenice z nasadi in grmičevjem (v oddaljenosti do 200 m)	25	15	5	25	15	15
5. Opremljenost z rekreacijskimi površinami						
a. urejeni športno rekreacijski objekti (v oddaljenosti do 2000 m)	15	10	5	15	10	5
b. urejeni športno rekreacijski objekti v neposredni bližini (v oddaljenosti do 200 m)	25	15	5	25	15	5

Naziv infrastrukture	Zgradbe ter stavbna zemljišča v skupinah					
6. Opremljenost z javnim potniškim prometom						
a. bližina postajališča za mestni promet (v oddaljenosti do 200 m)	15	20	25	25	30	30
b. bližina postajališča za primestni in medkrajevni promet (v oddaljenosti do 200 m)	15	20	25	25	30	30
7. Opremljenost s fekalno kanalizacijo	15	25	30	35	40	40
8. Opremljenost z meteorno kanalizacijo	15	25	30	35	40	40
9. Opremljenost z vodovodom	15	20	25	25	35	35
10. Opremljenost s hidrantno mrežo (oddaljenost 150 m od hidranta)	15	20	25	25	35	35
11. Opremljenost z elektriko						
a. elektroenergetsko omrežje v kabelski ali podometni izvedbi	15	20	25	25	20	20
b. elektroenergetsko omrežje v prostozračni izvedbi	10	15	20	20	25	25
12. Opremljenost s telekomunikacijskim omrežjem	15	20	25	25	30	30
13. Opremljenost s toplovodnim omrežjem	20	25	30	30	35	35
14. Opremljenost s plinovodom						
a. dimenzioniranim za kuhanje	20	25	30	30	35	35
b. dimenzioniranim za kuhanje in ogrevanje	25	30	35	35	40	40

Za kolektivno komunalno infrastrukturo v točkah 1.c., 1.d., 2., 3., 4., 5., 6., 8. in 10. se v postopku odmere nadomestila določa obseg vplivnega območja posamezne opremljenosti v skladu z določenimi kriteriji in merili iz navedenih točk.

Za opremljenost v točkah 1a., 7., 9., 11., 12., 13. in 14. se ugotavlja dejanska priključitev.

Za opremljenost v točkah 7., 9. in 11. se ugotavlja še možnost priključitve po kriterijih in merilih iz tretjega odstavka 13. člena.

Za določitev opremljenosti garaž izven objekta, parkirišč iz 2. člena odloka in parkirnih mest v garažnih hišah se uporabljajo kriteriji in merila iz 1., 2., 9. in 11. točke naziva infrastrukture.

Grafični prikazi opremljenosti stavbnega zemljišča s komunalnimi in drugimi napravami so izdelani na grafičnih prilogah in so sestavni del tega odloka.

Grafične priloge in računalniški prikaz komunalne in druge opremljenosti so na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za nadomestilo.

7. člen

Zgradbe klasificirane po vrstah ter stavbna zemljišča na območjih iz 3. člena, se uvrstijo v naslednje skupine:

a) Stavbna zemljišča stanovanjsko zgodovinskih stavb v varovanih območjih ter spomeniki in zgodovinske stavbe izven območij. Območje zajema staro mestno jedro Kopra ter objekte definirane v skladu z Odlokom o razglasitvi posameznih nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov v Občini Koper (Uradne objave, št. 1/93 in Uradni list RS, št. 57/05 ter 66/10) in z Odlokom o razglasitvi historičnega mestnega jedra Kopra za kulturni spomenik lokalnega pomena (Uradni list RS, št. 98/07).

b) Stavbna zemljišča stanovanjskih stavb ter njihovih pripadajočih deležev in objektov: enostanovanjska stavba, dvostanovanjska stavba, nizkoetažna večstanovanjska stavba, visokoetažna večstanovanjska stavba.

c) Stavbna zemljišča industrijskih stavb in skladišč ter njihovih pripadajočih delov stavb – objekti pridelovalne ter predelovalne industrije: lahka predelovalna industrija (električni ter elektronski artikli, pohištvo, tekstil in druge delavnice), težka predelovalna industrija (transportna oprema, predelava jekla, montažni obrati, tovarne ter proizvodne delavnice), živilsko pridelovalna ter predelovalna industri-

ja (predelovalna in distribucijska industrija), skladišča ter skladiščno manipulacijske površine (skladišče, distribucijsko skladišče, nepokrita skladiščna površina, silosi za žito, cement ter preostalo posušeno blago, hladilnice ter druga specializirana skladišča), kmetijske stavbe in shrambe (hlev, konjušnica, kokošnjak, garaža, hangar, klet, rastlinjak), kemični ter naftno predelovalni obrati, rudniki ter naprave za eksploatacijo naravnih bogastev.

d) Stavbna zemljišča stavb za trgovino na debelo in drobno ter njihovi pripadajoči deli stavb: maloprodaja potrošniškega blaga (trgovina z živili, gospodinjski izdelki, pisarniški material, izdelki za šport in prosti čas, tekstil), trgovina na debelo ter komercialno industrijska maloprodaja (trgovina na debelo z živili, potrošniško blago, komercialno blago, industrijsko blago), osebne storitve (frizerski salon, negovalno lepotilni salon, okulist ter ostale zasebne zdravstvene storitve), živilske usluge (trgovina, vokalna prodajalna), avtomobilske usluge (bencinski servisi, avtomobilski saloni in servisi, servisna garaža, avto odpad, parkirna garaža oziroma prostor).

e) Stavbna zemljišča turistično gostinskih stavb ali delov stavb in objektov ter njihovi pripadajoči deli stavb: hotelske stavbe (hoteli, moteli, gostilne, penzioni, apartmaji, kazino), stavbe za kratkotrajno namestitvev (počitniški domovi in bungalovi) ter stavbe za nudenje gostinskih uslug (restavracije, bari ter objekti za nudenje hitre prehrane).

f) Stavbna zemljišča poslovnih stavb ali delov stavb ter poslovnih objektov: poslovne pisarne (računovodsko-finančne pisarne, svetovalne ter ostale pisarne za izvajanje poslovnih dejavnosti), pisarne za servisiranje potrošnikov (potovalne ter telekomunikacijske in ostale storitve), pisarne korporacijskih podjetij ter upravne stavbe (pisarne lokalne ter krajevne skupnosti, državno upravne pisarne, sodišča, parlament).

g) Stavbna zemljišča javnih stavb: stavbe za razvedrilo (gledališče, muzeji in knjižnice) izobraževalno raziskovalne ustanove, bolnice ter zdravstveni domovi, družbena prebivališča (dom za ostarele, študentski dom, dom za brezdomce in sirotišnica) ter športno rekreacijske stavbe.

h) Stavbna zemljišča vojaških in sakralnih stavb in objektov ter stavb ambasad in diplomatskih predstavništav.

Glede na lego in namembnost se stavbe oziroma objekti in stavbna zemljišča točkujejo z naslednjim številom točk:

NAMEMBNOST	OBMOČJA													
	I	II	III	IV					V	VI	VII	VIII	IX	X
				a	b	c	d	e						
a) Zgodovinske stavbe:	5	50	40	30	30	500	500	500	25	20	15	10	5	500
b) Stanovanjske stavbe:	10	100	80	60	60	500	500	500	50	40	30	20	10	500
c) Industrijske stavbe in skladišča:	500	500	400	350	350	400	400	500	300	200	100	50	20	15
d) Stavbe za trgovino na debelo in drobno:	50	450	430	480	480	450	480	400	330	250	150	100	50	250
e) Turistično gostinske stavbe:	10	500	450	400	400	400	400	300	300	200	100	50	25	250
f) Poslovne stavbe:	10	500	400	300	300	400	500	200	200	100	50	30	15	400
g) Javne stavbe:	10	500	400	300	300	300	500	100	200	100	50	30	15	500

8. člen

Nivo vzdrževanja stavbe, pripadajočih delov stavbe in objektov ter njihove okolice se točkuje s sledečo višino točk:

NIVO VZDRŽEVANJA	OBMOČJA										
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	
Neprimerni nivo vzdrževanja okolice stavbe ali objekta	500	450	300	250	200	150	100	50	30	250	
Neprimerni nivo vzdrževanja stavbe ali objekta	500	450	300	250	200	150	100	50	30	250	
Neprimerni nivo vzdrževanja nezazidanih stavbnih zemljišč	500	450	300	250	200	150	100	50	30	250	

Za primeren nivo vzdrževanja se šteje, da je stavba, njen pripadajoči del stavbe oziroma objekt in okolica primerno vzdrževan, kolikor je njegov zunanji izgled urejen z neodpadajočim ometom ter vzdrževanimi vrati in okni ter vzdrževano in urejeno okolico.

Za neprimeren nivo vzdrževanja se šteje, da je stavba, njen pripadajoči del stavbe oziroma objekt in okolica neprimerno vzdrževan, kolikor je njegov zunanji izgled neurejen z odpadajočim in nevdzdrževanim ometom, propadajočimi in nevdzdrževanimi vrati in okni ali poškodovano streho ter nevdzdrževano in nečisto okolico.

Za odpadajoči in nevdzdrževani omet se smatra vidnejša posamezna globinska poškodba fasade, površinsko manjkajoča ali poškodovana fasada v površini večji od 0,5 m²

ter površinsko odpadajoča barva fasade v površini večji od 3 m².

Za neprimeren nivo vzdrževanja nezazidanih stavbnih zemljišč se šteje, da je zemljišče neprimerno vzdrževano, če se na tem zemljišču nahajajo porušene ali razpadajoče ograje oziroma zidovi, zaraščeno zemljišče ali drevesa z robidovjem ali drugim rastlinjem, razmetane smeti ali posamezni kosovni odpadki po zemljišču in podobno.

9. člen

Nekoriščenje stanovanjskih stavb ter neobratovanje nestanovanjskih stavb in objektov se točkuje s sledečo višino točk:

TIP OBJEKTA	OBMOČJA										
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	
a) Nestanovanjske stavbe in objekti	500	450	300	250	200	150	100	50	30	500	
b) Stanovanjske stavbe in objekti	500	450	300	250	200	150	100	50	30	500	

Za koriščenje stanovanjske stavbe se šteje, kolikor je na stanovanjsko stavbo ali objekt za bivanje stalno ali začasno prijavljena fizična oseba.

Za koriščenje nestanovanjske stavbe ali objektov se šteje kolikor stavba ali objekt dnevno ali sezonsko obratuje oziroma kolikor je v objektu prijavljen sedež izvajanja gospodarske dejavnosti.

10. člen

Degradacija urbanega okolja se določa s sledečim številom točk:

	Oddaljenost od cestnega ali železniškega telesa		
	Do 30 m	Od 30 m do 50 m	Nad 50 m
1.) Cestna infrastruktura			
a.) Avtocesta oziroma hitra cesta	-50	-30	0
c.) Glavna cesta I reda	-40	-25	0
d.) Glavna cesta II. Reda	-30	-15	0
	Do 50 m	Od 50 m do 100 m	Nad 100 m
2.) Železniška infrastruktura	-50	-30	0
	Oddaljenost od meje kompleksa		
	Do 200 m	Od 200 m do 500 m	Nad 500 m
3.) Industrijsko obrtni kompleks	-50	-30	0
4.) Pristaniška infrastruktura	-50	-30	0

Degradacijo urbanega okolja se določa in upošteva samo za stanovanjske objekte. V primeru, da je stavbno zemljišče na meji med conama, se takšno stavbno zemljišče uvršča v cono, ki je ugodnejša za zavezanca.

Grafična priloga in računalniški prikaz con sta na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za nadomestilo.

11. člen

Smotrna izkoriščenost zazidanega stavbnega zemljišča se meri s faktorjem izkoriščenosti zemljišča ter se točkuje z naslednjim številom točk:

SKUPINA	Število prebivalcev na hektar faktor izkoriščenosti zemljišča (FIZ)
1. skupina: pretežno enodružinska stanovanjska gradnja (prosto stoječe in strnjene vrstne hiše)	do 70 preb./ha faktor izkoriščenosti (FIZ) 0,2-0,4
2. skupina: strnjene nizi vrstnih hiš kompaktne strnjene zidave atrijskih hiš v kombinaciji z blokovno zazidavo nižjih gabaritov (P+2, P+3)	70-200 preb./ha, FIZ 0,4-0,6
3. skupina: pretežno blokovna zazidava gabaritov P+3, P+4 ter posamični objekti višjih gabaritov, ki so v manjšini	200-250 preb./ha, FIZ 0,6-0,8
4. skupina: pretežno objekti P+5 in višji	Nad 250 preb./ha, FIZ 0,8-1,0
5. skupina: Nestanovanjski objekti z zahtevno komunalno in drugo infrastrukturo	FIZ nad 1,0

SKUPINA	FIZ	OBMOČJA													
		I	II	III	IV					V	VI	VII	VIII	IX	X
					a	b	c	d	e						
1	0,2-0,4	4	20	35	35	35	35	35	35	20	12	0	0	0	0
2	0,4-0,6	3	15	25	25	25	40	25	25	10	10	0	0	0	0
3	0,6-0,8	2	10	15	18	18	60	18	18	8	5	0	0	0	0
4	0,8-1,0	1	5	8	10	10	85	10	10	5	3	0	0	0	0
5	nad 1,0	200	3	195	95	95	175	145	95	90	85	20	10	5	0

Grafični prikaz območij faktorja izkoriščenosti zemljišča je izdelan na grafični prilogi in je sestavni del tega odloka.

Grafični in računalniški prikaz območij faktorja izkoriščenosti zemljišča sta na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za nadomestilo.

12. člen

Pri stavbnem zemljišču nestanovanjskih stavb in objektov se za uporabo stavbnega zemljišča za A., B., in C območje upoštevajo izjemne ugodnosti v zvezi z možnostjo pridobivanja dohodka, ki je posledica izjemno ugodnih lokacij stavbnega zemljišča.

Izjemno ugodne lokacije so:

- Celotno obalno območje v Mestni občini Koper;
- Primestni del mesta Koper ter območje mednarodnih mejnih prehodov Škofije in Sočerga;

- Primestna območja centralnih dejavnosti;
- Območje obrtno industrijske cone na Serminu;
- Območje za energetiko in komunalo Sermin;
- Pristanišče južni del s tovorno postajo Sermin.

Pri navedenih ulicah, cestah, nabrežju in trgu so zajete obojestransko vse hišne številke, ki pripadajo posamezni ulici, cesti, nabrežju ali trgu.

Dodatne točke za vrednotenje nadomestila na izjemno ugodnih lokacijah se obračunajo za A B, in C. območje po sledeči tabeli:

VRSTA DEJAVNOSTI	A	B				C
		1	2	3	4	
c) Industrijske stavbe in skladišča:	1500	45	55	50	45	295
d) Stavbe za trgovino na debelo in drobno:	100	70	80	75	70	220
e) Turistično gostinske stavbe:	150	90	100	95	100	250
f) Poslovne stavbe:	200	130	150	140	210	270
g) Javne stavbe:	200	130	150	140	250	310

Določila 12. člena ne veljajo za objekte neprofitnih organizacij ter upravne stavbe (pisarne lokalne ter krajevne skupnosti, državno upravne pisarne, sodišča, parlament ...).

Grafični prikaz območij izjemne ugodnosti lokacije je izdelan na grafični prilogi in je sestavni del tega odloka.

Grafična priloga in računalniški prikaz območij izjemne ugodnosti lokacije sta na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za nadomestilo.

13. člen

Glede na razvojno stopnjo stavbnega zemljišča se za nezazidana stavbna zemljišča določena v 2. členu tega odloka, določa sledeče število točk:

RAZVOJNA STOPNJA STAVBNEGA ZEMLJIŠČA	OBMOČJA									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
a) Zemljiške parcele v območjih za katere je potrebno sprejeti prostorski akt	0	7	6	5	5	4	3	2	2	7
b) Zemljiške parcele za katere je bil sprejet občinski prostorski načrt ali prostorski ureditveni pogoji	0	14	12	10	9	8	5	3	4	14
c) Zemljiške parcele za katere je bil sprejet državni ali občinski prostorski izvedbeni načrt oziroma državni prostorski načrt ali občinski podrobni prostorski načrt	0	15	13	12	10	9	6	3	5	15

Ugotovitev razvojne stopnje stavbnega zemljišča izvede pristojen občinski organ.

IV. ZAVEZANCI PLAČILA

14. člen

Zavezanci plačila nadomestila so dejanski uporabniki zemljišč, stavbe ali dela stavbe in objekta (lastniki, najemniki, zakupnik, imetniki pravice uporabe ...).

Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča se obračunava ne glede na to ali je stavbno zemljišče v uporabi ali ne, pri čemer se pri obračunu nadomestila upošteva namembnost določena v skladu s prostorsko izvedbenimi akti.

Plačilna obveznost plačila nadomestila nastane takrat, ko je sklenjena pogodba o prodaji, najemu, zakupu ali služnosti.

V. OPROSTITEV PLAČILA NADOMESTILA

15. člen

Nadomestilo se ne plačuje v primerih, določenim z zakonom.

Zavezanci so lahko oproščeni plačila nadomestila za določen čas v naslednjih primerih:

- na zahtevo zavezanca, ki je kupil novo stanovanje kot posamezen del stavbe ali zgradil, dozidal ali nadzidal družinsko stanovanjsko hišo, če je v ceni stanovanja oziroma družinske stanovanjske hiše ali neposredno plačal stroške za urejanje stavbnega zemljišča po določbah zakona,
- če zavezanec prejema denarni dodatek po predpisih o socialnem varstvu,
- zaradi elementarnih in drugih nezdod.

O oprostitvi plačila nadomestila na podlagi zahtevka zavezanca v primerih iz drugega odstavka tega člena odloča župan Mestne občine Koper na predlog občinskega organa pristojnega za odmero nadomestila.

Stavbna zemljišča, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti krajevnih skupnosti in stavbna zemljišča namenjena javnim kopališčem so oproščena plačila nadomestila.

O oprostitvi ali olajšavi plačila nadomestila javnim zavodom, katerih ustanovitelj je Mestna občina Koper odloča, na predlog župana, občinski svet.

O morebitnih drugih oprostitvah plačila nadomestila odloča Občinski svet Mestne občine Koper na predlog župana.

Pri zgoraj navedenih primerih so zavezanci lahko oproščeni plačila nadomestila delno ali v celoti.

VI. DOLOČANJE VIŠINE NADOMESTILA

16. člen

Mesečna višina nadomestila po merilih iz 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. člena tega odloka se določi ločeno za zazidano ter nezazidano stavbno zemljišče, pri čemer se uporabljajo sledeče oznake:

$(OnusZ_{(NSTZ)})$	Odmera za nadomestilo za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča
$OnusZ_{(ZSTZ)}$	Odmera za nadomestilo za uporabo zazidanega stavbnega zemljišča
$VT_{(ZSTZ)}$	Višina točke za zazidano stavbno zemljišče
$VT_{(NZST)}$	Višina točke za nezazidano stavbno zemljišče
Št.To	Število točk, katere se sešteje iz tabel 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. in 13.
$PO_{(NSTZ)}$	Površina nezazidanega stavbnega zemljišča
$PO_{(Ob)}$	Površina stanovanjskega ali poslovnega objekta
$PO_{(GrPa)}$	Površina gradbene parcele

Mesečna višina nadomestila za zazidano stavbno zemljišče ($OnusZ_{(ZSTZ)}$) se določa tako, da se skupno število točk (Št.To) iz 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 12. člena tega odloka pomnoži z vrednostjo točke za zazidano stavbno zemljišče ($VT_{(ZSTZ)}$) in površino stanovanjskega ali poslovnega objekta ($PO_{(Ob)}$). Mesečni izračun nadomestila za uporabo zazidanega stavbega zemljišča se določa po sledeči enačbi:

$$OnusZ_{(ZSTZ)} = (\text{Št.To}) \times (VT_{(ZSTZ)}) \times (PO_{(Ob)})$$

Za stavbe katere vsebujejo objekte z različno dejavnostjo iz 7. točke tega odloka se za vsako dejavnost posebej izračuna število točk. Vse dokler pristojni občinski organ za nadomestilo ne evidentira podatke o površinah prostorov kateri se namenijo za turistično prenočitvene dejavnosti, se določa velikost za tako namenjene prostore v 10% velikosti celotne površine stanovanjskega objekta sobodajalca.

Mesečna višina nadomestila nezazidanega stavbnega zemljišča se določa tako, da se število točk (Št.To) iz 8. in 13. člena tega odloka pomnoži z zavezančev površino nezazidanega stavbnega zemljišča ($PO_{(NSTZ)}$) in z vrednostjo točke za izračun nadomestila za nezazidano stavbno zemljišče ($VT_{(NZST)}$), po enačbi:

$$OnusZ_{(NSTZ)} = \text{Št.To.} \times PO_{(NSTZ)} \times VT_{(NZST)}$$

Površino nezazidanega stavbnega zemljišča na katerem ni objekta ter je skladno s prostorskimi izvedbenimi akti na njem možna gradnja, se določa v skladu s sprejetimi izvedbenimi akti.

Za stavbe in objekte, za katere se ugotovi, da zaradi dotrajanosti niso primerni za uporabo (npr. ruševine), se odmera izvede po merilih za nezazidana stavbna zemljišča.

17. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila na območjih Mestne občine Koper določi občinski svet na predlog župana ter

je lahko različna za zazidano in nezazidano stavbno zemljišče. Višina točk za izračun nadomestila za leto 2016 je določena v poglavju prehodnih in končnih določb tega odloka, za odmero nadomestila od leta 2017 dalje se višine točk določajo s sklepom občinskega sveta.

Občinski svet Mestne občine Koper lahko v skladu z razvojnimi programi določa posamezna območja za odmero nadomestila.

Za objekte kateri so realizirani v skladu s prostorsko izvedbenim aktom, določena višina točke za nezazidano stavbno zemljišče preneha veljati s pridobitvijo pravnomočnega gradbenega dovoljenja, ter prične veljati vrednost točke za zazidano stavbno zemljišče v Mestni občini Koper.

18. člen

Za izračun nadomestila se uporabljajo uradni podatki in evidence.

Grafični prikazi, ki so sestavni del tega odloka, se uskladijo z uradnimi podatki in evidencami iz prejšnjega odstavka.

Občinski upravni organ pristojen za opravljanje strokovnih nalog v zvezi z nadomestilom, je dolžan zbirati in preverjati podatke in evidence iz prejšnjih odstavkov.

Zavezanec za nadomestilo je dolžan v roku 15 dneh od nastale spremembe, obvestiti pristojni občinski organ za opravljanje strokovnih nalog v zvezi z nadomestilom, glede novo nastale spremembe, ki vplivajo na odmero nadomestila.

V primeru, da pridobljeni podatki za odmero nadomestila, niso skladni z evidencami in registri podatkov, s katerimi razpolaga občinska uprava, se zaradi uskladitve podatkov za odmero opravi ogled na terenu. Če zavezanec po predhodnem pozivu, po dostavi podatkov za odmero, ne dovoli vstopa in ogleda nepremičnine, se izračun nadomestila opravi na podlagi ocene.

19. člen

Ministrstvo za finance, Finančna uprava Republike Slovenije, Davčni urad Koper zavezancem odmeri nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča na podlagi podatkov Mestne občine Koper.

Navedeni pristojni upravni organ izda zavezancem odločbe o odmeri nadomestila in določi zneske za pravne osebe in fizične osebe na podlagi vrednosti točke in meril za izračun nadomestila po tem odloku.

VII. DOLOČBA O PREKRŠKIH

20. člen

Z globo od 1.500,00 € do 5.000,00 € se kaznuje za prekršek pravna oseba ali zasebnik, če v prijavi izkaže neresnične podatke.

Z globo od 150,00 € do 500,00 € se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z globo od 150,00 € do 500,00 € se kaznuje tudi fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

21. člen

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka opravlja občinski inšpektorat.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

22. člen

Mesečna vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo zazidanega stavbnega zemljišča na območju Mestne občine Koper v letu 2016 znaša 0,00032986 €/m².

Mesečna vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča na območju Mestne občine Koper v letu 2016 znaša 0,00065973 €/m².

23. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Mestni občini Koper in Občini Ankaran (Uradne objave, št. 42/03 in Uradni list RS, št. 113/05 ter 97/14).

24. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. januarjem 2016.

Št. 422-219/2015

Koper, dne 22. decembra 2015

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Ai sensi dell'articolo 180 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino ufficiale, n. 40/00, 30/01 e 29/03 e la Gazzetta ufficiale della RS, n. 90/05, 67/06 e 39/08)

**PROMULGO
IL DECRETO**

**sull'indennizzo per l'uso del terreno edificabile
nel Comune città di Capodistria**

N. 422-219/2015

Capodistria, 22 dicembre 2015

Il Sindaco
Comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

Visti gli articoli 218, 218a fino a 18d della Legge sulla costruzione di fabbricati (Gazzetta ufficiale della RS, n.102/04 LCF-1Testo Unico1, 14/05 – rivisto, 92/05 – LSP-B, 93/05 – LCV, 111/05 Sentenza CC, 126/07, 108/09, 61/10 – Lminiere-1, 20/11 Sentenza CC, 57/12, 101/13 LTasBenilmm, 110/13 e 19/15), gli articoli 179 e 180 della Legge sulla pianificazione del territorio (Gazzetta uff. della RS, n. 110/02, 8/03 – rivisto, 58/03 – LRI, 33/07 LPT, 108/09 – LCE-1C e 80/10LCRARN), l'art. 61 della Legge sui terreni edificabili (Gazzetta uff. della RSS, n. 18/84, 32/85 – rivisto, 33/89, Gazzetta Uff. della RS, n. 24/92, Gazzetta Uff. della RS, n.29/95 – ZPDF, 44/97 – LTE e 101/13 LTasBenilmm.), l'art. 29 della Legge sull'autonomia locale (Gazzetta uff. della RS, n. 94/07 LAL -TU2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – LS e 14/15 LSC), l'art.17 della Legge sulle trasgressioni (Gazzetta Uff. della RS, n.29/11 – LT-1TU8, 21/13 111/13, 74/14 – Sentenza CC e 92/14 Sentenza CC) e l'Articolo 27 dello Statuto Comune città di Capodistria (bollettino uff. n. 40/00, 30/01 29/03 e Gazzetta Uff. della RS, n. 90/05, 67/06 e 39/08) il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria, nella seduta del 22 dicembre 2015 ha approvato il

DECRETO

**sull'indennizzo per l'uso del terreno edificabile
nel Comune città di Capodistria**

I. DISPOSIZIONI GENERALI

Articolo 1

Per l'utilizzo del terreno edificabile nel Comune città di Capodistria, nelle zone e alle condizioni stabilite dal presente decreto, vige l'obbligo di pagare un indennizzo (in seguito indennizzo).

Articolo 2

L'indennizzo va corrisposto per il terreno edificabile edificato e non edificato.

Si considerano terreni edificati, i terreni suddivisi in lotti sui quali sono costruiti edifici e strutture di ingegneria civile che non sono parte dell'infrastruttura pubblica economica e i terreni sui quali ha avuto inizio, in base alla concessione edilizia definitiva, la costruzione di edifici e strutture di ingegneria civile che non sono parte dell'infrastruttura pubblica economica. Nel caso in cui per l'edificio non sia stato ancora delimitato il lotto edificabile, si considera terreno edificato la superficie del lotto sul quale sorge l'edificio (fundus) moltiplicato per il coefficiente 1,5, la superficie restante è ritenuta lotto di terreno edificabile non edificato.

Sono lotti edificabili non edificati i terreni sui quali lo strumento urbanistico attuativo prevede la costruzione di edifici residenziali e commerciali non destinati ai bisogni della sanità, dell'assistenza sociale e dell'infanzia, della scuola, della cultura, della scienza, dello sport e della pubblica amministrazione e che su essi è permessa la costruzione di edifici e strutture di ingegneria civile che non sono edifici dell'infrastruttura pubblica economica e che non sono destinati a soddisfare i bisogni sanità, dell'assistenza sociale e dell'infanzia, della scuola, della cultura, della scienza, dello sport e della pubblica amministrazione.

Sono ritenute superfici adibite ad uso commerciale, ai sensi del presente decreto, anche i depositi all'aperto, i parcheggi interni, ed i parcheggi pubblici permanenti a pagamento o in affitto, le officine all'aperto, i mercati, i chioschi, i giardini dei ristoranti, le aree fieristiche, i campi da tennis, le piscine all'aperto e gli stabilimenti balneari, tutte le superfici all'aperto, adibite allo sport ed alla ricreazione dove si svolgono attività redditizie, le cave di pietra e di sabbia, le antenne per la telefonia mobile, i marina, i porti e le attrezzature portuali, i mardracchi e altre superfici di movimentazione nonché tutte le altre infrastrutture che secondo le prescrizioni non appartengono alle infrastrutture pubbliche economiche e tutte le altre superfici economiche che nel catasto terreni non sono segnate quali aree verdi e alle quali si attribuisce un punteggio in funzione della tipologia di utilizzo o di destinazione, come stabilito dal decreto. Questo non include gli oggetti che hanno carattere di arredo urbano.

Fanno parte dell'infrastruttura pubblica gli edifici e le reti direttamente finalizzate alla realizzazione di servizi pubblici economici nel settore del servizio pubblico comunale, della gestione delle acque, della tutela dell'ambiente, dell'energia, dei trasporti e delle comunicazioni e di altre strutture se così stabilito dalla legge.

Fanno parte dell'infrastruttura pubblica anche le vie cittadine, i mercati, i campi da gioco, i parcheggi, i cimiteri, i parchi, le aree del verde pubblico, le superfici ricreative e le altre superfici pubbliche la cui fruizione è destinata a tutti e alle stesse condizioni.

È ritenuto impianto dell'infrastruttura pubblica economica quell'impianto di ingegneria civile che concorre a formare la rete che serve a un determinato tipo di servizio pubblico economico di rilevanza nazionale o locale oppure che crea una rete di utilità pubblica.

II ZONE IN CUI SI PAGA L'INDENNIZZO

Articolo 3

Le zone dei lotti edificabili per le quali si paga l'indennizzo sono definite secondo criteri che tengono conto dell'ubicazione e di altri vantaggi dei singoli terreni, come segue:

- la concentrazione delle funzioni pubbliche e delle attività commerciali,
- lo sfruttamento della zona,
- il degrado della zona urbana,
- la disponibilità di trasporti pubblici,

- la dotazione di infrastrutture,
  - la destinazione d'uso prevista dal piano regolatore,
  - la configurazione del terreno e
  - la strategia di sviluppo delle singole zone.
- Aree di cui al primo comma del presente articolo sono:

I Area

L'area del centro storico di Capodistria.

II Area

La fascia costiera dalla foce del fiume Risano al confine comunale con il Comune di Isola, che comprende la zona del fiume Risano, la tangenziale nord, il Marina di Capodistria, lo stabilimento balneare cittadino, gli edifici del centro storico delimitati dalla linea che va dallo stabilimento balneare cittadino all'Albergo Koper, la vecchia strada di accesso a Semedella, l'albergo Giusterna con lo stabilimento balneare e il tratto di costa fino al confine comunale del Comune di Isola.

III Area

L'area degli insediamenti ovvero parte degli insediamenti di Barisoni, di Colombano, di Crevatini sotto la strada dorsale, di Baredi, di Biščak, di Moretini, di Valmarin del paese di Sp. Škofije e Zgornje Škofije, la fascia costiera sotto l'Ospedale di Isola, Giusterna, dietro al Castelletto, Monte Marco, Semedella parte dell'abitato di Capodistria dal cimitero cittadino a Bertocchi, l'agglomerato di Bertocchi sopra l'autostrada nonché il paese di Prade.

IV Area

I lotti di terreno edificabile adiacenti al centro storico di Capodistria, le zone destinate ad attività centrali e produttivo commerciali e le aree ad uso urbano promiscuo, come segue:

- Area IV/A – La parte suburbana della città di Capodistria
- Area IV/B – Le aree suburbane di attività centrali
- Area IV/C – Il porto nella parte meridionale con la stazione merci di Sermino
- Area IV/D – L'area destinata all'energetica e ai servizi comunali di Sermino
- Area IV/E – La riserva naturale di Val Stagnon.

V Area

I lotti di terreno edificabile densamente edificati situati nei centri locali con maggior rilevanza di sviluppo e nelle zone suburbane di Capodistria: la restante parte di Spodnje Škofije, e parte degli agglomerati di Dekani, Pobegi, Čežarji, Salara e Olmo.

VI Area

I lotti di terreno edificabile per la maggior parte edificati in agglomerati suburbani e nei centri locali di: Gažon, Šmarje, Pomjan, Marezige, Sv. Anton, l'area di Manžana, Campel, Vanganello e Bosamarino.

VII Area

I lotti di terreno edificabile per la maggior parte edificati, situati fuori dagli agglomerati suburbani e centri locali.

VIII Area

Centri abitati locali con lotti di terreni edificabili per la maggior parte edificati.

IX Area

Minori centri abitati locali con lotti di terreno edificabili meno edificati.

X Area

Zona artigianale e industriale di Sermino.

Articolo 4

I confini dettagliati delle aree, di cui l'articolo precedente, per le quali si paga l'indennizzo per l'uso dei terreni edificabili, sono visibili dagli allegati grafici che sono parte integrante di questo decreto.

Le rappresentazioni grafiche delle zone, di cui al primo comma del presente articolo, sono disponibili per la consultazione presso l'organo amministrativo comunale competente per il calcolo dell'indennizzo.

III CRITERI PER LA DETERMINAZIONE DELL'INDENNIZZO

Articolo 5

Per determinare l'importo dell'indennizzo si applicano i seguenti criteri:

1. l'attrezzamento dell'area interessata con la rete di infrastrutture comunali, altre strutture e attrezzature e la possibilità di allacciamento ad esse,
2. l'ubicazione e la destinazione d'uso nonché l'utilizzo razionale del terreno edificabile,
3. le opportunità di reddito particolarmente vantaggiose e
4. i criteri per l'esenzione di pagamento dell'indennità per l'uso del terreno edificabile.

Articolo 6

L'attrezzamento del terreno edificabile con infrastrutture ad uso individuale e collettivo e possibilità di allacciamento alle stesse è valutato con il seguente punteggio:

Denominazione dell'infrastruttura	Gruppi di fabbricati e lotti di terreni edificabili					
	a,b	C	d	e	f	g
1. Viabilità						
a. massicciata stradale costituita da pietrisco con legante ad acqua (strada pubblica distante oltre 25 m dal margine delle p.c. fino alla carreggiata asfaltata)	5	10	15	15	20	20
b. strada asfaltata	10	15	20	20	25	25
c. strada asfaltata col marciapiede su almeno un lato (distante fino a 70 m dall'asse stradale)	15	20	25	25	30	30
d. strade asfaltate, munite di banchine, marciapiedi ad entrambi i lati, divise dallo spartitraffico allestito al verde pubblico (distanti fino a 70 m dall'asse stradale)	20	25	30	30	35	35
2. Attrezzamento con illuminazione pubblica						

a. illuminazione pubblica realizzata con posa di cavi o sotto malta (distanza dal punto luce fino a 100 m)	35	40	45	50	55	55
b. illuminazione pubblica realizzata mediante cavi sospesi (distanza dal punto luce fino a 100 m)	25	30	35	40	45	45
c. sistemazione parziale dell'illuminazione pubblica, realizzata mediante cavi interrati e sospesi (distanza dal punto luce fino a 200 m)	15	20	15	30	35	35
3. Attrezzamento con parcheggi						
a. possibilità di parcheggio lungo il margine della carreggiata	15	10	5	15	10	5
b. zone adibite a parcheggio (distanti fino a 200 m)	40	25	10	40	25	10
4. Attrezzamento con aree verdi						
a. aree verdi sistemate ad aiuole e arbusti (distanti fino a 200 m)	25	15	5	25	15	15
5. Attrezzamento con zone ricreative						
a. impianti sportivi e ricreativi (distanti oltre 2000 m)	15	10	5	15	10	5
b. impianti sportivi e ricreativi nelle immediate vicinanze (distanti fino a 200 m)	25	15	5	25	15	5
6. Servizio dei trasporti pubblici						
a. prossimità della fermata sulla linea di trasporto urbano (distante fino a 200 m)	15	20	25	25	30	30
b. prossimità della fermata di linea suburbana ed extraurbana (distante fino a 200 m)	15	20	25	25	30	30
7. Attrezzamento con rete fognaria	15	25	30	35	40	40
8. Attrezzamento con la rete di smaltimento delle acque meteoriche	15	25	30	35	40	40
9. Attrezzamento con l'acquedotto	15	20	25	25	35	35
10. Attrezzamento con la rete di idranti (distanza di 150 m dall'idrante)	15	20	25	25	35	35
11. Attrezzamento con la rete di distribuzione dell'energia elettrica						
a. rete elettroenergetica via cavo o sotto intonaco	15	20	25	25	20	20
b. rete elettroenergetica realizzata con cavi sospesi	10	15	20	20	25	25
12. Attrezzamento con rete telefonica	15	20	25	25	30	30
13. Attrezzamento con rete di riscaldamento ad acqua	20	25	30	30	35	35
14. Attrezzamento con la rete di distribuzione del gas						
a. dimensionata per uso domestico	20	25	30	30	35	35
b. dimensionata per uso domestico e riscaldamento	25	30	35	35	40	40

Per le infrastrutture collettive ai punti 1c 1.d, 2, 3, 4, 5, 6, 8 e 10 nella indicazione dell'importo dell'indennizzo si determina l'estensione della zona di influenza delle singole attrezzature in conformità ai criteri e alle misure stabiliti dai punti citati.

Per l'attrezzamento ai punti 1 a, 7, 9, 11, 12, 13 e 14 è necessario determinare l'effettivo allacciamento.

Per l'attrezzamento ai punti 7, 9 e 11 è necessario verificare la possibilità di allacciamento secondo i criteri e le misure come dal terzo comma dell'articolo 13.

Per determinare l'attrezzamento delle autorimesse all'esterno dell'edificio, i posti parcheggio come dall'articolo 2 del decreto e i posti parcheggio nell'autosilos si applicano i criteri e le misure dei punti 1, 2, 9 e 11 della denominazione infrastrutture.

La rappresentazione grafica dell'attrezzamento del terreno edificabile con le infrastrutture comunali e altre attrezzature sono rappresentate graficamente e sono parte integrante del presente decreto.

Le rappresentazioni grafiche e le rappresentazioni in digitale delle infrastrutture comunali e delle altre attrezzature sono disponibili in visione presso l'organo amministrativo comunale competente per il calcolo dell'indennizzo.

Articolo 7

Gli edifici, classificati per tipologia, ed i lotti di fabbrica situati nelle aree di cui all'articolo 3, sono suddivisi nei seguenti gruppi:

a) Terreni edificabili sui quali sorgono edifici abitativi storici, situati nelle aree soggette ai vincoli di tutela, monumenti ed edifici storici situati fuori da dette aree. L'area comprende il centro storico di Capodistria ed le costruzioni stabilite in conformità del Decreto sulla proclamazione dei singoli monumenti culturali e storici nel comune di Capodistria (Bollettino ufficiale n. 1/93, e Gazzetta uff. della RS, n. 57/05 e 66/10) e con il Decreto relativo alla proclamazione del centro storico di Capodistria a monumento culturale di interesse locale (Gazzetta Uff. della RS, n. 98/07).

b) Terreni edificabili degli edifici residenziali con le rispettive pertinenze e gli edifici: unifamiliari, bifamiliari, condomini bassi a più unità abitative, condomini alti a più unità abitative.

c) Terreni edificabili degli edifici industriali e dei magazzini con le pertinenti parti di edifici – impianti adibiti alla fabbricazione e trasformazione industriale: industria leggera (prodotti elettrici ed elettronici, mobili, tessili ed altre officine) industria pesante (trasporti, industria metalmeccanica, assemblaggio,

fabbriche e officine di produzione), industria di produzione e trasformazione agroalimentare (attività di trasformazione e distribuzione), magazzini di deposito e le superfici di manovra (magazzino, magazzino di distribuzione, superfici di deposito all'aperto, deposito per cereali, cemento ed altra merce affine, impianti di refrigerazione ed altri depositi specializzati) fabbricati agricoli e di stoccaggio (fienile, stalla, pollaio, rimessa, ripostiglio, cantina, serra), impianti adibiti all'industria chimica e di trasformazione del petrolio, miniere e impianti per lo sfruttamento delle risorse naturali.

d) I terreni edificabili degli edifici adibiti al commercio all'ingrosso e al dettaglio con le pertinenti parti di edifici: la vendita al dettaglio di beni di consumo (alimentari, casalinghi articoli di cancelleria, articoli per lo sport e il tempo libero, tessili), commercio all'ingrosso e rivendita di prodotti industriali (commercio all'ingrosso di prodotti alimentari, beni di consumo, beni commerciali e beni industriali), servizi (parrucchiere, estetisti, oculista e altri servizi medici privati), rivendita alimentare (commercio, negozio di quartiere), servizi automobilistici (distributori di carburante, concessionarie e officine, garage di servizio, autodemolizione, autorimesse).

e) I terreni edificabili degli esercizi alberghieri e di ristorazione o parti di edifici e di strutture pertinenti: edifici alberghieri (alberghi, motel, ristoranti, pensioni, appartamenti, case da gioco) edifici destinati a brevi soggiorni (case vacanza, rifugi), edifici con esercizi di ristorazione (ristoranti, bar e fast-food).

f) I terreni edificabili di edifici commerciali o parte di tali: uffici (servizi contabili e finanziari, di consulenza e altri uffici per le attività commerciali), prestazioni e assistenza ai consumatori (agenzie di viaggio, servizio di telecomunicazione ed altro), sedi societarie e amministrative (enti e comunità locali, uffici amministrativi statali, tribunali, parlamento).

g) I terreni edificabili di edifici pubblici: edifici per l'intrattenimento (teatro, musei e biblioteche), istituti di ricerca e formazione: ospedali e case della sanità, centri di residenza sociale (casa per gli anziani, casa dello studente, rifugi per i senza tetto e orfanotrofio) e impianti destinati allo sport e alla ricreazione.

h) I terreni edificabili degli edifici militari e sacri e gli edifici delle ambasciate e delle sedi diplomatiche.

Gli edifici e i terreni edificabili sono valutati con il seguente punteggio, tenendo conto della loro destinazione d'uso e della posizione.

DESTINAZIONE D'USO	AREE													
	I	II	III	IV					V	VI	VII	VIII	IX	X
				a	b	c	d	e						
a) Edifici storici:	5	50	40	30	30	500	500	500	25	20	15	10	5	500
b) Edifici residenziali:	10	100	80	60	60	500	500	500	50	40	30	20	10	500
c) Edifici industriali e magazzini	500	500	400	350	350	400	400	500	300	200	100	50	20	15
d) Edifici per il commercio all'ingrosso e al dettaglio	50	450	430	480	480	450	480	400	330	250	150	100	50	250
e) Edifici alberghieri e di ristorazione	10	500	450	400	400	400	400	300	300	200	100	50	25	250
f) Edifici commerciali	10	500	400	300	300	400	500	200	200	100	50	30	15	400
g) Edifici pubblici:	10	500	400	300	300	300	500	100	200	100	50	30	15	500

Articolo 8

Il livello di manutenzione degli edifici, delle parti pertinenti degli edifici, delle strutture e il loro ambiente circostante sono valutate con il seguente punteggio:

LIVELLO DI MANUTENZIONE	AREE										
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	
Livello di manutenzione inadeguato dell'ambiente circostante della struttura o dell'edificio	500	450	300	250	200	150	100	50	30	250	
Livello di manutenzione inadeguato della struttura o dell'edificio	500	450	300	250	200	150	100	50	30	250	
Livello di manutenzione inadeguato dei lotti edificabili non edificati	500	450	300	250	200	150	100	50	30	250	

Si ritiene un livello di manutenzione adeguato quando l'edificio, la pertinente parte dell'edificio ossia della struttura e l'ambiente circostante si presentano mantenuti adeguatamente quando il loro aspetto esteriore è curato, con l'intonaco e gli infissi in buono stato e l'ambiente circostante curato.

Si ritiene il livello di manutenzione inadeguato quando l'edificio, la pertinente parte dell'edificio ossia della struttura e l'ambiente circostante appaiono trascurati quando il loro

aspetto esteriore è non curato con l'intonaco staccato, non risistemato, gli infissi in rovina, il tetto fatiscente e l'ambiente circostante indecoroso.

Si considera intonaco staccato e non adeguatamente mantenuto quando la facciata presenta evidenti danni estesi, intonaco mancante o danneggiato su una superficie superiore a 0,5 m² oppure lo sfaldamento del colore della facciata superiore a 3 m².

Si considera un livello inadeguato di manutenzione del terreno edificabile non edificato quando su detto terreno si trovano: staccionate o muri distrutti o in rovina, terreno incolto ricoperto di rovi o altra vegetazione, alberi non curati, rifiuti sparsi o rifiuti ingombranti e altro.

Articolo 9

L'inutilizzo degli edifici residenziali e l'inattività degli edifici non residenziali e delle strutture viene classificato con il seguente punteggio:

TIPO DI EDIFICIO	AREE									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
a) Strutture ed edifici non abitativi	500	450	300	250	200	150	100	50	30	500
b) Strutture ed edifici abitativi	500	450	300	250	200	150	100	50	30	500

Si considera utilizzato l'edificio residenziale qualora questo rappresenta la residenza stabile o il domicilio di una persona fisica.

Si considerano utilizzati l'edificio non residenziale e le strutture qualora questi sono utilizzati quotidianamente o stagionalmente, ossia nei casi in cui essi ospitano sede di attività economiche.

Articolo 10

Lo stato di degrado dell'ambiente urbano è definito con il seguente punteggio:

	Distanza dal corpo stradale o ferroviario		
	Fino a 30 m	Da 30 m a 50 m	Oltre 50 m
1.) Infrastruttura stradale			
a.) Autostrada ossia strada veloce	-50	-30	0
c.) Strada principale di ordine I	-40	-25	0
d.) Strada principale di ordine II	-30	-15	0
	Fino a 50 m	Da 50 m a 100 m	Oltre 100 m
2.) Infrastruttura ferroviaria	-50	-30	0
	Distanza dal limite del complesso		
	Fino a 200 m	Da 200 m a 500 m	Oltre 500 m
3.) Complesso industriale-artigianale	-50	-30	0
4.) Infrastruttura portuale	-50	-30	0

Lo stato di degrado dell'ambiente urbano è stabilito e considerato esclusivamente per gli edifici residenziali. Nel caso in cui il lotto del terreno edificabile si trova al confine tra due aree diverse, lo stesso ricade nell'area più conveniente per il soggetto a pagamento.

La rappresentazione grafica e la rappresentazione in digitale delle zone sono disponibili in visione presso l'organo amministrativo comunale competente per il calcolo dell'indennizzo.

Articolo 11

L'utilizzo razionale dei terreni edificabili edificati è valutato con il coefficiente di sfruttamento del terreno e si stabilisce con il seguente punteggio:

GRUPPO	Numero di abitanti per ettaro Coefficiente di sfruttamento del terreno (CST)
1. gruppo: prevalentemente costruzioni abitative monofamiliari (case individuali e a schiera)	Fino a 70 abitanti./ha Coefficiente di sfruttamento del terreno (CST) 0,2-0,4
2. gruppo: gruppo di case a schiera a costruzione compatta di case con atrio combinate con costruzioni in blocco di altezza bassa (P+2, P+3)	70-200 abitanti/ha, CST 0,4-0,6
3. gruppo: prevalentemente costruzioni in blocco di altezza P+3, P+4 ed edifici singoli di altezza maggiore, in minoranza	200-250 abitanti/ha, FIZ 0,6-0,8
4. gruppo: edifici prevalentemente P+5 e più alti	Sopra 250 abitanti./ha, CST 0,8-1,0
5. gruppo: edifici non abitativi, provvisti della complessa infrastruttura a rete e di altre strutture	CST sopra 1,0

GRUPPO	CST	AREA													
		I	II	III	IV					V	VI	VII	VIII	IX	X
					a	b	c	d	e						
1	0,2-0,4	4	20	35	35	35	35	35	35	20	12	0	0	0	0
2	0,4-0,6	3	15	25	25	25	40	25	25	10	10	0	0	0	0
3	0,6-0,8	2	10	15	18	18	60	18	18	8	5	0	0	0	0
4	0,8-1,0	1	5	8	10	10	85	10	10	5	3	0	0	0	0
5	oltre 1,0	200	3	195	95	95	175	145	95	90	85	20	10	5	0

La rappresentazione grafica delle aree, realizzata in base al coefficiente di sfruttamento del terreno, è elaborata nell'allegato grafico ed è parte integrante di questo decreto.

La rappresentazione grafica e la rappresentazione in digitale delle aree sono disponibili in visione presso l'organo amministrativo comunale competente per il calcolo dell'indennizzo.

Articolo 12

Nel caso di terreni edificabili per edifici non residenziali e strutture, nell'utilizzo del terreno edificabile delle zone A, B e C si devono considerare le straordinarie opportunità di guadagno dovute alla posizione particolarmente favorevole del terreno edificabile.

Sono ritenute ubicazioni particolarmente favorevoli:

- L'intera area costiera del Comune città di Capodistria;
- La parte suburbana della città di Capodistria e la zona dei valichi di frontiera di Škofije in Sočerga;
- Le aree peri-urbane delle attività centrali;
- L'area della zona artigianale e industriale di Sermino;
- L'area per l'energetica e per i servizi comunali di Sermino;
- Il porto nella parte meridionale con la stazione merci di Sermino.

Nelle vie, strade, lungomare e piazza riportate sono compresi i numeri civici di tutti e due i lati delle singole vie, strade, lungomare e piazza.

La valutazione dell'indennizzo per le ubicazioni particolarmente favorevoli si calcola per le zone A, B, C con un punteggio aggiuntivo, secondo la seguente tabella:

TIPO DI ATTIVITÀ	A	B				C
		1	2	3	4	
c) Edifici industriali e magazzini	1500	45	55	50	45	295
d) Edifici per il commercio all'ingrosso e al dettaglio	100	70	80	75	70	220

TIPO DI ATTIVITÀ	A	B				C
		1	2	3	4	
e) Edifici alberghieri e di ristorazione	150	90	100	95	100	250
f) Edifici commerciali	200	130	150	140	210	270
g) Edifici pubblici:	200	130	150	140	250	310

Le disposizioni dell'Articolo 12 non si applicano agli edifici delle organizzazioni non-profit, e agli edifici amministrativi (uffici degli enti e della comunità locale, uffici amministrativi statali, tribunali, parlamento ...).

La rappresentazione grafica delle ubicazioni particolarmente favorevoli è elaborata nell'allegato grafico ed è parte integrante di questo decreto.

La rappresentazione grafica delle ubicazioni particolarmente favorevoli la rappresentazione in digitale delle aree, sono disponibili in visione presso l'organo amministrativo comunale competente per il calcolo dell'indennizzo.

Articolo 13

In riferimento al livello di preparazione ed attrezzamento dei terreni edificabili si prevede, per i terreni non edificati, di cui all'articolo 2 del presente decreto, il seguente punteggio:

LIVELLO DI SVILUPPO DEL TERRENO EDIFICABILE	AREE									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
a) Lotti di terreno nelle aree per le quali si richiede la predisposizione di strumenti territoriali	0	7	6	5	5	4	3	2	2	7
b) Lotti di terreno per i quali è stato accolto il Piano regolatore comunale oppure le Norme tecniche di attuazione	0	14	12	10	9	8	5	3	4	14
c) Lotti di terreno per i quali è stato accolto il piano attuativo di governo e comunale del territorio ossia il Piano regolatore nazionale o il Piano regolatore particolareggiato comunale	0	15	13	12	10	9	6	3	5	15

La constatazione del livello di preparazione e attrezzamento del terreno edificabile viene eseguita dall'ufficio comunale competente.

IV SOGGETTI A PAGAMENTO

Articolo 14

I soggetti a pagamento dell'indennizzo sono gli effettivi utenti del terreno, dell'edificio o di una sua parte e della struttura (proprietari, affittuari, noleggiatore, titolari di diritto d'uso ...)

L'indennizzo per l'uso del terreno edificabile è riscosso indipendentemente dal fatto che il terreno edificabile sia utilizzato o meno, tenendo conto della sua destinazione d'uso definita in conformità alle strumenti urbanistici attuativi.

L'obbligo di pagamento dell'indennizzo scatta al momento della stipula del contratto di compravendita, locazione, affitto o servitù.

V ESONERO DEL PAGAMENTO DELL'INDENNIZZO

Articolo 15

L'esonero dal pagamento dell'indennizzo, viene stabilito per i casi definiti dalla legge.

I soggetti a pagamento possono venir esonerati dal pagamento dell'indennizzo per un periodo determinato, nei seguenti casi:

– su richiesta del soggetto a pagamento che ha acquistato un nuovo appartamento quale unità immobiliare di un edificio o ha costruito, ampliato o sopraedificato la casa familiare, se compreso nel prezzo dell'appartamento ovvero della casa familiare o ha pagato direttamente le spese per l'attrezzamento del terreno edificabile secondo le disposizioni di legge,

– se il soggetto a pagamento riceve un aiuto finanziario in base alle disposizioni sulla tutela sociale,

– a causa di incidenti elementari o di altro genere.

Sull'esonero del pagamento dell'indennizzo, sulla base della richiesta del soggetto a pagamento, come previsto dai casi di cui al secondo comma del presente articolo, decide il Sindaco del Comune città di Capodistria, su proposta dell'organo comunale competente per il calcolo dell'indennizzo.

I terreni edificabili utilizzati per l'espletamento delle attività delle comunità locali ed i terreni edificabili destinati agli stabilimenti balneari cittadini sono esonerati dal pagamento dell'indennizzo.

Sull'esonero o riduzione del pagamento dell'indennizzo per gli enti pubblici, il cui fondatore è il Comune città di Capodistria, decide il Consiglio comunale, su proposta del Sindaco.

Su eventuali altri esoneri di pagamento dell'indennizzo decide il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria su proposta del Sindaco.

Nei casi di cui sopra i soggetti a pagamento possono venir esonerati dal pagamento dell'indennizzo parziale o in toto.

VI DEFINIZIONE DELL'AMMONTARE DELL'INDENNIZZO

Articolo 16

L'ammontare mensile dell'indennizzo secondo i criteri previsti dagli articoli 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 e 13 del presente decreto viene definito separatamente per i lotti fabbricabili edificati e non edificati, prendendo in considerazione le seguenti sigle:

$(Onusz_{(NSTZ)})$	Computo dell'indennizzo per l'uso del lotto fabbricabile non edificato
$Onusz_{(ZSTZ)}$	Computo dell'indennizzo per l'uso del lotto fabbricabile edificato
$VT_{(ZSTZ)}$	Valore del punto per il lotto fabbricabile edificato
$VT_{(NZST)}$	Valore del punto per il lotto fabbricabile non edificato
Št.To	Numero dei punti, sommati dalla tabella 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 e 13.
$PO_{(NSTZ)}$	Superficie del lotto fabbricabile non edificato
$PO_{(Ob)}$	Superficie dell'edificio abitativo o commerciale
$PO_{(GrPa)}$	Superficie della parcella edificabile

L'ammontare mensile dell'indennizzo per il lotto fabbricabile edificato ($Onusz_{(ZSTZ)}$) viene definito moltiplicando il valore totale dei punti (Št.To) degli articoli 6, 7, 8, 9, 10, 11 e 12 del presente decreto con il valore dei punti per il lotto fabbricabile edificato ($VT_{(ZSTZ)}$) e la superficie dell'edificio abitativo o commerciale ($PO_{(Ob)}$). L'ammontare mensile dell'indennizzo per l'uso del terreno fabbricabile edificato viene definito secondo la seguente equazione:

$$Onusz_{(ZSTZ)} = (\text{Št.To}) \times (VT_{(ZSTZ)}) \times (PO_{(Ob)})$$

Per le costruzioni con edifici con diverse tipologie di attività come dal punto 7 del presente decreto, il numero dei punti viene calcolato separatamente per ogni singola attività. Sino a quando l'organo comunale competente per l'indennizzo non evidenzia i dati relativi alle superfici dei vani destinati all'utilizzo turistico-alberghiero, l'ampiezza di tali vani viene definita quale 10% della grandezza di tutta la superficie dell'edificio abitativo dell'affittacamere.

L'ammontare mensile dell'indennizzo per il lotto fabbricabile non edificato viene definito moltiplicando il valore dei punti (Št.To) degli articoli 8 e 13 del presente decreto con la superficie del lotto fabbricabile non edificato di proprietà del soggetto a pagamento ($PO_{(NSTZ)}$) e il valore del punto per il calcolo dell'indennizzo per il lotto fabbricabile non edificato ($VT_{(NZST)}$), secondo la seguente equazione:

$$Onusz_{(NSTZ)} = \text{Št.To.} \times PO_{(NSTZ)} \times VT_{(NZST)}$$

La superficie del lotto fabbricabile non edificato, privo di costruzioni, e sul quale, in base allo strumento urbanistico attuativo, è concessa la costruzione viene definita sulla base degli strumenti attuativi in vigore.

Per le costruzioni e gli edifici in uno stato deteriorato, che viene constatata l'impossibilità di utilizzo (p.es. ruderi), il calcolo dell'indennizzo viene stabilito in base ai criteri per i lotti fabbricabili non edificati.

Articolo 17

Il valore del punto per il calcolo dell'indennizzo nelle aree del Comune città di Capodistria viene definito dal Consiglio comunale, su proposta del Sindaco, e può differire per il terreno fabbricabile edificato e non edificato. Per il calcolo dell'indennizzo per l'anno 2016, l'ammontare dei punti viene definito nel capitolo delle disposizioni transitorie e finali del presente decreto. Per il calcolo dell'indennizzo dal 2017 in poi l'ammontare dei punti viene definito con delibera del Consiglio comunale.

Il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria può, in base ai programmi di sviluppo, definire le singole aree per il calcolo dell'indennizzo.

L'ammontare del punteggio per il lotto fabbricabile non edificato cessa di valere per gli edifici realizzati con lo strumento urbanistico attuativo, dopo l'ottenimento del permesso edilizio entrato in vigore e viene preso in considerazione il va-

lore del punteggio per il lotto fabbricabile edificato nel Comune città di Capodistria.

Articolo 18

Per il calcolo dell'indennizzo vengono utilizzati i dati ufficiali e le evidenze.

Le evidenze grafiche, parte integrante del presente decreto, vengono armonizzate con i dati ufficiali e le evidenze di cui al comma precedente.

L'organo amministrativo comunale competente per l'espletamento delle mansioni in relazione all'indennizzo, ha l'obbligo di raccogliere e verificare i dati e le evidenze di cui ai precedenti commi.

Il soggetto a pagamento ha l'obbligo di comunicare all'organo comunale competente per l'espletamento delle mansioni in relazione all'indennizzo nell'arco di 15 giorni dall'avvenuta modifica, circa le nuove modifiche che influiscono sul calcolo dell'indennizzo.

Nel caso in cui i dati ottenuti per il calcolo dell'indennizzo, non sono in sintonia con le evidenze e i registri dei dati, a disposizione dell'amministrazione comunale, verrà effettuato un sopralluogo al fine di armonizzare i dati necessari per il calcolo dell'indennizzo. Se il soggetto a pagamento a seguito dell'avviso preannunciato, dopo la comunicazione dei dati per il calcolo dell'indennizzo, non permette l'accesso e il sopralluogo dell'immobile, il calcolo dell'indennizzo viene effettuato in base ad una stima.

Articolo 19

Il Ministero per le finanze, Amministrazione finanziaria della Repubblica di Slovenia, Ufficio imposte Capodistria, calcola ai soggetti al pagamento l'indennizzo per l'uso del terreno fabbricabile sulla base dei dati del Comune città di Capodistria.

L'organo competente succitato consegna ai soggetti al pagamento le decisioni relative al calcolo dell'indennizzo e definisce gli importi per i soggetti giuridici e fisici sulla base del valore dei punti e dei criteri per il calcolo dell'indennizzo come definito dal presente decreto.

VII DISPOSIZIONE SULLE TRASGRESSIONI

Articolo 20

Alla persona giuridica o al privato, che alla notifica fornisce dati falsi, viene applicata un'ammenda da 1.500,00 € a 5.000,00 €.

Anche al legale rappresentante della persona giuridica, che commette il reato di cui al primo comma di questo articolo, viene applicata un'ammenda da 150,00 € a 500,00 €.

Anche alla persona fisica, che commette il reato di cui al primo comma di questo articolo, viene applicata un'ammenda da 150,00 € a 500,00 €.

Articolo 21

La vigilanza sull'attuazione delle disposizioni del presente decreto è affidata ai servizi d'ispettorato comunali.

VIII DISPOSIZIONI TRANSITORIE E FINALI

Articolo 22

Il valore mensile del singolo punto per il calcolo, nel 2016, dell'indennizzo per l'uso del lotto fabbricabile edificato, posto in territorio del Comune città di Capodistria, nell'importo pari a 0,00032986 €/m².

Il valore mensile del singolo punto per il calcolo, nel 2016, dell'indennizzo per l'uso del lotto fabbricabile non edificato, posto in territorio del Comune città di Capodistria, nell'importo pari a 0,00065973 €/m².

Articolo 23

Con l'entrata in vigore del presente decreto cessa di valere il Decreto sull'indennizzo per l'uso del terreno edificabile nel Comune città di Capodistria e nel Comune di Ancarano (Bollettino uff., n. 42/03 e Gazzetta Ufficiale RS, n. 113/05 e 97/14).

Articolo 24

Il presente decreto entra in vigore il giorno successivo a quello della sua pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della RS, con effetto dal 1° gennaio 2016.

N. 422-219/2015
Capodistria, 22 dicembre 2015

Il Sindaco
Comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

4126. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih taksah v Mestni občini Koper

Na podlagi 180. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/2000, 30/2001 in 29/2003 ter Uradni list RS, št. 90/05, 67/06 in 39/08)

RAZGLAŠAM ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih taksah v Mestni občini Koper

Št. 426-121/2006
Koper, dne 22. decembra 2015

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Na podlagi 9. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11 in 14/15 – ZUUJFO), 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLS-UPB2, 27/08 – Odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO), 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – UPB8, 21/13, 111/13, 74/14 – Odl. US in 92/14 – Odl. US) in 27. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01, 29/03 ter Uradni list RS, št. 90/05, 67/06 in 39/08) je Občinski svet Mestne občine Koper na seji dne 22. decembra 2015 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih taksah v Mestni občini Koper

1. člen

V prvem odstavku 2. člena Odloka o občinskih taksah v Mestni občini Koper (Uradni list RS, št. 140/06) se 4. točka spremeni, tako da se glasi:

»4. uporabo javnega prostora za izvajanje gospodarske javne službe »upravljanje določenih javnih parkirišč«;«.

2. člen

V 3. členu se beseda »dovoljenje« nadomesti z besedo »odločba«.

3. člen

V drugem odstavku 4. člena se besedilo »potrebno dovoljenje« nadomesti z besedilom »potrebna odločba«.

4. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

»7. člen

Občinska taksa se odmeri:
– z odločbo za postavitev taksnega predmeta, ki jo izda pristojni občinski upravni organ za promet;

– za taksne predmete, ki niso podvrženi odločbi iz 3. člena tega odloka, z odločbo, ki jo izda občinski upravni organ, pristojen za nadzor na podlagi prijave taksnega zavezanca ali uradne ugotovitve pooblaščenih uradnih oseb občinskega nadzora;

– s pogodbo oziroma drugim aktom, s katerim se dodeli pravica uporabe infrastrukture za izvajanje gospodarske javne službe »upravljanje določenih javnih parkirišč«.

5. člen

8. člen se spremeni tako, da se glasi:

»8. člen

V 7. členu se taksa iz prve alineje obračuna v skladu z določili iz odločbe, taksa iz druge alineje se obračuna v začetku trimesečnega obdobja za tekoče obdobje, taksa iz tretje alineje pa se obračuna v skladu z določili iz pogodbe oziroma drugega akta iz te alineje.

Če znesek obračunane občinske takse za eno trimesečje ne presega najnižjega zneska občinske takse iz drugega odstavka 9. člena, se taksa obračuna v enkratnem znesku pri prvem obračunu za celo leto vnaprej.«.

6. člen

V drugem odstavku 10. člena se beseda »dovoljenje« nadomesti z besedo »odločbi«.

Zadnji odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»Če taksni zavezanec ne plača občinske takse v predpisanem roku, se ta prisilno izterja.«

7. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»14. člen

Pristojni občinski upravni organ za promet oprosti taksnega zavezanca plačila občinske takse, če gre za taksne predmete v zvezi:

– z obnovo posebej zaščitenih in obeleženih mestnih znamenitosti (spomenikov) na območju historičnega jedra mesta Koper;

– z obnovo zgodovinskih in kulturnih spomenikov izven historičnega jedra mesta Koper;

– z obnovo objektov v lasti Mestne občine Koper, občinskih javnih podjetij ali Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Koper;

– s prireditvami in aktivnostmi širšega promocijskega pomena, ki promovirajo Mestno občino Koper oziroma so pomembne za razvoj turizma, pod pogojem, da se ne financirajo s strani udeležencev prireditve;

– s prireditvami, ki jih Mestna občina Koper sofinancira, organizira ali soorganizira;

– s prireditvami in promocijami, ki jih organizirajo javna podjetja v lasti občine, javni zavodi, katerih ustanovitelj ali soustanovitelj je Mestna občina Koper, država in drugi upravni organi ter krajevne skupnosti;

– s humanitarnimi prireditvami in aktivnostmi, ki jih organizirajo humanitarne organizacije, društva in drugi organizatorji, katerih izkupiček (zbrana sredstva in vsebine) se v celoti namenijo v humanitarne namene;

– s tradicionalnimi prireditvami (šagre, opasila, ipd.), ki jih prirejajo društva v kraju svojega sedeža.

V času, ko se prireditev ne izvaja, se organizatorju prireditve za uporabo javne površine/ceste, za potrebe po-

stavitve prireditvene opreme (oder, šotor, stojnice, ozvočenje itd.), obračuna polovično občinsko takso (50 % vrednosti). Slednje velja za tiste prireditve organizatorja, ki promovirajo Mestno občino Koper in so pomembne za razvoj turizma oziroma pomenijo dodano vrednost za občane in/ali obiskovalce Kopra.«.

8. člen

V prvem odstavku 17. člena se v 3. točki beseda »dovoljenja« nadomesti z besedo »odločbe«.

9. člen

V poglavju »V. POSEBNI DEL« se v besedilu naslova beseda »KOMUNALNIH« nadomesti z besedo »OBČINSKIH«.

10. člen

V besedilu TARIFE ŠT. 3 se doda nov odstavek, ki se glasi:

»Stanovalcem starega jedra mesta Koper - Capodistria se za parkiranje zaračuna občinska taksa:

3.5.1.	za dvoletno dovolilnico	120 točk
3.5.2.	za poseben 6 mesečni abonma za parkiranje na parkirišču pri tržnici in na parkirišču pri TPO Barka	600 točk
3.5.3.	za poseben enoletni abonma za parkiranje na parkirišču pri Banki	350 točk
3.5.4.	za posebno pravico uporabe javne površine na območju za pešce z omejenim lokalnim prometom	120 točk
3.5.5.	za posebno pravico uporabe javne površine na območja za parkiranje z dovolilnico	450 točk

Opomba:

Občinska taksa se plača v enkratnem znesku ob izdaji dovolilnice, abonmaju ali pridobitvi posebne pravice uporabe javne površine, skladno s določbami odloka, ki določa prometno ureditev v starem jedru mesta Koper - Capodistria.«

11. člen

Besedilo TARIFE ŠT. 4 se spremeni tako, da se glasi:

»Tarifa za izvajanje gospodarske javne službe »upravljanje določenih javnih parkirišč«

Za uporabo javne površine za izvajanje gospodarske javne službe izvajalec gospodarske javne službe plača dnevno za vsak začetni m²:

4.1.	za kategorijo 1	0,5 točke
4.2.	za kategorijo 2	0,3 točke
4.3.	za kategorijo 3	0,2 točke
4.4.	za kategorijo 4	0,1 točke.

Opomba:

Kategorije, določene v tarifi št. 4, določi župan s sklepom.«

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 2016.

Št. 426-121/2006

Koper, dne 22. decembra 2015

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Ai sensi dell'articolo 180 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino ufficiale, n. 40/00, 30/01 e 29/03 e la Gazzetta ufficiale della RS, n. 90/05, 67/06 e 39/08)

PROMULGO IL DECRETO

sulle modifiche ed integrazioni al Decreto sulle tasse comunali nel Comune città di Capodistria

N. 426-121/2006

Capodistria, 22 dicembre 2015

Il Sindaco
comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

Ai sensi dell'articolo 9 della Legge sul finanziamento dei comuni (Gazzetta uff. della RS, n. 123/06, 57/08, 36/11 e 14/15 – ZUUJFO), per effetto dell'articolo 21 della Legge sull'autonomia locale (Gazzetta uff. della RS, n. 94/07 – ZLS-UPB2, 27/08 – Sentenza della CC, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF e 14/15 – ZUUJFO), dell'articolo 17 della Legge sulle trasgressioni (Gazzetta uff. della RS, n. 29/11-UPB8, 21/13, 111/13, 74/14 – Sentenza della CC e 92/14 – Sentenza della CC) ed in virtù dell'articolo 27 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00, 30/01, 29/03 e la Gazzetta uff. della RS, n. 90/05, 67/06 e 39/08), il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria, nella seduta del 22 dicembre 2015, ha accolto il

DECRETO

sulle modifiche ed integrazioni al Decreto sulle tasse comunali nel Comune città di Capodistria

Articolo 1

Nel primo comma dell'Articolo 2 del Decreto sulle tasse comunali nel Comune città di Capodistria (Gazzetta ufficiale RS, n. 140/06) il punto 4 è modificato e recita:

»4. l'impiego degli spazi pubblici per lo svolgimento del servizio pubblico economico »gestione di determinati parcheggi pubblici;«.

Articolo 2

Nell'Articolo 3 la parola »autorizzazione« viene sostituita dalla parola »decisione«.

Articolo 3

Nel secondo comma dell'Articolo 4 il testo »autorizzazione prevista« viene sostituito con il testo »decisione prevista«.

Articolo 4

L'articolo 7 è modificato e recita:

»Articolo 7

La tassa comunale è commisurata:

– tramite decisione per la collocazione dell'oggetto tassabile, rilasciata dall'organo comunale competente per il traffico;

– per gli oggetti tassabili non soggetti alla decisione di cui all'Articolo 3 del presente decreto, tramite decisione rilasciata dall'organo amministrativo comunale competente per la vigilanza in base alla denuncia del soggetto passivo ovvero all'accertamento da parte del funzionario responsabile dell'organo di cui sopra;

– su base contrattuale o di altro atto, con il quale viene attribuito il diritto di utilizzo dell'infrastruttura per l'esecuzione del servizio pubblico economico »gestione di determinati parcheggi pubblici.«.

Articolo 5

L'Articolo 8 è modificato e recita:

»Articolo 8

Ai sensi del primo comma dell'articolo 7 la tassa prevista viene calcolata in base alle disposizioni della decisione, la tassa del secondo comma è calcolata per ciascun trimestre all'inizio del periodo di riferimento, la tassa del terzo comma è calcolata in base alle disposizioni del contratto o di altro atto previsto dal presente comma.

Nel caso in cui l'importo della tassa conteggiata per il singolo trimestre non superi l'ammontare minimo della tassa comunale riportato nel secondo comma dell'articolo 9, la commisurazione al momento del primo conteggio, è effettuata in un unico importo anticipato per un anno.«

Articolo 6

Nel secondo comma dell'Articolo 10 la parola »nell'autorizzazione« viene sostituita con la parola »nella decisione«.

L'ultimo comma è modificato come segue e recita:

»Se i soggetti al pagamento non pagano la tassa comunale entro i termini stabiliti, tale tassa verrà pignorata.«

Articolo 7

L'Articolo 14 è modificato e recita:

»Articolo 14

L'organo amministrativo comunale competente per il traffico stabilisce l'esenzione del pagamento della tassa comunale che compete agli oggetti tassabili qualora si tratti:

– del restauro dei beni di pregio (monumenti) nel centro storico di Capodistria, specificatamente contrassegnati e soggetti a particolare regime di tutela;

– del restauro di monumenti storici e culturali, situati fuori del centro storico di Capodistria;

– del restauro di fabbricati di proprietà del Comune città di Capodistria, delle aziende pubbliche comunali o del Fondo alloggi pubblico del Comune città di Capodistria;

– di eventi ed iniziative di evidente significato promozionale del Comune città di Capodistria ossia sono rilevanti per lo sviluppo turistico, a condizione che non siano finanziate da parte dei partecipanti dell'evento;

– di eventi cofinanziati, organizzati o co-organizzati dal Comune città di Capodistria;

– di eventi e di azioni promozionali organizzati dalle aziende pubbliche di proprietà del comune, da enti pubblici fondati o cofondati dal Comune città di Capodistria, dallo stato e da altri organi amministrativi oppure dalle comunità locali;

– di eventi di beneficenza ed iniziative organizzate dalle organizzazioni umanitarie, associazioni o altri organizzatori, il cui ricavo (fondi e beni raccolti) viene interamente devoluto a fini umanitari;

– di eventi tradizionali (sagre, feste locali, ecc.), allestiti dalle associazioni nei luoghi delle rispettive sedi.

Durante il periodo di non svolgimento dell'evento, per l'utilizzo del suolo/strada pubblica necessario per l'allestimento del sito dell'evento (posizionamento del palco, tendone, bancarelle, impianto audio, ecc.), all'organizzatore verrà corrisposta la metà dell'importo della tassa comunale (50% dell'importo previsto). Tale disposizione verrà applicata agli organizzatori di eventi che promuovono il Comune città di Capodistria e sono rilevanti per lo sviluppo del turismo ossia rappresentano un valore aggiunto per i cittadini e/o per i visitatori di Capodistria.«

Articolo 8

Nel primo comma dell'articolo 17 al 3. punto la parola »autorizzazione« viene sostituita con la parola »decisione«.

Articolo 9

Nel capitolo »V SEZIONE DISTINTA« nel testo del titolo la parola »COMUNALI« viene sostituita con la parola »COMUNALI«.

Articolo 10

Nel testo della TARIFFA N. 3 viene aggiunto un nuovo comma, che recita:

»Agli abitanti del centro storico di Koper-Capodistria viene applicata la seguente tassa comunale per il parcheggio:

3.5.1.	per il permesso biennale	120 punti
3.5.2.	per l'abbonamento speciale di 6 mesi per il posto auto presso il parcheggio del mercato cittadino e il parcheggio del Centro commerciale Barka	600 punti
3.5.3.	per l'abbonamento annuale speciale per il posto auto per il parcheggio presso la Banka	350 punti
3.5.4.	per il permesso speciale di utilizzo del suolo pubblico nella zona pedonale con traffico locale limitato	120 punti
3.5.5.	per il permesso speciale di utilizzo del suolo pubblico riservato al parcheggio con il permesso	450 punti

Osservazioni:

La tassa comunale viene pagata in un unico importo al momento del rilascio del permesso, abbonamento o acquisizione del permesso speciale di utilizzo del suolo pubblico in conformità con le disposizioni del decreto, che regola il traffico nel centro storico di Koper - Capodistria.«

Articolo 11

Il testo della TARIFFA N. 4 è modificato come segue:

»Tariffa per l'espletamento del servizio economico pubblico »gestione di determinati parcheggi pubblici«

Per l'utilizzo del suolo pubblico per l'espletamento del servizio economico pubblico, l'esecutore del servizio economico pubblico è soggetto al pagamento giornaliero per ogni m² occupato:

4.1.	per la categoria 1	0,5 punti
4.2.	per la categoria 2	0,3 punti
4.3.	per la categoria 3	0,2 punti
4.4.	per la categoria 4	0,1 punti.

Osservazioni:

Le categorie definite nella tariffa n. 4, vengono definite con delibera del Sindaco.«

Articolo 12

Il presente decreto entra in vigore il giorno successivo a quello della sua pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della RS, con effetto dal 1° gennaio 2016.

N. 426-121/2006

Capodistria, 22 dicembre 2015

Il Sindaco
Comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

4127. Sklep o podaljšanju veljavnosti Sklepa o znižanju najemnin poslovnih prostorov v historičnem mestnem jedru Kopra v lasti Mestne občine Koper

Na podlagi 180. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/2000, 30/2001 in 29/2003 ter Uradni list RS, št. 90/05, 67/06 in 39/08)

**RAZGLAŠAM
SKLEP****o podaljšanju veljavnosti Sklepa o znižanju
najemnin poslovnih prostorov v historičnem
mestnem jedru Kopra v lasti Mestne občine
Koper**

Št. 35280-54/2013

Koper, dne 22. decembra 2015

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Na podlagi 27. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01, 29/03 ter Uradni list RS, št. 90/05, 67/06 in 39/08), Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12, 47/13 – ZDU-1G, 50/14, 90/14 – ZDU-1I, 14/15 – ZUUJFO in 76/15) ter Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 34/11, 42/12, 24/13 in 10/14) je Občinski svet Mestne občine Koper na seji dne 22. decembra 2015 sprejel

SKLEP**o podaljšanju veljavnosti Sklepa o znižanju
najemnin poslovnih prostorov v historičnem
mestnem jedru Kopra v lasti Mestne občine
Koper**

1.

S tem sklepom se veljavnost Sklepa o znižanju najemnin poslovnih prostorov v historičnem mestnem jedru Kopra v lasti Mestne občine Koper številka 35280-54/2013 z dne 19. 12. 2013 (Uradni list RS, št. 111/13) podaljša za obdobje enega leta, in sicer do 31. 12. 2016.

2.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016.

Št. 35280-54/2013

Koper, dne 22. decembra 2015

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l.r.

Ai sensi dell'articolo 180 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino ufficiale n. 40/00, 30/01, 29/03 e Gazzetta ufficiale della RS, n. 90/05, 67/06 e 39/08)

**PROMULGO
LA DELIBERA****sulla proroga della validità della delibera sulla
diminuzione dell'affitto per i vani commerciali
di proprietà del Comune città di Capodistria,
ubicati nel centro storico di Capodistria**

N. 35280-54/2013

Capodistria, 22 dicembre 2015

Il Sindaco
Comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

Per effetto dell'articolo 27 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino ufficiale, n. 40/2000, 30/2001, 29/2003 e Gazzetta ufficiale della RS, n. 90/05, 67/06 e 39/08), in virtù della Legge sul patrimonio reale dello Stato e delle comunità autogestite locali (Gazzetta ufficiale della RS, n. 86/10, 75/12, 47/13 – ZDU-1G, 50/14, 90/14 – ZDU-1I, 14/2015 – ZUUJFO e 76/15), come pure dell'Ordinanza sul patrimonio dello Stato e delle comunità autogestite locali (Gazzetta ufficiale della RS, n. 34/11, 42/12, 24/13 e 10/14), il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria, nella seduta del 22 dicembre 2015, ha accolto la seguente

DELIBERA**sulla proroga della validità della delibera sulla
diminuzione dell'affitto per i vani commerciali
di proprietà del Comune città di Capodistria,
ubicati nel centro storico di Capodistria**

1.

Con la presente Delibera la validità della Delibera sulla diminuzione dell'affitto per i vani commerciali di proprietà del Comune città di Capodistria, ubicati nel centro storico di Capodistria numero 35280-54/2013 del 19 dicembre 2013 (Gazzetta ufficiale RS, n. 111/13) viene prorogata per un anno, fino al 31 dicembre 2016.

2.

La presente delibera entra in vigore il giorno successivo a quello della sua pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della Repubblica di Slovenia e viene applicata dal 1° gennaio 2016 al 31 dicembre 2016.

N. 35280-54/2013

Capodistria, 22 dicembre 2015

Il Sindaco
Comune città di Capodistria
Boris Popovič m.p.

AJDOVŠČINA**4128. Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja
kmetijstva in podeželja v Občini Ajdovščina
za programsko obdobje 2015–2020**

Na podlagi 24. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14 in 32/15) in 16. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradni list RS, št. 44/12) je Občinski svet Občine Ajdovščina na 12. redni seji dne 17. 12. 2015 sprejel

PRAVILNIK**o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva
in podeželja v Občini Ajdovščina za programsko
obdobje 2015–2020****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa področje uporabe, pogoje in vrste pomoči s posameznimi ukrepi Občine Ajdovščina za ohranjanje in spodbujanje razvoja podeželja.

Sredstva po tem pravilniku se dodelijo:

– za državne pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 193, z dne 1. 7. 2014 str. 1–75, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 702/2014) ter

– za pomoči *de minimis* v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L št. 352, z dne 24. 12. 2013, str. 1–8, v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013).

2. člen

(način in višina zagotavljanja sredstev)

Sredstva za izvedbo ukrepov razvoja podeželja v Občini Ajdovščina se zagotavljajo v proračunu. Višina sredstev se določi z odlokom o proračunu za tekoče leto.

3. člen

(oblika pomoči)

Sredstva za ukrepe po tem pravilniku se dodeljujejo v določeni višini za posamezne namene kot nepovratna sredstva, v obliki subvencionirane obrestne mere ter v obliki dotacij in/ali v obliki subvencioniranih storitev.

4. člen

(opredelitev pojmov)

Pojmi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. »pomoč« pomeni vsak ukrep, ki izpolnjuje merila iz prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije;

2. »mikro podjetje« pomeni podjetje, ki izpolnjuje merila iz Priloge I Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

3. »kmetijski sektor« pomeni vsa podjetja, ki so dejavna v primarni kmetijski proizvodnji, predelavi in trženju kmetijskih proizvodov;

4. »kmetijski proizvod« pomeni proizvode s seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva s seznama iz Priloge I Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta;

5. »primarna kmetijska proizvodnja« pomeni proizvodnjo rastlinskih in živalorejskih proizvodov s seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije brez kakršnih koli nadaljnjih postopkov, ki bi spremenili naravo takih proizvodov;

6. »predelava kmetijskih proizvodov« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

7. »trženje kmetijskih proizvodov« pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu, ter vsake dejavnosti, s katero se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje kmetijskih proizvodov, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;

8. »kmetijsko gospodarstvo« pomeni enoto, ki obsega zemljišče, objekte in naprave, ki se uporabljajo za primarno kmetijsko proizvodnjo;

9. »nosilec kmetijskega gospodarstva« je pravna ali fizična oseba, ki je pooblaščen ali upravičen, da za kmetijsko gospodarstvo vlaga vloge iz naslova ukrepov iz tega pravilnika;

10. »podjetje v težavah« pomeni podjetje v skladu s 14. točko 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

11. »opredmetena sredstva« pomenijo sredstva, ki jih sestavljajo zemljišča, stavbe in obrati, stroji in oprema;

12. »začetek izvajanja projekta ali dejavnosti« pomeni bodisi začetek dejavnosti ali gradbenih del, povezanih z naložbo, bodisi prvo pravno zavezujočo zavezo za naročilo opreme ali uporabo storitev ali vsako drugo zavezo, zaradi katere projekta ali dejavnosti ni več mogoče preklicati; nakup zemljišč in pripravljala dela, kot je pridobivanje dovoljenj in opravljanje študij izvedljivosti, se ne štejejo za začetek izvajanja projekta ali dejavnosti;

13. »intenzivnost pomoči« pomeni bruto znesek pomoči, izražen kot odstotek upravičenih stroškov pred odbitkom davkov ali drugih dajatev;

14. »naložbe za skladnost s standardom Evropske unije« pomenijo naložbe, ki se izvedejo za doseganje skladnosti s standardom Evropske unije po zaključku prehodnega obdobja, določenega z zakonodajo Evropske unije;

15. »skupina ali organizacija proizvajalcev« pomeni skupino ali organizacijo, ki je ustanovljena za dejavnosti, opredeljene v 43. točki 2. člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014;

16. »predelava kmetijskih proizvodov v nekmetijske proizvode« pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, katerega rezultat je proizvod, ki ni zajet v Prilogi I Pogodbe o delovanju Evropske unije;

17. »živila« pomenijo živila, ki niso kmetijski proizvodi in so navedena v Prilogi I Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta;

18. »nekmetijske dejavnosti« pomeni dejavnosti, ki ne spadajo v področje uporabe 42. člena

Pogodbe o delovanju Evropske unije (npr. ukrepi s področja gozdarstva, turizma, obrti in dejavnosti vezane na predelavo kmetijskih proizvodov v nekmetijske proizvode);

19. »enotno podjetje« pomeni subjekte iz druge alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;

b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;

c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;

d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja;

e) podjetje, ki je v katerem koli razmerju iz točk a) do d) te alineje preko enega ali več drugih podjetij.

Za fizične osebe iz prve in druge alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika se tudi v primerih, ko niso izrecno navedene, smiselno uporabljajo določila tega pravilnika, ki veljajo za podjetja.

5. člen

(vrste pomoči in ukrepi)

Za uresničevanje ciljev ohranjanja in razvoja podeželja v Občini Ajdovščina se finančna sredstva usmerjajo preko sektorskih pravil za državne pomoči, ki imajo podlago v uredbah Komisije EU iz drugega odstavka 1. člena tega pravilnika in omogočajo izvedbo naslednjih vrst pomoči oziroma ukrepov:

Vrste pomoči	Ukrepi
Državne pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju (na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)	UKREP 1: Pomoč za naložbe v opredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo (14. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014) UKREP 2: Pomoč za naložbe v opredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s predelavo in težanjem kmetijskih proizvodov (17. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014) UKREP 3: Pomoč za dejavnosti prenosa znanja in informiranja (21., 38. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014) UKREP 4: Pomoč za spodbujevalne ukrepe za kmetijske proizvode (24. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014) UKREP 5: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij (28. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014) UKREP 6: Pomoč za naložbe za ohranjanje kulturne dediščine na kmetijskih gospodarstvih (29. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)
<i>De minimis</i> pomoči (na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013)	UKREP 7: Pomoč za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter za naložbe v nekmetijsko dejavnost na kmetijskem gospodarstvu UKREP 8: Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja UKREP 9: Pomoč za povezovanje kmetijskih proizvajalcev in podporo skupnemu nastopu na trgu

6. člen

(upravičenci do pomoči in izvajalci storitev)

Upravičenci do pomoči iz tega pravilnika so:

– pravne in fizične osebe, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja, dejavna v primarni kmetijski proizvodnji oziroma v primeru ukrepa po 17, 21, 24 in 29 členu Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 dejavna v kmetijskem sektorju in v primeru ukrepa po 38. členu Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 dejavna v gozdarskem sektorju, so vpisane v register kmetijskih gospodarstev in izpolnjujejo druge pogoje, določene s tem pravilnikom;

– pravne in fizične osebe, ki ustrezajo kriterijem za mikro podjetja v primerih ukrepov za pomoči *de minimis* po Uredbi komisije (EU) št. 1407/2013, imajo proizvodno enoto na kmetijskem gospodarstvu, ki je vpisano v register kmetijskih gospodarstev in ima proizvodno enoto na območju občine Ajdovščina, ter izpolnjujejo druge pogoje, določene s tem pravilnikom.

Pomoči za izvajanje ukrepa 3 in 4 iz 5. člena tega pravilnika, ki so namenjene upravičencem iz prve alineje prejšnjega odstavka v obliki subvencioniranih storitev, se izplačajo izbranim izvajalcem storitev, ki so ustrezno registrirani za opravljanje storitev ter izpolnjujejo druge pogoje, določene s tem pravilnikom in javnim naročilom.

Do pomoči na podlagi tega pravilnika niso upravičene fizične in pravne osebe iz prvega odstavka tega člena, ki nimajo poravnanih zapadlih obveznosti do Občine Ajdovščina, države ali do zaposlenih v podjetju.

7. člen

(izvzeta področja uporabe Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Do pomoči po tem pravilniku za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 niso upravičeni subjekti, ki so:

– naslovniki neporavnane naloga za izterjavo na podlagi predhodnega sklepa Komisije EU, s katerim je bila pomoč razglašena za nezakonito in nezdržljivo z notranjim trgovom;

– podjetja in težavah.

Pomoči po tem pravilniku se ne uporabljajo za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 za:

– pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer če je

– pomoč neposredno povezana z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi stroški, povezanimi z izvozno dejavnostjo;

– pomoč, ki je odvisna od prednostne uporabe domačega blaga pred uporabo uvoženega blaga.

Pomoči po tem pravilniku za ukrepe na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 se ne dodeli za davek na dodano

vrednost, razen, kadar po predpisih, ki urejajo davek na dodano vrednost, le-ta ni izterljiv.

8. člen

(način, pogoji in merila za dodeljevanje pomoči)

Državne pomoči in pomoči *de minimis* iz tega pravilnika se dodeljujejo upravičencem na podlagi izvedenega javnega razpisa oziroma javnega naročila, objavljenega skladno z veljavnimi predpisi s področja javnih financ in javnega naročanja.

V javnem razpisu oziroma javnem naročilu se opredelijo posamezni ukrepi in višina razpoložljivih sredstev za posamezen ukrep v okviru sredstev, ki jih določa odlok o proračunu občine Ajdovščina za tekoče leto. Komisija za kmetijstvo, občinskega sveta Občine Ajdovščina določi posamezne ukrepe in intenzivnost pomoči.

Podrobnejša merila in kriteriji za dodeljevanje državnih pomoči in pomoči *de minimis* po tem pravilniku se določijo v javnem razpisu oziroma javnem naročilu.

Posamezne naloge v postopku javnega razpisa opravlja najmanj tričlanska strokovna komisija, ki jo s sklepom imenuje župan.

Naloge strokovne komisije so:

– določitev predlogov ukrepov, ki so predmet javnega razpisa in razpisne dokumentacije;

– priprava predloga meril, javnega razpisa in razpisne dokumentacije;

– priprava predloga dodelitve sredstev.

Postopek javnega razpisa vodi organ občinska uprava Občine Ajdovščina, (v nadaljevanju: pristojni organ).

Naloge pristojnega organa so:

– zagotovi objavo javnega razpisa in razpisne dokumentacije na spletni strani oziroma drugih sredstvih javnega obveščanja;

– ugotavlja in pravočasnost vlog ter zahteva dopolnitev nepopolnih vlog;

– opravlja nadzor nad namensko rabo sredstev;

– vodi zapisnike sej strokovne komisije;

– izdaja ustrezne pravne akte na podlagi predloga dodelitve.

9. člen

(spodbujevalni učinek)

Za ukrepe po Uredbi komisije (EU) št. 702/2014 se pomoč lahko dodeli, če ima spodbujevalni učinek, razen v primeru podpor za publikacije iz ukrepa *Pomoč za spodbujevalne ukrepe za kmetijske proizvode*. Pomoč ima spodbujevalni učinek, če je vloga za pomoč predložena pred začetkom oziroma zaključitvijo izvajanja projekta ali dejavnosti.

Vloga za pomoč mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

- naziv, sedež in velikost podjetja;
- opis projekta ali dejavnosti, vključno z datumom začetka in konca;
- lokacijo projekta ali dejavnosti;
- seznam upravičenih stroškov;
- vrsto (nepovratna sredstva ali drugo) in znesek javnega financiranja, potrebnega za projekt ali dejavnost ter
- izjave vlagatelja:

a) da ne prejema oziroma ni v postopku pridobivanja pomoči za iste upravičene stroške iz drugih javnih virov ter

b) glede izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 7. člena tega pravilnika.

10. člen (dodelitev sredstev)

Upravičencem se dodelijo sredstva po tem pravilniku na podlagi javnega razpisa skladno s predpisi s področja javnih financ, na podlagi javnega naročila pa skladno s predpisi s področja javnega naročanja.

Medsebojne obveznosti med Občino Ajdovščina in prejemnikom pomoči se uredijo s pogodbo.

Datum dodelitve pomoči je datum pravnomočnosti sklepa.

Prejemnik pomoči mora imeti za nakazilo dodeljenih sredstev odprt transakcijski račun v Republiki Sloveniji.

11. člen (izplačila sredstev)

Upravičencem se sredstva iz proračuna Občine Ajdovščina izplačajo na podlagi zahtevka oziroma računa posameznega upravičenca. Zahtevek oziroma račun mora vsebovati naslednjo dokumentacijo:

- dokazila o plačilu obveznosti (račun/situacija, potrdilo/dokazilo o plačanem računu);
- druga dokazila, določena z javnim razpisom oziroma javnim naročilom (poročilo ali dokazilo o opravljenem delu oziroma storitvi, časovnica o opravljenem delu ...).

12. člen

(kumulacija – 8. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Najvišji zneski pomoči po posameznih ukrepih iz 13. do 22. člena tega pravilnika ne smejo preseči najvišjih zneskov pomoči iz 14., 17., 21., 24., 28., 29 in 38. člena Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014, ne glede na to, ali se pomoč za projekt ali dejavnost v celoti financira iz državnih sredstev ali pa se delno financira iz sredstev Evropske unije.

Pomoč, izvezeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014, se lahko kumulira z vsako drugo državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški, ki se deloma ali v celoti prekrivajo samo, če se s tako kumulacijo ne preseže najvišje intenzivnosti pomoči ali zneska pomoči, ki se uporablja za zadevno pomoč v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014.

Pomoč, izvezeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014, se ne kumulira s plačili iz drugega odstavka 81. člena in iz 82. člena Uredbe (EU) št. 1305/2013 v zvezi z istimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki sta določena v Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014.

Pomoč izvezeta z Uredbo Komisije (EU) št. 702/2014 se ne sme kumulirati z nobeno pomočjo de minimis v zvezi z istimi upravičenimi stroški, če bi bila s tako kumulacijo presežena intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, ki sta določena v Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014.

II. UKREPI V SKLADU Z UREDBO KOMISIJE (EU) ŠT. 702/2014

13. člen

Ukrep 1 – Pomoč za naložbe v opredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo – 14. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Z ukrepom 1 – Pomoč za naložbe v opredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s primarno

kmetijsko proizvodnjo se skuša doseči vsaj enega od naslednjih ciljev:

- izboljšanje splošne učinkovitosti in trajnosti kmetijskega gospodarstva, zlasti z zmanjšanjem stroškov proizvodnje ali izboljšanjem in preusmeritvijo proizvodnje;
- zagotavljanje kakovostnih dobrin kmetijstva iz ohranjenega okolja z namenom samooskrbe Občine Ajdovščina.

Pomoč iz ukrepa 1 se ne dodeli za:

- naložbe za skladnost s standardi Evropske unije;
- investicije, ki se izvajajo izven območja Občine Ajdovščina;
- naložbe, ki so financirane iz drugih javnih virov Republike Slovenije ali Evropske unije, vključno s sofinanciranjem prestrukturiranja vinogradov;
- naložbe v živinorejsko proizvodnjo na kmetijskih gospodarstvih, ki se ukvarjajo z rejo toplokrvnih pasem konj, prašičev, perutnine in kuncev, razen za ekološko rejo prašičev, perutnine in kuncev v skladu s Pravilnikom o ekološki pridelavi in predelavi kmetijskih pridelkov oziroma živil.
- nakup proizvodnih pravic, pravic do plačila in letnih rastlin in že sofinancirane iz javnih virov;
- zasaditev enoletnih rastlin;
- dela v zvezi z odvodnjavanjem;
- nakup živali in samostojen nakup kmetijskih zemljišč;
- za že izvedena dela, razen za izdelavo projektne dokumentacije;
- stroške, povezane z zakupnimi pogodbami;
- obratna sredstva.

Pomoč iz ukrepa 1 se dodeli za:

- podukrep 1.1 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v rastlinsko proizvodnjo;
- podukrep 1.2 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v živinorejsko proizvodnjo;
- podukrep 1.3 – Urejanje pašnikov;
- podukrep 1.4 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v tehnološko in strojno opremo.

14. člen

(podukrep 1.1 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v rastlinsko proizvodnjo)

Pomoč iz podukrepa 1.1 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v rastlinsko proizvodnjo se dodeli za kritje naslednjih upravičenih stroškov:

- stroški nakupa in postavitve zaščite pred neugodnimi vremenskimi razmerami (protitočne mreže ipd.);
- stroški postavitve novega ali obnove nasada (priprava zemljišča, nakupa in postavitve opor in mrež za ograjo, stroški založnega gnojila ter nakup večletnega sadilnega materiala ipd.);
- stroški rastlinjaka vključno s stroški postavitve, brez stroškov sajenja in namakalnih naprav.

Upravičenci do pomoči iz podukrepa 1.1 so kmetijska gospodarstva, ki izpolnjujejo pogoje iz prve alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika, katerih naložba se izvaja na območju Občine Ajdovščina.

Pogoji za pridobitev pomoči iz podukrepa 1.1 so:

- gradbeno dovoljenje za izvedbo naložbe iz prve alineje prvega odstavka tega člena, če je zahtevano s predpisi s področja graditve objektov, oziroma druga ustrežna dokumentacija;
- presoja vplivov na okolje, če je potrebna za naložbo iz prve alineje prvega odstavka tega člena;
- ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo;
- kmetijsko gospodarstvo se ukvarja ali se bo ukvarjalo s pridelavo rastlinskih kmetijskih proizvodov (ekološka, integrirana oziroma pridelava višje kakovosti);
- rastlinjak mora biti montažno demontažnega tipa, minimalne površine 300 m²;
- za postavitve mreže proti toči mora vlagatelj imeti nasad ali na novo posaditi nasad minimalne površine 0,3 ha pečkarjev

ali koščičarjev ali oljčnika ali matičnjaka ali 0,1 ha jagodičevja ali 0,2 ha nasada namiznega grozdja ali 0,3 ha drugih trajnih nasadov, na zemljišču v svoji lasti ali zakupu;

– za razširitev obstoječih ali na novo posaditi mora vlagatelj imeti v lasti ali zakupu nasad minimalne površine 0,3 ha pečkarjev ali koščičarjev ali lupinarjev ali kakija ali oljčnika ali 0,1 ha jagodičja ali 0,2 ha nasada namiznega grozdja ali 0,3 ha matičnjaka ali 0,5 ha mešanega nasada;

– minimalna letna obnova nasada znaša 0,2 ha pečkarjev ali koščičarjev ali lupinarjev ali kakija ali oljčnika, ali nasadov namiznega grozdja ali 0,1 ha jagodičja ali 0,3 ha matičnjaka ali mešanega nasada;

– za razširitev obstoječih nasadov špargljev ali artičok ali drugih nesadnih trajnih nasadov, mora vlagatelj imeti nasad minimalne površine 0,1 ha na zemljišču v svoji lasti ali zakupu;

– na novo postaviti nasad špargljev ali artičok ali drugi nesadni trajni nasad minimalne površine 0,1 ha na zemljišču v svoji lasti ali zakupu;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz pod ukrepa 1.1 je:

– do 40% zneska upravičenih stroškov naložb;

– do 50% zneska upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih na območjih z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami;

– če je pomoč dodeljena v obliki dotacije in subvencionirane obrestne mere skupna intenzivnost pomoči ne sme preseči intenzivnosti iz prve in druge alineje tega odstavka

Najvišji skupni znesek pomoči iz pod ukrepa 1.1 za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 10.000 eurov državne pomoči. Državno pomoč se dodeli v obliki dotacije ali v obliki subvencionirane obrestne mere.

Vlogo za pomoč iz pod ukrepa 1.1 predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

15. člen

(pod ukrep 1.2 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v živinorejsko proizvodnjo)

Pomoč iz pod ukrepa 1.2 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v živinorejsko proizvodnjo – se dodeli za kritje naslednjih upravičenih stroškov:

– stroški gradnje objektov za rejo živali, ki služijo primarni kmetijski proizvodnji;

– stroški rekonstrukcije ali adaptacije objektov za rejo živali in pomožnih kmetijskih objektov na kmetiji, ki služijo primarni kmetijski proizvodnji;

– stroški nakupa opreme objektov za rejo živali (oprema za odstranjevanje gnoja, napajalna, krmilna, molzna, prezračevalna oprema ipd.).

Upravičenci do pomoči iz podukrepa 1.2 so kmetijska gospodarstva, ki izpolnjujejo pogoje iz prve alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika, in katerih naložba se izvaja na območju Občine Ajdovščina.

Pogoji za pridobitev pomoči iz podukrepa 1.2 so:

a) za rejo živali:

– kmetijsko gospodarstvo je usmerjeno ali se bo usmerilo v rejo živali;

– gradbeno dovoljenje za izvedbo naložbe iz prve ali druge alineje prvega odstavka tega člena, če je zahtevano s predpisi s področja graditve objektov, oziroma druga ustrezna dokumentacija;

– presoja vplivov na okolje, če je potrebna za naložbo iz prve ali druge alineje prvega odstavka tega člena;

– ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo;

– vlagatelj mora imeti v obdelavi ustrezno površino lastnih ali zakupljenih kmetijskih površin za neškodljivo uporabo gnojevke in/ali gnoja skladno z Uredbo o navzkrižni skladnosti; Najmanjša zmogljivost hleva mora biti:

– za rejo konj 5 ležišč v boksih ali v prosti reji z izpustom;

– za rejo drobnice 15 ležišč v območjih z omejenimi možnostmi in 20 ležišč v nižinskem območju;

– za rejo krav molznic ali pitancev 10 ležišč v območjih z omejenimi možnostmi in 20 ležišč v nižinskem območju ter za rejo krav dojilj 10 ležišč v območjih z omejenimi možnostmi in 15 ležišč v nižinskem območju;

– za ekološko rejo perutnine z najmanj 30 odraslih živali za razplod;

– za ekološko rejo prašičev z najmanj 10 ležišč z omejenimi možnostmi in 15 ležišč v nižinskem območju;

– za ekološko rejo mesnih pasem kuncev v čistih linijah ali mešanih mesnih pasem najmanj 10 odraslih živali, primernih za razplod;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

b) za čebelarjenje:

– gradbeno dovoljenje za izvedbo naložbe iz prve ali druge alineje prvega odstavka tega člena, če je zahtevano s predpisi s področja graditve objektov, oziroma druga ustrezna dokumentacija;

– ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo;

– čebelarjenje z najmanj 15 čebeljimi družinami avtohtone kranjske čebele;

– certifikat Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

c) za rejo polžev, žab

– gradbeno dovoljenje za izvedbo naložbe iz prve ali druge alineje prvega odstavka tega člena, če je zahtevano s predpisi s področja graditve objektov, oziroma druga ustrezna dokumentacija

– ustrezno zemljišče v svoji lasti ali zakupu, minimalna površina 1000 m²,

– ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo,

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz podukrepa 1.2 je:

– do 40% zneska upravičenih stroškov naložb;

– do 50% zneska upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih na območjih z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami;

– če je pomoč dodeljena v obliki dotacije in subvencionirane obrestne mere skupna intenzivnost pomoči ne sme preseči intenzivnosti iz prve in druge alineje tega odstavka.

Najvišji skupni znesek pomoči iz podukrepa 1.2 za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 10.000 eurov. Državno pomoč se dodeli v obliki dotacije ali v obliki subvencionirane obrestne mere.

Vlogo za pomoč iz podukrepa 1.2 predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

16. člen

(podukrep 1.3 – Urejanje pašnikov)

Pomoč iz podukrepa 1.3 – Urejanje pašnikov se dodeli za kritje naslednjih upravičenih stroškov:

– stroški nakupa opreme za ograditev in pregraditev pašnikov;

– stroški nakupa opreme za ureditev napajališč za živino.

Upravičenci do pomoči iz podukrepa 1.3 so:

– kmetijska gospodarstva, ki izpolnjujejo pogoje iz prve alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika in katerih naložba se izvaja na območju Občine Ajdovščina;

Pogoji za pridobitev pomoči iz podukrepa 1.3 so:

– naložba se mora izvesti na površini najmanj 1ha;

– dokumentacija za izvedbo naložbe (načrt za postavitev pašnika s popisom del, opreme in tehnologijo paše);

– ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz podukrepa 1.3 je:

– do 40% zneska upravičenih stroškov naložb;

– do 50% zneska upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih na območjih z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami;

– če je pomoč dodeljena v obliki dotacije in subvencionirane obrestne mere skupna intenzivnost pomoči ne sme preseči intenzivnosti iz prve in druge alineje tega odstavka.

Najvišji skupni znesek pomoči iz podukrepa 1.3 za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 4.000 eurov. Državno pomoč se dodeli v obliki dotacije ali v obliki subvencionirane obrestne mere.

Vlogo za pomoč iz podukrepa 1.3 predloži nosilec kmetijskega gospodarstva oziroma pooblaščen oseba, ki jo pooblastijo vsi nosilci kmetijskih gospodarstev, ki so vključeni v skupno naložbo.

17. člen

(podukrep 1.4 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v kmetijsko mehanizacijo v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo.

Pomoč iz podukrepa 1.4 – Posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v kmetijsko mehanizacijo v zvezi s primarno kmetijsko proizvodnjo.

Upravičeni stroški so stroški nakupa opreme do njene tržne vrednosti.

Upravičenci do pomoči iz podukrepa 1.4 so:

- kmetijska gospodarstva, ki izpolnjujejo pogoje iz prve alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika, imajo proizvodno enoto na območju Občine Ajdovščina in katerih naložba se izvaja na območju Občine Ajdovščina.

Pogoji za pridobitev pomoči iz podukrepa 1.4 so:

- kmetijstvo gospodarstvo mora imeti v lasti ali najemu najmanj 3 ha primerljive kmetijske površine;
- ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo;
- kmetijsko gospodarstvo iz svoje dejavnosti ustvarja tržne viške;

- drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz podukrepa 1.4 je:

- do 40% zneska upravičenih stroškov naložb;
- do 50% zneska upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih na območjih z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami;

- če je pomoč dodeljena v obliki dotacije in subvencionirane obrestne mere skupna intenzivnost pomoči ne sme preseči intenzivnosti iz prve in druge alineje tega odstavka.

Najvišji skupni znesek pomoči iz podukrepa 1.4 za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 10.000 eurov. Državno pomoč se dodeli v obliki dotacije ali v obliki subvencionirane obrestne mere.

Kolikor se pomoč dodeli na podlagi dotacij in subvencionirane obrestne mere, skupna pomoč ne sme presegati intenzivnosti iz 4. odstavka tega člena.

Vlogo za pomoč iz podukrepa 1.4 predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

18. člen

Ukrep 2 – Pomoč za naložbe v opredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov – 17. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Z ukrepom 2 – Pomoč za naložbe v opredmetena sredstva na kmetijskih gospodarstvih v zvezi s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov se skuša doseči vsaj enega od naslednjih ciljev:

- izboljšanje splošne učinkovitosti in trajnosti kmetijskega gospodarstva, zlasti z zmanjšanjem stroškov predelave ali trženja;

- zagotavljanje kakovostnih dobrin kmetijstva iz ohranjenega okolja z namenom samooskrbe Občine Ajdovščina.

Pomoč iz ukrepa 2 se ne dodeli za:

- naložbe za skladnost s standardi Evropske unije;
- investicije, ki se izvajajo izven območja Občine Ajdovščina;

- že izvedene dokončane investicije;

- investicije, ki so financirane iz drugih javnih virov Republike Slovenije ali Evropske unije.

S pomočjo se spodbuja posodabljanje kmetijskih gospodarstev za naložbe v tehnološko in strojno opremo za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov.

Upravičeni stroški:

- stroški nakupa nove ali rabljene opreme do njene tržne vrednosti.

Upravičenci do pomoči iz ukrepa 2 so:

- kmetijska gospodarstva, ki izpolnjujejo pogoje iz prve alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika, imajo proizvodno enoto na območju Občine Ajdovščina in katerih naložba se izvaja na območju Občine Ajdovščina.

Pogoji za pridobitev pomoči iz ukrepa 2 so:

- kmetijstvo gospodarstvo mora imeti v lasti ali najemu najmanj 3 ha primerljive kmetijske površine;

- ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo;

- kmetijsko gospodarstvo iz svoje dejavnosti ustvarja tržne viške;

- drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz ukrepa 2 je:

- do 40% zneska upravičenih stroškov naložb;

- do 50% zneska upravičenih stroškov naložb na kmetijskih gospodarstvih na območjih z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami;

- če je pomoč dodeljena v obliki dotacije in subvencionirane obrestne mere skupna intenzivnost pomoči ne sme preseči intenzivnosti iz prve in druge alineje tega odstavka.

Najvišji skupni znesek pomoči iz ukrepa 2 za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 10.000 eurov. Državno pomoč se dodeli v obliki dotacije ali v obliki subvencionirane obrestne mere.

Pomoč se ne dodeli ob kršenju kakršnih koli prepovedi ali omejitev, določenih v Uredbi (EU) št. 1308/2013, tudi kadar se take prepovedi ali omejitve nanašajo le na podporo Unije, določeno v navedeni uredbi.

Vlogo za pomoč iz ukrepa 2 predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

19. člen

Ukrep 3 – pomoč za dejavnosti prenosa znanja in informiranja

Z ukrepom 3 – pomoč za dejavnosti prenosa znanja in informiranja se zagotavlja višji nivo strokovne izobraženosti in usposobljenosti v kmetijskem in gozdarskem sektorju.

Pomoč iz ukrepa 3 se ne dodeli za usposabljanja, ki so del javno veljavnih izobraževalnih programov poklicnega, srednjega in višjega strokovnega izobraževanja ter javno veljavnih študijskih programov.

Pomoč iz ukrepa 3 se nameni za kritje naslednjih upravičenih stroškov:

- stroški za izobraževanje, usposabljanje in informiranje ter izvajanje delavnic;

- stroški obiskov kmetij in gozdov, povezanih z dejavnostjo prenosa znanja in informiranja.

Do subvencionirane storitve v okviru pomoči iz ukrepa 3 so na podlagi objektivno opredeljenih pogojev upravičena vsa kmetijska gospodarstva, ki se ukvarjajo s kmetijsko in/ali gozdarsko dejavnostjo na območju Občine Ajdovščina in imajo proizvodno enoto na območju Občine Ajdovščina, oziroma njihovi člani in delavci.

Izvajalec storitev dejavnosti iz ukrepa 3 je pravna ali fizična oseba, ne glede na njeno velikost, ki je ustrezno registrirana in zagotavlja ustrezno zmogljivost v obliki usposobljenosti in rednega izobraževanja osebja za opravljanje dejavnosti.

Prejemnik pomoči:

- pomoč se izplača izvajalcu storitev prenosa znanja in informiranja.

Pogoji za izvajanje storitev dejavnosti iz ukrepa 3 so:

- ustrezna registracija in usposobljenosti ponudnika za izvajanje storitev prenosa znanja in informiranja;

- program dejavnosti prenosa znanja in informiranja s predračunom stroškov;

- drugi pogoji, opredeljeni z javnim naročilom.

Vsebina in način izvedbe dejavnosti prenosa znanja in informiranja, pogoji, ki jih mora izpolnjevati izvajalec usposa-

bljanja, merila za izbor najugodnejšega izvajalca in druge morebitne obveznosti izvajalca usposabljanja se določijo v razpisni dokumentaciji za oddajo javnega naročila.

Če dejavnosti iz prvega odstavka tega člena zagotavljajo skupine in organizacije proizvajalcev, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ni pogoj za dostop do navedenih dejavnosti. Vsak prispevek nečlanov za kritje upravnih stroškov zadevne skupine ali organizacije proizvajalcev je omejen na stroške zagotavljanja dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

Intenzivnost pomoči iz ukrepa 3 je do 100% upravičenih stroškov.

20. člen

Ukrep 4 – Pomoč za spodbujevalne ukrepe za kmetijske proizvode 24. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Cilj pomoči iz ukrepa 4 je zagotavljanje večje prepoznavnosti kmetijskih proizvodov, ozaveščanje širše javnosti o kmetijskih proizvodih.

Upravičenci do pomoči so:

kmetijska gospodarstva, ki izpolnjujejo pogoje iz prve alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika in izvajajo aktivnosti na območju Občine Ajdovščina.

Upravičeni stroški so:

– stroški organizacije tekmovanj, sejmov ali razstav ter stroški udeležbe na njih.

Ti stroški zajemajo:

– stroške udeležbe;
– potne stroške in stroške prevoza živali;
– stroške publikacij in spletnih mest, v katerih je dogodek napovedan;

– najemnine razstavnih prostorov in stojnic ter stroške njihove postavitve in razstavljanja, simbolične nagrade do vrednosti 1000 EUR na nagrado in zmagovalca tekmovanja.

– Stroški publikacij, katerih cilj je ozaveščanje širše javnosti o kmetijskih proizvodih vključujejo: stroške tiskanih in elektronskih publikacij, spletišč in spotov v elektronskih medijih, na radiu ali televiziji, namenjenih predstavljanju dejanskih informacij o upravičencih iz določene regije ali proizvajalcih določenega kmetijskega proizvoda, če so informacije nevtralne in imajo zadevni upravičenci enake možnosti, da so predstavljeni v publikaciji.

Publikacije ne smejo vsebovati navedb podjetij, blagovne znamke ali poreklo, z izjemo shem kakovosti iz člena 20(2) (a) Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014, če takšna navedba natanko ustreza označbi, zaščiteni v Uniji ter sheme kakovosti iz člena 20(2)(b) in (c) Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014, če je takšna navedba sekundarna v sporočilu.

Prejemniki pomoči:

– pomoč se izplača izvajalcem storitev, ki so ustrezno registrirani.

Pogoji za pridobitev:

– dokazila o ustrezni registraciji dejavnosti;
– program dejavnosti spodbujevalnih ukrepov s predračunom stroškov;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim naročilom.

Do subvencionirane storitve so na podlagi objektivno opredeljenih pogojev upravičena vsa kmetijska gospodarstva, ki so dejavna v kmetijskem sektorju na območju Občine Ajdovščina.

Vsebinska in način izvedbe spodbujevalnih ukrepov za kmetijske proizvode, pogoji, ki jih mora izpolnjevati izvajalec spodbujevalnih ukrepov, merila za izbor najugodnejšega izvajalca, in druge morebitne obveznosti izvajalca usposabljanja se določijo v razpisni dokumentaciji za oddajo javnega naročila.

Če dejavnosti spodbujevalnih ukrepov zagotavljajo skupine in organizacije proizvajalcev, članstvo v takih skupinah ali organizacijah ni pogoj za dostop do navedenih dejavnosti. Vsak prispevek nečlanov za kritje upravnih stroškov zadevne skupine ali organizacije proizvajalcev je omejen na stroške zagotavljanja zadevne dejavnosti, ki je predmet podpore.

Intenzivnost pomoči pri ukrepu 4 je:

– do 100% upravičenih stroškov.

21. člen

Ukrep 5: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij (28(2) in (4). člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Cilj pomoči je sofinanciranje dela zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje, z namenom kritja izgub zaradi naslednjih dejavnikov:

– naravnih nesreč;

– slabih vremenskih razmer, ki jih je mogoče enačiti z naravnimi nesrečami, in drugih slabih vremenskih razmer (toča in podobno);

– bolezni živali ali škodljivih organizmov na rastlinah ter zaščitene živali.

Pomoč:

– ne sme ovirati delovanja notranjega trga zavarovalniških storitev,

– ni omejena na zavarovanje, ki ga ponuja eno samo zavarovalniško podjetje ali skupina podjetij,

– ni pogojena s tem, da se zavarovalna pogodba sklene z zavarovalnico, ki ima sedež v zadevni državi članici.

Zavarovanje:

– krije le stroške za nadomestitev izgub iz prvega odstavka tega člena;

– ne zahteva ali določa vrste ali količine prihodnje kmetijske proizvodnje.

S pomočjo se spodbuja kmetijske pridelovalce, da zavarujejo svoje pridelke pred posledicami škodnih dogodkov iz prejšnjega odstavka.

Upravičeni stroški:

– sofinanciranje stroškov zavarovalnih premij; davek od prometa zavarovalnih poslov ni upravičeni strošek.

Upravičenci do pomoči:

– kmetijska gospodarstva, na območju občine in ki sklenejo zavarovalno pogodbo za tekoče leto, ki je vključena v sofinanciranje po nacionalni uredbi za tekoče leto.

Pogoji za pridobitev:

– veljavna zavarovalna polica, z obračunano višino nacionalnega sofinanciranja.

Intenzivnost pomoči po ukrepu 5 skupaj s pomočjo po nacionalni uredbi o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje primarne kmetijske proizvodnje ne sme preseči 65% stroškov zavarovalne premije.

Državno pomoč se dodeli v obliki dotacije.

Vlogo za pomoč iz ukrepa 5 predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

22. člen

Ukrep 6 – Pomoč za naložbe za ohranjanje kulturne dediščine na kmetijskih gospodarstvih – 29. člen Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014)

Cilj ukrepa 6 – Pomoč za naložbe za ohranjanje kulturne dediščine na kmetijskih gospodarstvih je varovanje in ohranjanje značilnosti kulturne dediščine na kmetijskih gospodarstvih.

Upravičeni stroški:

– stroški naložbe v opredmetena sredstva (stroški za nabavo materiala za obnovo, stroški za izvajanje del).

Upravičenci do pomoči:

– kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v register kmetijskih gospodarstev ter so lastniki objektov, vpisanih v register nepremične kulturne dediščine in ležijo na območju občine.

Pogoji za pridobitev pomoči iz ukrepa 6 so:

– stavba mora biti vpisana v register nepremične kulturne dediščine, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za področje kulture;
– gradbeno dovoljenje za izvedbo naložbe, če je zahtevano s predpisi s področja graditve objektov, oziroma druga ustrezna dokumentacija;

– ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz ukrepa 6 je:

– do 75% zneska upravičenih stroškov naložbe na kmetijskih gospodarstvih na območjih z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami;

– do 60% zneska upravičenih stroškov naložbe.

Najvišji skupni znesek pomoči iz ukrepa 6 za posamezno naložbo na kmetijskem gospodarstvu lahko znaša do 5.000 eurov. Državno pomoč se dodeli v obliki subvencionirane obrestne mere.

Vlogo za pomoč iz ukrepa 6 predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

III. UKREPI *DE MINIMIS* V SKLADU Z UREDBO KOMISIJE (EU) ŠT. 1407/2013

23. člen

(pomoč *de minimis* Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 – splošne določbe)

Do pomoči *de minimis* v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013 niso upravičena podjetja, ki opravljajo gospodarsko dejavnost iz sektorjev:

- ribištva in akvakulture;
- primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov s seznama iz Priloge I Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- predelave in trženja kmetijskih proizvodov s seznama iz Priloge I Pogodbe o delovanju Evropske unije v naslednjih primerih:

a) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg;

b) če je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.

Pomoč *de minimis* ne sme biti namenjena izvozu oziroma z izvozom povezani dejavnosti v tretje države ali države članice Evropske unije, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo.

Pomoč *de minimis* ne sme biti pogojena s prednostno rabo domačih proizvodov pred uvoženimi.

Do pomoči *de minimis*, niso upravičena podjetja, ki so po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo in 10/15 – popr.) v prisilni poravnavi, stečaju ali likvidaciji ter so kapitalsko neustrezna, kar pomeni, da je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala družbe.

Skupna vrednost pomoči *de minimis*, dodeljena enotnemu podjetju v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko in namen pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč dodeli iz sredstev Občine Ajdovščina, države ali Evropske unije, ne sme preseči 200.000 eurov, v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prometu, znaša zgornja dovoljena meja pomoči 100.000 eurov.

Če je podjetje dejavno v sektorjih iz prvega odstavka tega člena ter je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih ali opravlja še druge dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe Uredbe Komisije (ES) št. 1407/2013, se pomoč dodeli v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če podjetje na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali razlikovanje med stroški, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, ne prejemajo pomoči *de minimis* na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1407/2013.

24. člen

(kumulacija *de minimis* pomoči)

Pomoč *de minimis* se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči.

Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012 do zgornje meje, določene v Uredbi št. 360/2012.

Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1407/2013, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami *de minimis* do predpisane zgornje meje (200.000 oziroma 100.000 eurov).

25. člen

Ukrep 7 – Pomoč za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter za naložbe v nekmetijsko dejavnost na kmetijskem gospodarstvu – *de minimis*

Cilj ukrepa 7 – Pomoč za naložbe v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov ter za naložbe v nekmetijsko dejavnost na kmetijskem gospodarstvu – *de minimis* je diverzifikacija dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih v predelavo in trženje kmetijskih in živilskih proizvodov, gozdnih lesnih sortimentov ter širjenje nekmetijskih dejavnosti na kmetijskih gospodarstvih.

Pomoč iz ukrepa 7 se dodeli za naložbe v:

- predelavo primarnih kmetijskih proizvodov, gozdnih sadežev in zelišč;
- prodajo pridelkov in izdelkov s kmetij;
- turizem na kmetiji;
- dejavnosti, povezane s tradicionalnimi znanji na kmetiji, storitvami oziroma izdelki;
- predelavo gozdnih lesnih sortimentov;
- socialne dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu.

Pomoč iz ukrepa 7 se dodeli za kritje naslednjih upravičenih stroškov:

- stroški nakupa opreme in naprav za dejavnosti predelave in trženja na kmetijah ter nekmetijske dejavnosti;
- stroški gradnje ali obnove objekta za dejavnosti predelave in trženja na kmetijah ter nekmetijske dejavnosti.

Upravičenci do pomoči iz ukrepa 7 so upravičenci iz druge alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika, katerih naložba se izvaja na območju Občine Ajdovščina.

Pogoji za pridobitev sredstev iz ukrepa 7 so:

- dovoljenje za opravljanje dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu ali dokazilo o registraciji dejavnosti, kolikor upravičenec pomoči še nima dovoljenja za opravljanje dejavnosti;
- dejavnost se mora izvajati na kmetiji še vsaj 5 let po zaključeni naložbi;
- gradbeno dovoljenje za izvedbo naložbe, če je zahtevano s predpisi s področja gradnje objektov, oziroma druga ustrezna dokumentacija;
- ponudbe oziroma predračuni za načrtovano naložbo;
- drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz ukrepa 7 je:

- do 50% upravičenih stroškov oziroma do 10.000 eurov. Državno pomoč se dodeli v obliki subvencionirane obrestne mere.

Vlogo za pomoč iz ukrepa 7 predloži nosilec kmetijskega gospodarstva.

26. člen

Ukrep 8 – Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja – *de minimis*

Cilj ukrepa 8 – Pomoč za izobraževanje in usposabljanje na področju nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja je doseganje višje ravni strokovne izobraženosti in usposobljenosti kmetov in njihovih družinskih članov s področja nekmetijskih dejavnosti na kmetiji ter predelave in trženja kmetijskih proizvodov, ki niso proizvodi primarne kmetijske proizvodnje.

Pomoč iz ukrepa 8 se dodeli za kritje naslednjih upravičenih stroškov:

- stroški tečajev za pridobitev certifikata nacionalne poklicne kvalifikacije.
- stroški drugih tečajev in usposabljanj.

Upravičenci do pomoči iz ukrepa 8 so upravičenci iz druge alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika, ki se ukvarjajo z nekmetijsko dejavnostjo ter predelavo in trženjem na kmetijskem gospodarstvu.

Pogoji za pridobitev sredstev iz ukrepa 8 so:

– račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se pomoč uveljavlja;

– program izobraževanja oziroma usposabljanja za pridobitev certifikata nacionalne poklicne kvalifikacije za opravljanje nekmetijske dejavnosti na kmetiji ter predelavo in trženje kmetijskih proizvodov;

– dovoljenje za opravljanje dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu ali dokazilo o registraciji dejavnosti, kolikor upravičenec pomoči še nima dovoljenja za opravljanje dejavnosti;

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz ukrepa 8 je:

– do 100% upravičenih stroškov. Pomoč se dodeli v obliki dotacije.

Vlogo za pomoč iz ukrepa 8 predloži član kmetijskega gospodarstva.

27. člen

Ukrep 9 – Pomoč za povezovanje kmetijskih proizvajalcev in podporo skupnemu nastopu na trgu – *de minimis*

Cilj ukrepa 9 – Pomoč za povezovanje kmetijskih proizvajalcev in podporo skupnemu nastopu na trgu

Pomoč iz ukrepa 9 se dodeli za kritje naslednjih upravičenih stroškov:

– stroški oblikovanja skupnih znamk višje kakovosti,

– stroški podpore skupnega nastopa na trgu.

Upravičenci do pomoči iz ukrepa 9 so upravičenci iz druge alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika, ki se ukvarjajo s nekmetijsko dejavnostjo ter predelavo in trženjem na kmetijskem gospodarstvu, proizvodno enoto kmetijskega gospodarstva imajo na območju Občine Ajdovščina.

Pogoji za pridobitev sredstev iz ukrepa 9 so:

– račun oziroma dokazila o plačilu stroškov, za katere se pomoč uveljavlja,

– drugi pogoji, opredeljeni z javnim razpisom.

Intenzivnost pomoči iz ukrepa 9 je do 50% upravičenih stroškov.

Pomoč se dodeli v obliki dotacije ali v obliki subvencionirane storitve.

Vlogo za pomoč iz ukrepa 9 vloži nosilec kmetijskega gospodarstva ali ponudnik storitve.

28. člen

(obveznosti prejemnika pomoči *de minimis* in Občine Ajdovščina)

Občina Ajdovščina bo od prejemnika pomoči *de minimis* pred dodelitvijo sredstev pridobila pisno izjavo o: – vseh drugih pomočeh *de minimis*, ki jih je podjetje prejelo na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 ali drugih uredb *de minimis* v predhodnih dveh in v tekočem proračunskem letu; – drugih že prejetih (ali zaprosenih) pomočeh za iste upravičene stroške in zagotovilo, da z dodeljenim zneskom pomoči *de minimis* ne bo presežena zgornja meja pomoči *de minimis* ter intenzivnosti pomoči po drugih predpisih.

IV. NADZOR

29. člen

(nadzor in hramba dokumentacije)

Namensko porabo sredstev, pridobljenih pod pogoji tega pravilnika, spremljajo in preverjajo Oddelek za gospodarstvo in razvojne zadeve, Oddelek za finance, notranji revizor oziroma s strani župana pooblaščen osebe.

Občina Ajdovščina mora hraniti evidence o individualni pomoči *de minimis* 10 let od datuma dodelitve pomoči. Občina mora voditi natančne evidence z informacijami o dodeljenih pomočeh in dokazili o izpolnjevanju pogojev deset let od dneva zadnje dodelitve pomoči po tem pravilniku.

Upravičenec mora hraniti vso dokumentacijo, ki je bila podlaga za odobritev pomoči po tem pravilniku, deset let od datuma prejema pomoči iz tega pravilnika.

30. člen

(nenamenska poraba sredstev)

V primeru ugotovljene nenamenske porabe proračunskih sredstev Občine Ajdovščina, pridobljenih na podlagi tega pravilnika, mora prejemnik vrniti že izplačana sredstva v celoti, skupaj s pripadajočimi zakonitimi zamudnimi obrestmi, če se ugotovi, da:

– so bila dodeljena sredstva delno ali v celoti nenamensko porabljena;

– je upravičenec za katerikoli namen pridobitve sredstev navajal neresnične podatke ali

– je upravičenec za enak namen in iz enakega naslova že pridobil finančna sredstva.

Prejemnik v primerih ugotovljene nenamenske porabe sredstev iz prejšnjega odstavka izgubi pravico do pridobitve sredstev za naslednji dve leti.

V. KONČNI DOLOČBI

31. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dodeljevanju finančnih pomoči za programe in investicije v kmetijstvu v Občini Ajdovščina (Uradni list RS, št. 100/07 z dne 2. 11. 2007).

32. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja do izteka programskega obdobja 2015–2020.

Določbe tega pravilnika se v delu, ki se nanaša na dodelitev pomoči po Uredbi Komisije (EU) št. 702/2014/EU, začnejo uporabljati po objavi obvestila župana v Uradnem listu Republike Slovenije o pridobitvi potrdila Evropske komisije o prejemu povzetka informacij o državni pomoči z identifikacijsko številko pomoči.

Št. 330-1/2015

Ajdovščina, dne 17. decembra 2015

Župan

Občine Ajdovščina

Tadej Beočanin l.r.

VSEBINA

VLADA

4100.	Uredba o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Radenski d. d. iz vrtin V-G, V-H, V-J, P-Z, Vp-3č, V-L, V-P, V-S in V-T	13351
4101.	Uredba o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Dani d. o. iz vrtine D-2/05	13358
4102.	Uredba o koncesiji za rabo podzemne vode za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Čatež d. d. iz vrtin K-1/69, V-3/69, V-16/97, V-17/97, V-1/63, V-4/63 in V-14/72	13364
4103.	Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtine RT-1/92 v Rogaški Slatini za ogrevanje in potrebe kopališč ter naravnih zdravilišč	13373
4104.	Uredba o koncesiji za rabo termalne vode iz vrtin Mt-1/60, Mt-4/74, Mt-5/82, Mt-6/83 in Mt-7/93 za ogrevanje in potrebe kopališča Terme 3000 – Moravske Toplice	13381
4105.	Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za potrebe Zdravilišča Radenci iz vrtin V-M in V-50t	13390
4106.	Uredba o koncesiji za rabo vode za proizvodnjo pijač v Drogi Kolinski d. d. iz vrtine G-4/70	13398
4107.	Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča iz vrtine Sob-1/87 – Komunalna d. o. o.	13404
4108.	Uredba o koncesiji za rabo termalne vode za ogrevanje in potrebe kopališča Terme Vivat iz vrtine Mt-8g/05	13412
4109.	Uredba o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav	13420
4110.	Uredba o metodologiji za določitev razvitosti občin	13437
4111.	Uredba o cestnini za uporabo cestnega predora Karavanke	13438
4112.	Uredba o načinu priprave kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna in metodologiji spremljanja njihovega izvajanja za leti 2016 in 2017	13439
4113.	Uredba o izvajanju izvedbene uredbe (EU) o določitvi pravil v zvezi z metodami za identifikacijo enoprstih kopitarjev	13443
4114.	Uredba o določitvi višine in začetku plačevanja obveznega prispevka za promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov za zavezanca sektorja pridelave in predelave mesa za goveje in perutninsko meso	13444

4115.	Uredba o prenehanju uporabe Uredbe o določitvi višine deleža, ki pripada državnemu proračunu za pokrivanje stroškov Davčne uprave Republike Slovenije v letu 2005 iz naslova pobiranja davkov in drugih obveznih dajatev	13445
4116.	Uredba o prenehanju uporabe Uredbe o določitvi izpostav, kot notranjih organizacijskih enot carinske službe v Republiki Sloveniji, in njihovem delovnem področju	13445
4117.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o normativih in standardih za določanje sredstev za izvajanje raziskovalne dejavnosti, financirane iz Proračuna Republike Slovenije	13445
4118.	Uredba o spremembah in dopolnitvi Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo	13446
4119.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z baterijami in akumulatorji ter odpadnimi baterijami in akumulatorji	13447
4120.	Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o shemah neposrednih plačil	13452
4121.	Odlok o razglasitvi Obhodov kurentov za živo moštrovino državnega pomena	13454
4122.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Vodnogospodarskega inštituta, družbe za gospodarjenje z vodami, d. o. o., v javni zavod »Inštitut za vode Republike Slovenije«	13454
4123.	Sklep o soglasju za odprtje Konzulata Kraljevine Belgije v Republiki Sloveniji s sedežem v Ljubljani	13455

OBČINE

AJDOVŠČINA

4128.	Pravilnik o ohranjanju in spodbujanju razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Ajdovščina za programsko obdobje 2015–2020	13481
-------	---	-------

KOPER

4124.	Odlok o proračunu Mestne občine Koper za leto 2015	13456
4125.	Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Mestni občini Koper	13462
4126.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih taksah v Mestni občini Koper	13478
4127.	Sklep o podaljšanju veljavnosti Sklepa o znižanju najemnin poslovnih prostorov v historičnem mestnem jedru Kopra v lasti Mestne občine Koper	13480

